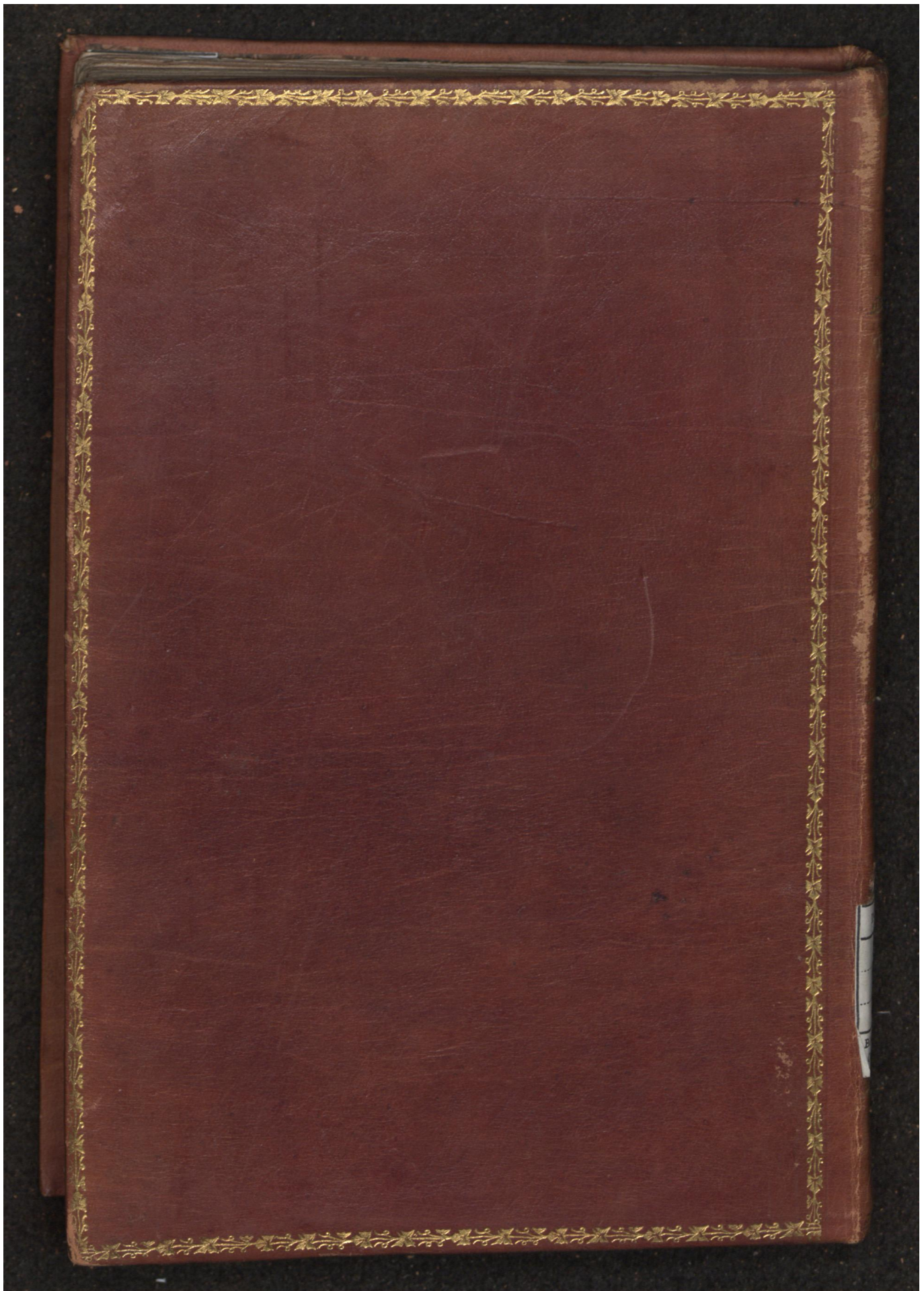

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.7.7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.7.7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.7.7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.7.7

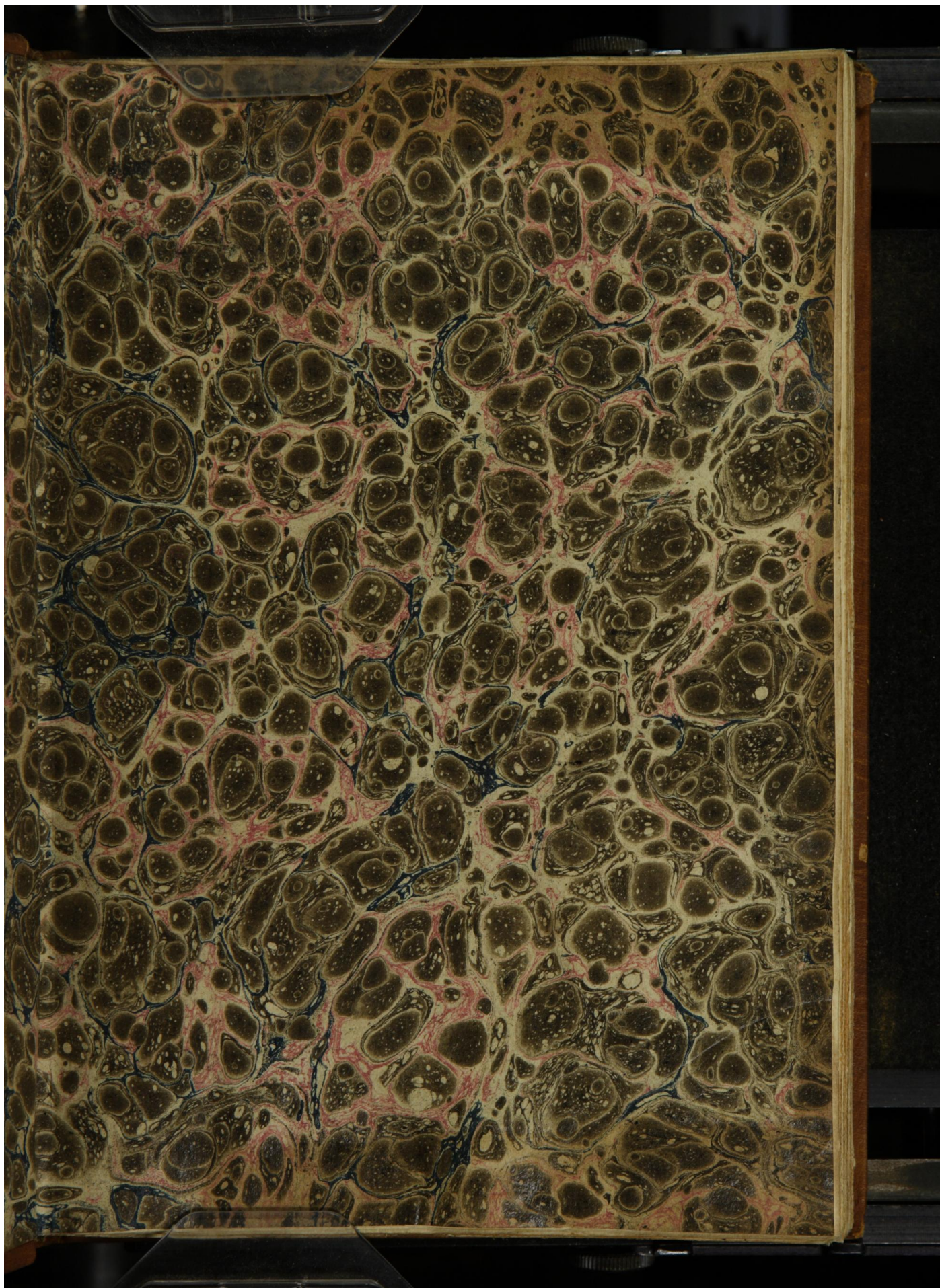
INCUNABULI

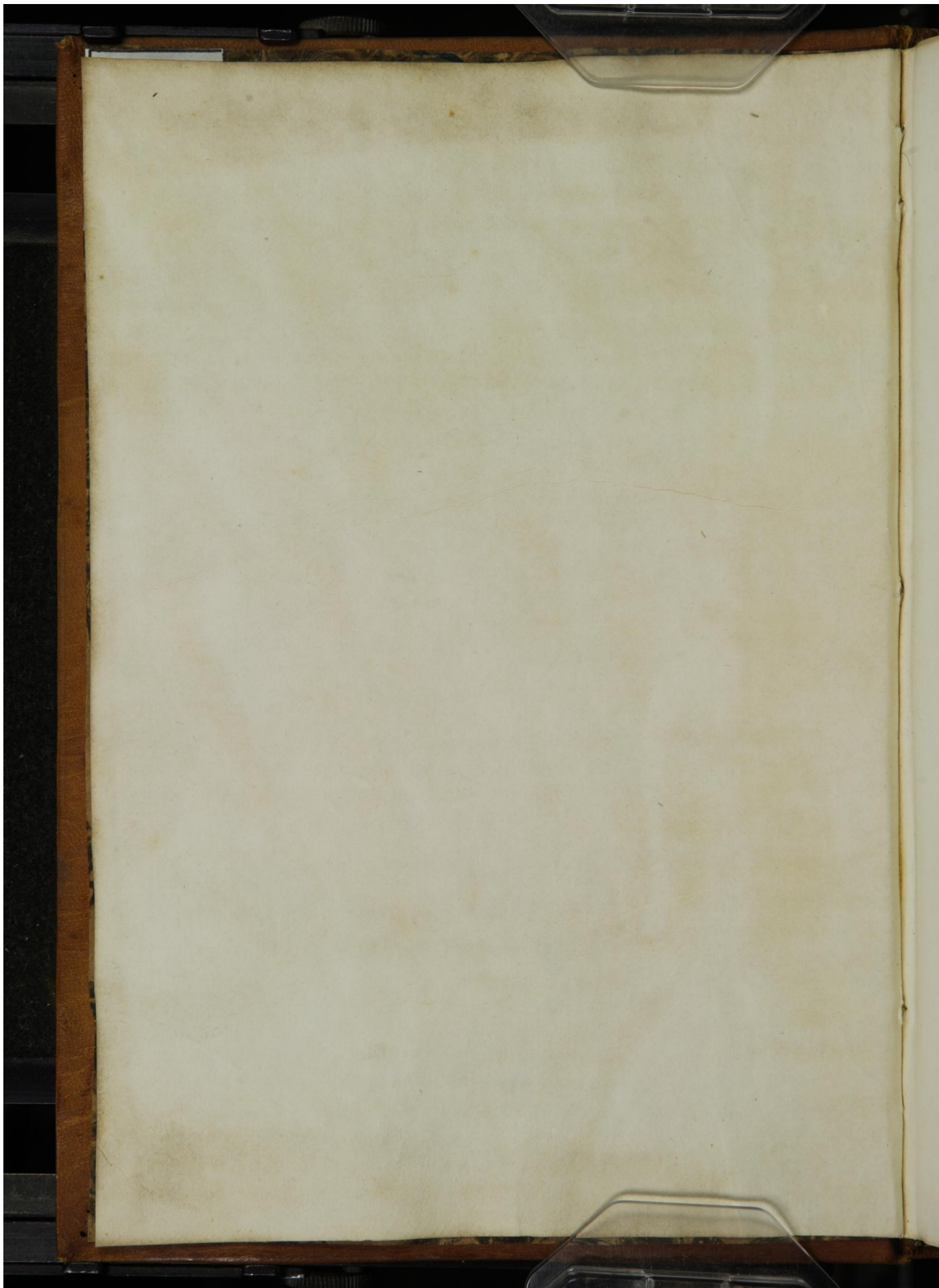
M

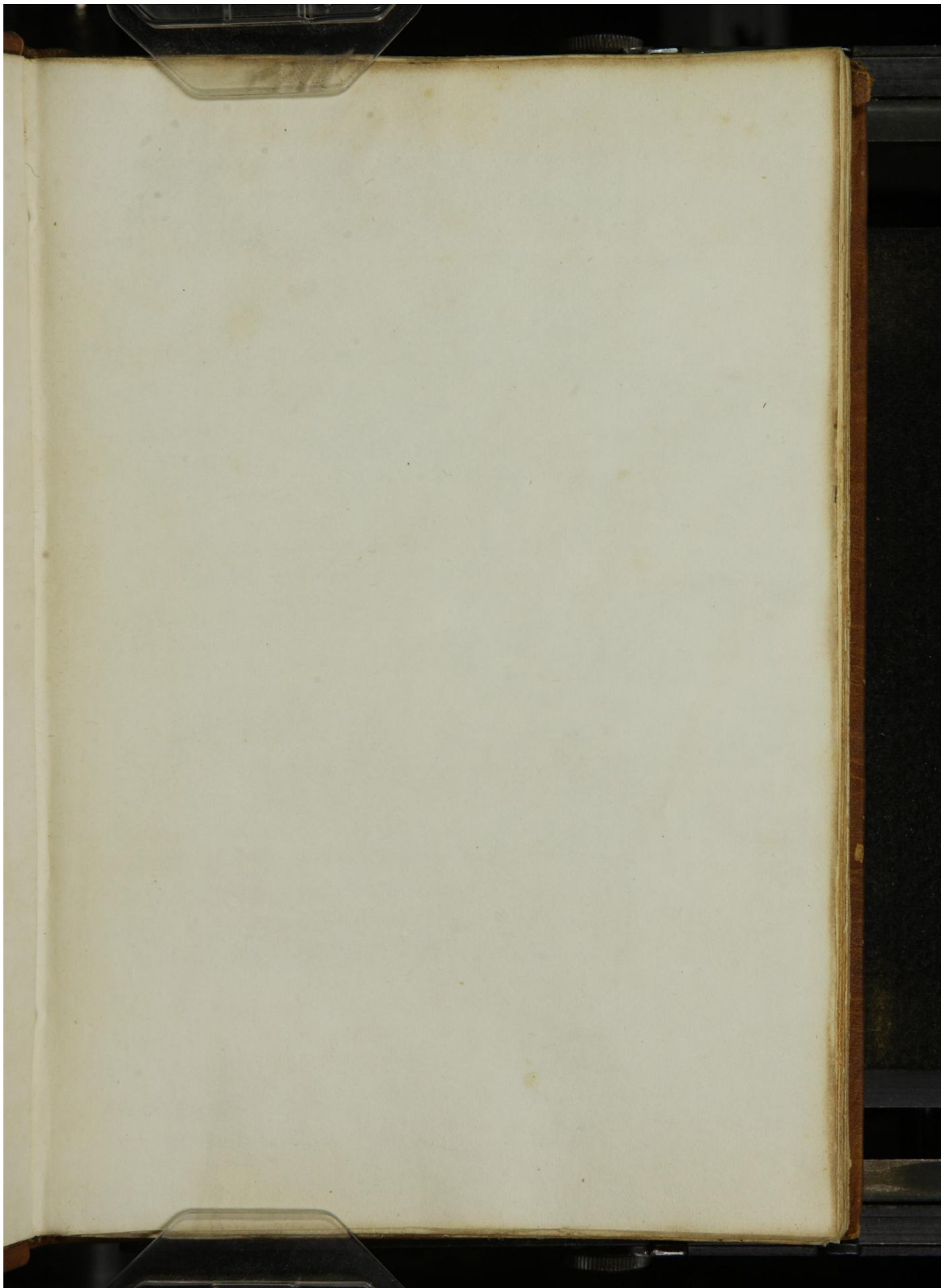
7

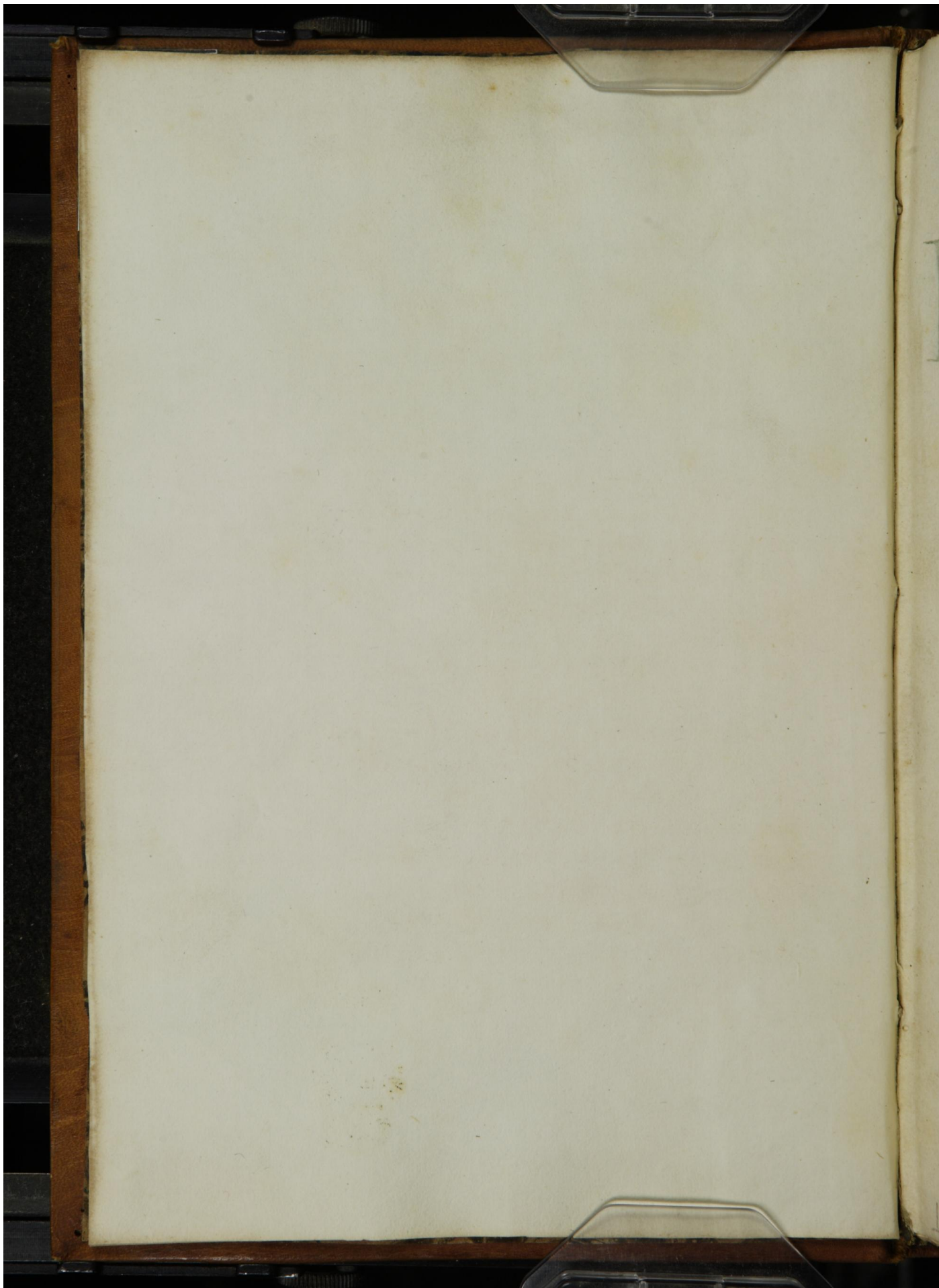
7

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

12
GEORGII TRAPEZVNTII DE PA
RTIBVS ORATIONIS EX PRISCI
ANO COMPENDIVM.

DE partibus orationis breui compendio
Andrea fili ad te scriberē cōstitui. Naz
cū uiderē latinā linguā his iunioribus
grāmaticæ magistris corruere nihil earū nugarū
quas illi docēt tenello ī genio tuo pponendum
putaui. & enī si quæ pueri nobis discūtur ea fa
cile ad senectutē pueniūt nō est negligēda hæc
ætas nec obliuione digna sunt tradēda. Sed q̄
nō pœniteat ætate grādiores a puericia pcepis
se. Quæ cū ita sint neq; Prisciani exq̄sita uolūi
na pueris dāda uideant Cōpendiū ex eo nō par
uo labore cō fecim⁹: quod si mēoriæ tradideri
optios pfecto fruct⁹ uberioresq; cōcipies. Nā
ut agricolæ nisi semina curiose delegerit: agrūq;
pbe coluerit tpe messis lugeāt necē ē. Sic nisi
q; rudez anīuz bōis regū auctorib⁹q; ī buerit
maior ætate metet ignorātia. qua ī re si mihi cū
primū docere ipuls⁹ suz fuisset obrēpatū Virgi
liū Ciceronēq; pueri offerēri nō ut intellerēt
qd ab ea ætate alienissimū ē Sed ut crebra lect
ione memoriter tenerent q̄ puericiæ ppria stu
dia sunt multi pfecto ipræsentiarū iuuenes pce

prone nostra lererent & nos meli9 sibi quā pa
rētes pspexisse pfiterent. Verū qm̄ cōmunem
pene ōniū prauā cōsuetudiez quā dediscēdā di
scit magni ex parte ut i uiti secuti sum9 tu q3
nō aliēo ductu sed nostro docere possūus Virgi
liū nūc & has regulas paulo post Cicerōis non
nulla memoriæ cōmenda q̄ sola uirt9 āimi his
teneri annis sumō ope pollet. Deinde cū p æt
atē attēdere poterit facilius i telliges q̄ molliori
anio i fixa fuerit. Quod si facies ostēds pfecto
& merēcte multū cōsuluisse & te a tertio apud
Hesiodū ordine homiū longe abesse.
Optimus ille quidem q̄ per sese omnia nōscēs
Preceptor suus i se sibi melior peregir.
Ille bonus rursū monitus qui recta sequet
Qui nec ipse uidet neque credit recta monēti
Hic nulla in parte utilis est.

Q Vid est grāmatica? Grāmatica est pars
qua latini sermonis ratio & scribēdo &
loquēdo recte pcepit. Quot sunt partes grāma
ticæ? quatuor: Littera syllaba dictio & oratio.
Littera ē mima pars uocis cōpositæ uel uox q̄
scribi potest indiuidua ut nota elemēti & ut ut
imago quædā uocis litteratæ. Vnde dicit litte
ra ē a lituris: uel quasi legitera eo quod legen

82
ti iter prebeat. Quot sunt figuræ litterarum? uiginti-
tiduæ. Quot accidunt litteræ? tria: nomē figura
& potestas. In quot diuiduntur uigintiduæ litteræ?
in duo: i uocales & cōsonantes. Quot sūt voca-
les? quinq̃ a. e. i. o. u. Utimur q̃ y i græcis solū nō i
nib9 q̃ ypsilo apd eos scribūt. In quot diuidū-
tur sexdeci cōsonantes? i duo: i semi uocales &
mutas. Quot sūt semiuocales? septē .l. m. n. r. s.
x. z. Quot sunt mutæ? nouē b. c. d. f. g. k. p. q. t. vo-
cales ipsa pñūciatōe nō en suū ostēdunt. Semi uo-
cales ab e in cipiūt & i se desinūt pter x qd ab
i icipit. Nā z nō utimur nisi i græcis nō inib9.
Mutæ icipiūt a se & i se desinūt pter f. k. q. In
quot distiguntur septē semiuocales i tria i liq̃dæ
i duplas & i s. Quot sunt liq̃dæ? quatuor l. m.
n. r. Quare dicuntur liq̃dæ q̃ post mutas positæ
in eadē syllaba faciūt pcedētes breuē syllabaz
cōmunē siue i eadē dictōe sint siue nō Ouidius
in x. meta. Piscosamq; gnidō grauidā q̃ amatū
ta metallis. Quot sūt duplæ duæ x. z q̃r x. ex
es ut gs. p. qb9 ponit cōposita est: z. ex. sd. cōpo-
sita mō cū d. mō cū duplici ss cōmurañ. I etiā
uocalis in pñcipio dictōis posita sequēte uoca-
li simplex cōsonās ē ut Iuno Ita i medio dictō-
nis nō cōpositæ cū ab ea i cipit syllaba pcedēte.

ac sub sequēte uocali dupla ē ut mai⁹. Similit̃
 v ī prīcipio syllabæ seq̃nte uocali cōsonās ē sim
 plex ut uēio. In p̃terit⁹ q̃ in ui desinūt dupla ē
 ut audiui Quot sunt leues mutæ ⁊ tres. c p t q̃
 assumpta h ī graues trāseūt. Quot sūt mediæ:
 tres b d g. Notādū qđ h nō est littera sed aspi
 ratōis nota & uocalib⁹ p̃poni solet & non post
 poni: Cōsonātib⁹ uero c p t r e cōtrario ex q̃
 patet in uah ah oh eh interiectiōib⁹ apocopam
 factā eē. Quot sūt ī mutabiles ī casib⁹ nōinū:
 qnq̃. quæ: l n r t c. ut salis flūinis cæsar̃s ca
 pitis lacris ī quo interponit t qm̃ lacte quoq̃ in
 uenit̃. Quot sunt immutabiles ī p̃teritis uerbo
 rū ⁊ q̃tuor l p s x ut dolui stupui q̃ssaui nexui
 Hoc quoq̃ obseruādū ē ī supradicto t̃p̃e quod
 nūquā uec in prīcipio nec in fine syllaba gēina
 ri potest nisi q̃ a muta ī cipit ut tōdeo rotondi
 pēdeo uel pēdo pepēdi disco didici posco po
 posci tūdo rutudi pēdo pepedi rāgo terigi cæ
 do cæcidi cado cecidi pello pepuli fallo fefelli
 p̃do p̃didī uēdo uēdidī. Ex quo apparet f obri
 nere uim mutæ a q̃ incipiēs gēinata est syllaba
 S̃ atē mutā posita duo uerba ī uēiunt q̃ gēināt
 syllabā sto steri spōdeo spopōdi. Antiquissimi etiā
 scindo scicidi dicebāt: Iuniores scidi dixere:
 ut in p̃terito uerbi ostēdem⁹. nec sine rōne atē

9
 mutam posita inueniunt quod geminat. S nam
 amittit uim suam plerumque sic posita ante mutam
 Vnde nec in secunda syllaba reperitur. Item in me-
 tro apud uetustissimos uim suam frequenter amit-
 tit virgi. Ponite spes sibi quicquid suas & inter se
 eoisse uiros & decernere ferro M quicquid ge-
 nat ut momordit: quæ loco mutæ in multis fū-
 git: naz & ante n ponitur & communē facit syllabam
 ut rānes rāneri. Iābica. n. sunt quæ sic declinantur
 Præterea hæc sola semiuocalis post s ponitur: quod
 mutatæ ē ut smyrna smaragdus. & ante liquidam
 ut samnis samnitis. Notandum quod i positum in
 iunctura compositionis breuiatur ut magnificus ar-
 tífex. Excipiunt fastidium tibiç quod cum ex tibia
 tibiç facere deberet duæ ii breues in unam lo-
 gam transiuerunt: quod in aliis uocalibus fit ut biu-
 gæ bige. quatriuigæ quatrīgæ. Eccontrario etiā
 una in duas breues diuidi solet ut admittier
 p admitti fieri pfiri uel fire. Vnde virg. iiii. ge-
 orci at suffire thimo. Etiā notandum quod si post
 u sequitur uocalis antecedere g uel q plerumque amit-
 tit u uim litteræ quod etiā sæpe paritur post s a
 uel e sequente ut aqua lingua suavis suesco.
 ¶ An quo uide componitur: abam ppositioe & que-
 ro. m scribis uel n. n. Quaræ: quæ c d f q t sequ-
 entibus m transit i n. ut acisq nūcubi tātundē afr

actus anquiro nunquis idem talem.
Ambesius unde componitur ab am prepositione &
esius quoniam scribis b quia post am prepositionem si vo-
calis sequitur interponitur b ut abitus ambesius ab-
ustus ambages nec non in combusto comburo idem fit.
Immitto unde componitur ab in prepositione & mitto
non scribis uel m quoniam m quoniam l m r sequentibus in compo-
sitis non transit in ipsas: ut immitto collido corri-
go. Inpello unde componitur ab in prepositione & pel-
leo. non scribis uel m quoniam m quoniam b m p sequentibus in
compositis non transit in m ut imbibo immitto com-
pello. Exequor unde componitur ab ex & sequor
quoniam non scribis s quia x antecedere in compositis
eiicitur s quoniam quia nulla consonans geminat antecede-
re uel subsequere consonante nisi sit muta ante li-
quidam quoniam non geminat s quia x ex cs copolita est
quoniam non abicit x potius quoniam s quia cum ex prepositio
cum his quoniam a uocali uel c p q r s incipiunt componitur
in regula manet ut exaro exeo exigo exoleo ex-
urro excutio expeto expro extraho exequor
expes. f sequente x mutat in f ut efficio effero
Ceteris consonantibus e non ex preponi solet ut
educo egero eludo emineo. excipit exlex. Sci-
endum est quod ante mutas finales non inueniuntur
uocales longae nisi ante c ut hoc hac sic hic ad-
uerbiu. Nam si ante r longa uocalis inueniatur

Quar dicunt subiectiuæ .qā post ppositiuas
positæ diphthongos solent efficiē . Quot sunt
diphthōgi quatuor æe oe au eu Aē diphthon
gus cū a poetis p diæresim profertur secūduz
græcos per ai scribitur. Virg. in tertia æneid .

Questo libro è mio ricordo. Sperimentare l'arte.

Auli in medio libabāt pocula bacchi. Omnis
diphthōg⁹ lōga est: Quāuis cū in fine dictōis
est sequente uocali sicut cæteræ uocales corri
pi possit ut virg. in. vii. Stipitibus duris agit
sudibus ue pūstis. Idem i. v. Insidūt pariter
sulcos totūq; dehīsīt: hic de lōga breuiat: ibi
præ. Au diphthōgus p ab i his uerbis aue
ro aufugio ponit. Itē trāsīt in o pductū more
antiquo ut lotū plostrū cotes: pro lautū plau
strū cautes. & e cōtrario ut austrū ausculuz p
ostrū osculū quod frequētissime antiq; oratores
faciebāt: in u quoq; lōga: ut fraudo defraudo
claudio in cludo. Itē transit eū in e longam ut
achilles p achille⁹ vlyxes p vlyxeus: qd ostē
ditur in genitiuo vlyxei. Nūquā diphthōgus
inpteritis mutat ut hæsi audiui mœniui. exce
pro cædo cecidi. ¶ Desyllaba. & quid sit.

Syllaba est compheusio litterarū cōsequēs
sub uno accētū & uno spiritu. plata. Abusiue
tamen etiā singulārū uocalium sonos syllabas
nominam⁹. Vel syllaba est uox litteralis q̄ sub
uno spiritu & uno acētū i distāter pferē. No
randū quod si ātecedēs syllaba desinit i cōso
nāte: necesse est etiā cōsequēte a cōsonāte i
ci bere: nisi sit cōpositū: ut ille arduus ablatus
obruo abrado: Inq;bus si b in secōdā transiret

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.7.7

matica Aristarchi Rhetorica Ciceronis. Quot accidunt nomini? quinque quæ species genus numerus figura casus. Quot sunt species nominum? duæ. quæ primitiua ut mōs derivatiua ut mōtanus.

In quot diuiditur nomen? in duo in quæ in substantiuum & adiectiuum. Substantiuum est quod substantiam significat propriam uel communem: uel cui præponitur unum articulare tantum uel duo ad plures ut hic & hec homo in quot diuiditur nomen substantiuum? in duo in quod in proprium & appellatiuum. proprium nomen est illud quod uni soli conuenit: ut Andreas Appellatiuum est illud quod est commune multorum: ut homo leo Adiectiuum est quod propriis uel appellatiuis adiciuntur & significat laudem uel uituperium & medium uel accidens uniuscuiusque. ¶ De nominum speciebus

Quot sunt species tan primitiuorum quæ derivatiuorum nominum communes uiginti quinque. Corporale incorporale omonymum Synonymum proprium appellatiuum substantiuum adiectiuum ad aliquid dictum Quasi ad aliquid dictum gerile patrum interrogatiuum infinitum relatiuum uel demonstratiuum uel similitudinis collectiuum diuiduum factitiuum generale speciale ordiale absolutum temporale locale numerale Harum omnium quatuor primæ communes cum propriis iunguntur. Corporale est quod significat corpus

ut homo corporale propriū ut Terentius. Incorporale dicitur quod nō significat corpus ut uir-
tutes. Omōyma sūt q̄ uoce nō significatōe cōueni-
unt ut nepos filius filii & nepos luxuriosus.
Synonyma sunt q̄ nō uoce sed significatōe cō-
ueniūt ut ensis gladius mucro spatha. In propriis
ut P. Cornelius Scipio africanus. ad aliqd
dictū ē quod sine intellectu illius ad quod di-
citur pferri nō potest ut fili⁹ pater. Quasi ad
aliqd dictū ē quod quāuis habeat aliquod cō-
trariū & quasi semp adherēs tamē neq̄ ipso
nomine significat etiā illud nec secū iterimit :
ut nox dies mors uita. Gentile ē quod gentē
significat ut græc⁹ latin⁹ Patriū ē qd sumit
a patria ut roman⁹. Interrogatiū ē quod cū i-
terrogatōe pferit utq̄ qualis quātus quot cū
suos seruāt accētus. Infinitū est interrogatiuo
cōtrariū: ut q̄ qualis quātus cū intellectōe grauā-
tur possunt tamē hęc eadē & relatiua esse &
similitudis sicut est talis tāt⁹ tot⁹ quæ & relati-
ua & demonstratiua dicūt. Collectiū ē qd ī sin-
gulari nūro multitudinē significat ut populus
cōtō. Diuiduū ē quod a duob⁹ uel a pluribus
ad singlos habet relationē uel ad plures in nu-
meros pares distributos ut uterq̄ alter quis
que singuli bini trini terni centeni.

Faticiu est qd a pprietate sonorū p imitatōē
factū est ut titinabulū turtur. Generale est qd
in diuersas species potest diuidi ut animal ar
bor. Speciale ē quod ageneē diuidit ut homo
equus uitis laurus. Ordiale ē quod ordinē si
gnificat ut primus secūsus tertius. Absolutū
est quod p se itelligit ut ens deus ratio res.
Tēporale ē quod tēpus significat ut mēsis an
nus. Locale ē qd locū significat ut ppiqu9 lō
ginqu9 pximus. Numerale ē quod numerū
significat ut unus duo tres. Quot sunt deriva
tiuorū nominū species ppriæ: nomē. patronōi
cū possessiuū cōparatiuū suplatiuū diminiuiū
denōiaatiuū uerbale participiale aduerbiale..

De patronomicis.

Patronōicū est quod a ppriis nōinibus
patrū derivat secūdū formā græcā q nos ut
potuimus ad latinā aptat cōati i hoc solo Pau
lū a pristiō discessim9 significat cū gēituo pri
mitiui filiū uel nepotē ut æacides filius uel ne
pos æaci. Abusue tamē & a matrib9 ab auis
maternis a fratrib9 a regib9 siue cōditorib9
deriuat. Quot sunt patronōicorū masculinorū
formæ tres: q ē in des i on in adios. Quarū
pri m qua sola poetæ utunt latini communis
Altera iōica. Tertia æolica appellat. Patronōi
cū a pria secūda tertia declarōe solū mō forat:

& cū a pria descēdit uſ a ſecūda ſi eius geneti
 u9 in gemia3 uocalē exeat:ultima uocaliū a br
 eue cōuerſa & ad dita des . In ceteris ōnib9 a
 gēitiuo ſecūde uel a datiuo tertiæ declinatiōis
 i correpra & addita des cōficiūt:ut æneas æne
 ades mēetius menetiades qđ uero Virgili9 dī
 xit ī viiii ænei. Sit ſaū ænide telis ī pune nūa
 nū oppetiſſe tuis ab æneus deduxit. Vrde &
 æneis uſus ē in ſcriptiōe libri priāides athlan
 tides. Notādū tamē qđ cū ante des ei in uenit
 Si nominati9 primitiui ī eus dipthōgū deſinit
 ei in i lōga3 cōuertim9 & pelides nō peleides
 dicim9. Itē termiata in es quorū genitiu9 græ
 cus in ov deſinit tā in ades qnā in ides faciunt
 ſed ratiōabilius in ades ut butes butades croni
 res crōitides āchiſes āchiſadas debuit facere fe
 cit autē āchiſiades quaſi ab āchiſios nōinatiuo.
 Inuēiunt tamē poetæ in qbusdā addētes quas
 dā litteras:ut peliades athlātiades laumedūtia
 des:& e cōuerſo quoque adīmentes ut deucali
 des ſipiades. Excipiūt hæc q̄ pēultimā pducūt
 elides dēads p dīmeads p ſynæ reſi3 codrids li
 gurgides lagides belideslicomedides q̄ apud
 græcos dipthōgū hnt cōtra regulā p qua ī lōgā
 ſcribūt . Quot ſunt forme patronōicon: ſce mini
 ni generis 3 tres: in as in is in ne : q̄ forma Ioni

ea ē. In as & i is formāt a patronōicis masculī
nis remota de ut pelias dardāis priāis & forānē
semp a pfecto nō a cōtracto p synæresiz ut pel
eis theseis. In ne desinētia si picipale i uocalez
habet ite ne o pductā possidēt. Sin autē nō ha
bet: i lōgiz assitūt: ut adrastus adrastine acrisi
us acrisione: ex quo possessiuuz posuit virgili⁹.
acrisioneis danae fūdasse colōis. De nōine
possessiuo. Possessiuū ē qđ q gēitiuo priu
ui significat aliqd eorū q possidēt ut ensis euā
dri⁹. i. ensis euādri. Mltā etiā sūt q formā pos
sessiuorū tātū habēt & nō significatiōez de qb⁹
hic tractabitur ut a materia ferreus aureus: a
disciplia aristorelic⁹: a morbo cardiac⁹: a digni
tate p̄torius ab officiis cetarius: a rebus i qbus
sunt collariū: uel de qbus fiunt ut agraria lex:
uel q habēt ut cella uinaria: a tēpore hesterūs:
a generibus masculinus: Gentilia quoq & pa
tria possessiuæ formæ i ueniunt ut romāus: qz
uis diuersarū signitionū multa in uēiant: & nō
a nōinib⁹ solū scđ a uerbis & ad uerbiis deriuā
tur. Formæ possessiuorū sunt gēraliter tres:
cus us nus. In cus desinentia una syllaba uin
cunt. ea a quibus deriuātur quæ si in penultia
i habuerit tenēt a āte cus: si nō habēt i āte cus
ut grāmos grāmatic⁹ rhetoros rhetoric⁹: ira
licus italia italiac⁹ facerē d̄buit cypria cypriac⁹

Nam cyprus cyprius facit . Illium iliacus car
dia cardiacus mulio mulionis mulionicus . Ex
cipiunt q̄ a pritiuis habent e q̄ pares illis sylla
bas possident ut ithace ithacus . Excipiunt etiā
libyeus quod solū y ante cus habet . In us desi
nētia possessiua si aut a græcis nomibus ueniūt
q̄ in e lōgāz uel in a desinūt aut a uerbis circū
flexis ae diphthōguz habēt āte us ut crete cre
tæus musæus rimæus ptholomæus . Spōdeus
e quanta est ? lōga q̄r ? q̄a quæ apud græcos ei
diphthōgū hnt āte os uť a uť on uertūt diphthō
gum in e longam apud latinos . ut deiopea q̄y
neceum pythagoreus alpheus quod possessiuū
simile habet primitiuo ut uirgili⁹ alpheia ab ori
gie pisæ Chius tamē a primitiuo differt quāti
tate quod i primitiuo breuis i possessiuo longa
ē i quod apud latinos nō in uenit . i enī penulti
ma ante uocalē semp corripit̄ pter in fio uerbo
& similib⁹ græcis ut chius dius dia : & i pauci
altis q̄ p ei i lōgam habuerūt licius lāgia argia
largia : Hectoreus agenoreus & cætera ōnia q̄
habēt e āte us corripit̄ penultiaz . ut romule⁹
ferre⁹ uitreus ligne⁹ & similia ut ilice⁹ & fere
omia ad materiā ptinētia e breuē habēt āte us
p̄ter q̄rnus colurnus abiegn⁹ faginus ficulnus
populnus . Roman⁹ q̄ ps est ? nō en ē . Quod
nomē est ? possessiuū a quanta est longa quare ?

q̄ in a desinētia nomina nisi sint mutōr aīma
liuz uł i ae diphtōgū uł i ius uł in cus uel in cu
lus ultra duas syllabas. Inum quoq̄ neutra cō
sonāte ārecedēte & masculina uł femia tertiā
declinatōis quorū generiū una syllaba uicit nō
minatiuū. Similiter aduerbia i e lōgāz termia
ta cū faciūt possessiuū i us a pductā habēt i pe
nultia ut syllasyllan silua siluanus adria adria
nus cumae cuman thebæ thebāus formiæ for
miāus Tulli tullianus rustic rusticāus tuscūl
tuscūlāus spoletū spoletāus oppidū oppidanus
mēbrū mēbrana fons font fontāus mōs mōt
mōtanus sol solis solāus uñ subsolanus dicit &
solin pprū. lux lucis lucāus und antelucanus
dicit & lucina. gadis gadit gaditāus milo milo
nis milōian meridie meridiāus & similia. Exci
piūt iugurtius messalin masculin ligurin cē
sori. Vespē uestpīn cōstātin clemētin ma
rutin i pductā habēt. Itē tertēus & hodiern
H Erculin q̄ pars ē? nōez ē i quāta ē? lōga
q̄? q̄a nōia neutra i e & aliorū gēerū tertiā
declinatōis quorū generiū nō uincit nōinatiuū
& in er secūda declinatōis & in us cōsonante
ārecedēte eiusdē declinatōis Excepti i cus su
pra duas syllabas uel i culus de qbus diximus
supra: & i ium ppria & i ia ārecedēte r & mu

torū aīalium cuiuscūq' declinatiōis sint ī nus
 ī pducta antecedere faciūt possessiua ut mare
 marinus Hercules herculinus uerres uerrin⁹
 macer macerius ceru⁹ ceruin⁹ mustella muste
 llin⁹ aqla aqlinus lepus leporinus rhegiū rhe
 gius perusiū perusin⁹ nuceria nucerin⁹ hum⁹
 tū human⁹ mūd⁹ mūdān⁹ facit. Priscian⁹ ue
 ro magis a priscio q̄ a prisco derivari uidet cū
 quib⁹ excipiūt lacus lacūa qd magis denōinati
 uuz est. Excipiūtur etiā quæ per se nō a primi
 tiuo habēt r q̄ i corripit ut diutin⁹ crastin⁹
 ornotinus pristin⁹ a prisco. mediestin⁹ autē a
 medio & stādo uel tenēdo cōponi uidet. Item
 ficulus colurnus. Nam fiscina fuscina pagina
 mutina ariminū primitiua sunt.

Matern⁹ cui⁹ speciei⁹ derivatiua: tūde deriva
 tūa nōinatiuo mater: q̄r: q̄a nōina desinētia ī er
 uī i ius fatiētia gērm: nisi sint declinatōis secū
 dæ accepta nus faciūt possessiū ut frater frat
 nus acer acērus alterus. Similit̄ r habēt āre n⁹
 q̄ uī a nominib⁹ ī ria uī aduerbiis ī ra tērinan
 tis uēiūt frabateria frabatern⁹ ifra ifern⁹ noc
 tu uero nocturn⁹ diuturn⁹ heri hesterūs sēp
 sēpitem⁹ ætas quoq; ætern⁹ æuitas apd anti
 quos æuitern⁹ faciūt sic ab eo q̄ ē uet⁹ ueter
 n⁹ & uetrau⁹ dicim⁹ quāuis diuersas habeāt

significatōes. p̄terea corilus columnus racir⁹ ra
cirurn⁹ mēsis mēlurn⁹. i. mēstru⁹ querc⁹ quer
nus ab i mbre: uel hieme hibern⁹ dicimus.

¶ Hyrcan⁹ quæ pars ē: nō en possēssiuūta qu
anta lōga. q̄r q̄ i ia desinētia nōina n ātecedē
te ia i us cōuersa & pducta pēultia faciūt pos
sessiua hispani hispan⁹ mauritāia mauritan⁹
cāpania cāpan⁹. Si uero aliā cōsonātez āte ia
habuerit i lōgī h̄bēt āte nus ut nuceria nuce
rin⁹ placētia placērin⁹ alexādria alexādrinus
numātia numātin⁹ anagnia anagnin⁹ nō ē cō
tra regulā qm̄ p̄cedit g. ¶ Abiegnus e quāta ē
lōga q̄r q̄ in gnus uť in gna uť i gnū desinētia
h̄bēt p̄cedētez uocalē natura lōgam ut regno
regnūstagnū. benign⁹ malignus priuignus pe
lignus. ¶ Notidū qd multa i is uť i er possēssi
ue significatiois inueiunt ut ciuilis eq̄ster deqb⁹
idenotiuiis tractabit Inueiunt tñ qdā auctori
tate ueterum uel euphonie causa non seruantiā
p̄dictas regulas uelut ligurius censorinus.!

C DE COMPARATIVIS.
COMPARATIVVM est quod cum
intellectu ippositiui uel aliquo partcipe
sensu positiui magis aduerbium significat: ut for
tior magis fortis uterior magis ultra quam ille

qui est ultra. [Vnde formantur cōparatiua
a noie uerbo participio qñ trās t i nomis signi
ficatiōez ab aduerbio siue ppositiōe. A quibus
noibus deriuant cōparatiua sa nominibus abie
ctiuis secūda uel tertiæ declinatiōis: ut clarus
clari clarior. Clarior que pars ē nomis qd
nom ē cōparatiuū uñ format sa geitino clari:
quare a geitino qd oia cōparatiua quæ sunt a
secūda declinatiōe formāt a getio: Quæ uero
a tertia a datio correpta i semper & addita or
ut tenerior facilior. memor memorior solū i or
desinēs hūnt cōparatiuū. Excipiūt sinister sinisse
rior quasi a getio sinisteri cū ubiq i usu sinistri
iueniāt. bonus melior malus peior. magn⁹ ma
ior paru⁹ minor iuueis iūior dextri uel dexteri
dexterior. Præterea quæ a facio cōponunt ut
munificētior beneficētior & mult⁹ plus cuius
noiatu⁹ singlris neutri ē geris solum. pluralis
omnis generis inueniūt. hi & hæ plures & hæc
plura uel pluria a quo suplatiuū omniū generū
descendit plurim⁹ pluria plurimū quæ oia in
æqualia & anomala dicuntur. Excipiūtur. etiā
nomia tam secūda quā tertiæ declinatiōis q
ultimā purā habēt nō enim p se ullā cōparati
onē faciūt sed supplēt p positiuū & magis: ut
magis pius magis sternu⁹ magis tenuis. que
tamen apud uetustissimos & cōparatiua

& suplatiua habere inueniuntur. Nequam etiam
quod est omnis generis neque comparatiuum neque
suplatiuium facit. Appositionibus uenientia in
terior desinunt: ut ultra ulterior supra superior ex
tra exterior infra inferior ante anterior post poste
rior: propter prope propior. Assæpe aduerbio positiui
um uel comparatiuum nomen non legitur: suplatiuium posu
it Cato sæpissimè in discordia. penitus penitior
Apuleius in primo hermagoræ Visus est ei adole
scens honesta forma quasi adnuptias ornatus
trahere se in penitiorè partem domus. quod tamen a nomi
ne potest esse. Apud aduerbio uidetur prior. Ac
comparatiuis neutralibus fiunt diminutiva addita cu
lus: ut plus plusculus maiusculus & similia. |
Comparatiuum construunt cum ablatiuo casu uel cum alio
casu cum quo: & potest habere unum alium ablatiuum
significante excessum & casum sui positiui: ut ego
sum fratre scilicet uicinior quam tu tribus digitis. Co
paratiuum potest ad unum uel multos sui uel alieni.
generis fieri. Suplatiuium autem ad multos sui ge
neris comparatur: uel per se platur habet in intellectu
cum ualde aduerbio positiui. & genitiuo plurali
uel singulari nominis. collectiui iungitur. Altior cu
ius generis communis. quare quare omnia comparatiua
in ore communis sunt generis & ore in us mutata
fatiunt neutrum. Excipit senior masculini generis

qm̄ & suū positiuū: quis apud uetustissimos in
ueniūt cōmunis generis. Varro de lingua latīa
tua amica senex ē. Quatuor modis fit abusio
in cōparatiuis. Constructiōe significatiōe cōpa
ratiōe formatiōe. Cōstructiōe cū genitiuū hēt:
ut maior iuuenū. Significatiōe cū uť pro positi
uo ponit uť min⁹ q̄ positiuū significat etiā cum
nulli cōparat: ut Tristior & lacrymis oculos su
ffusa nitētes. uť cōtrariū: ut mare pōticū dulci⁹
ē quā cætera. Comparatiōe cū ad diuersas qua
litates cōparat: ut nix ē albior coruo: Formati
one cū substātia uť pnoia cōparantur apud co
micos. Ad bonā cōparatiōez quatuor requirunt.
Res comparata: res cui comparat: qualitas &
quod qualitas utriq; communis sit.

DE SVPERLATIVO

SUPERLATIVVM est quo ad plures
sui generis cōparatū supponit ōnib⁹ uť p
se prolatū habet intellēctū cū ualde aduerbio
positiui: ut fortissimo græcorū idest fortis super
omnes græcos. Cicero p. M. Marcello. Sed si
millimū deo iudico. i. ualde similem. Quot
sunt formæ superlatiuorū? octo rimus simus li
mus xim⁹ rim⁹ rem⁹ fim⁹ nimo & ōnia sunt
mobilia & ab eis dē ptrib⁹ descēdūt a qb⁹ cōpa
ratiua. Pulcherrimus q̄ pars est. nomen est

cuius speciei deriuatiue: Cuius speciei deriuatiuorū suplatiuæ. Vnde deriuatā noīatiuo pulcher q̄r̄q̄a omīa adiectiua noīa in er desinētia accipiūt rimus ī noīatiuo: & faciūt suplatia ut nigerrimus pauprimus saluberrimus: excipit de sim⁹ & sinistius. Clarissim⁹ uñ deriuatā agētiuo clari q̄r̄q̄a omīa adiectiua noīa quæ ī er nō termināt ī noīatiuū si secūda sunt declatiōis s & simus si tertie solū sim⁹ assumūt in genitio & faciūt suplatiuū ut doctissimus doctissima doctissimū fortissim⁹ fortissima fortissimū. Excepris anomalis q̄ sunt bon⁹ optimus malus pessimus magnus maximus paruus minimus multus plurimus maturus maturim⁹ quasi a noīatiuo matur: munific⁹ munificētissimus & cætera quæ a facio cōponūtur. Excipiunt etia in bris ris enī ī er mut it. & accepta ri n⁹ faciūt suplatiuū salubris saluberrimus celebris celeberrimus. Quidi⁹ tñ saluber dixit & celeberrimus. ergo magis secūdu analogiā in er desinētū faciunt suplatiuū Fti ī excipiunt quæ ī limus exeunt: ut facillimus agilim⁹ gracillimus humillimus simillimus & sua cōposita. Simillimus quo modo scribitur? gemino l l quare? quia formatur a nominatiuo abiecta is & addita limus: Veterrimus non a uetus sed a ueter noīatiuo

deriuatur. Ennius cum ueter occubuit priam⁹
sub marre pelasgo. cuius comparatiuum prctu
lit Plautus in bacchidibus Senex tibi dedo ue
riorem lepide ut linitum reddas.

¶ A uerbo detero comparatiu⁹ deterior &
superlatiu⁹ deterim⁹. inuenitur & a potior po
rissimus, poptimus quauis a nomine pcre deri
uari potest.

¶ A prepositiōib⁹ in ra desinētibus in timus
fiunt superlatiua ut intra irrim⁹ citra citimus.
Etiā in sim⁹ unū solum ut infra infimus. In re
mus quæ sola forma e lōgāz hūit in penultima
ut supra suprem⁹ extra extremus & extimus
apud antiquores & post postremus faciūt penul
tima pducta: ppe uero proximus facit c d pro
cognato positum comparatur absq; suplatiuo.¹

¶ Ab aduerbiis ēt ducūt superlatiua ut nuper
nupim⁹ sæpe sæpissim⁹ pēit⁹ penitissim⁹ c d
tñ a noīe penitus peniti potius uenire uidetur
Plaut⁹ i asinaria. est ne age queso hercule usq;
ex penitis faucib⁹. pene quocq; penissime facit.
Idē i mustellaria mea cōsilia puerit penissime

¶ Diminutiui est illud qd diminutiōē sui pri
mitiui absolute demōstrat: ut regul⁹ paru⁹ rex
absolute dixim⁹ qm quæ a cōparatis descēdūt
cōparatiōis uiz nō amittūt. Terētius i eunucho

Thais quā ego suz maiuscula est. i. paruo maior
quā ego. Inueniuntur etiā diminutiua dimmi
nutiua ut homullushomullulus. Quot causis
pferunt diminutiua tribus necessariae significa
tionis urbanitatis & adulationis grā. Vnde deri
uantur a nominibus appellatiuis a propriis nonnūq̃
& ab aliis diminutiuis. Quot sunt diminuti
uorum masculini generis formæ sūdeciz: culus u
lus absq̃ c olus ellus xillus illus absq̃ x ullus
gēinata ll cio aster leus tulus. Fœminini aut ge
neris hæ cula ula absq̃ c ola ella xilla illa absq̃
x ulla. Neutri uero generis sunt hæ culū ulū si
ne c olū ellū illū xillū cum x & sine eo ullum.
Flosculus quæ pars est: nom̃ ē cuius speciei de
riviatiue Cuius speciei deriuatiuorum diminutiua.
Vnde deriuat a nominatio flos addita culus q̃r
q̃a om̃ia monosyllaba i s desinētia uocali antece
dēte cuiuscūq̃ sunt gēris: & i r om̃ia tertiæ de
clinatiōis & i us neutra cū faciunt diminutiua
assumūt i nominatiuo masculina qdē culus fœminia
cula neutra culū ut masculus musculus osculum
qd̃ q̃a i usu hēt aliā significatiōez facit ex se aliā
diminutiuum oscillū. Sicut pauperculus. la. lū ama
torculus sororecula mūsculū corpusculum lepus
culus qd̃ solū dissyllabū i us tertiæ declinatiōis
masculinū siue epicœnū latinū inuenit & neutra

ōnia compatiua mobilia dīminutiua faciunt ut
 pl⁹ pluscul⁹ pluscula plusculū quis masculino
 & fœminino singlarī careat. Terēt⁹ i phormi
 ōe pluscula supellectile op⁹ ē. Excipiūt sus su
 cula uēter uētricul⁹ uet⁹ uetul⁹ uetula uetu
 lū rumor rumuscul⁹ or i us mutat. Auicula uñ
 deriuat⁹ a datiuo aui. q^r q^a in is u^l in e desinen
 tia u^l i ns monosyllaba u^l i rs si faciūt dīminuti
 ua correpta ii datiu accipiūt cul⁹ u^l cula u^l cu
 lū ut ignicul⁹ fidicula dulcicul⁹ dulcicula dul
 ciculā. Cicero dulciculæ potiōis aliqd bibam⁹
 securis securicula reticulū fonticul⁹ lēticula p
 ticula. Excipiūt lapillus cuticula qd solū āte pe
 nultimā pduxit apud Iuuenalē. Nostra bibar
 uernū cōtracta cuticula solē. Præterea ūguis ū
 gula āguis āguilla q^r tñ significatiōe nō sunt dī
 minutiua. Ortiuncula uñ deriuat⁹ a nomiati
 uo oratio. q^r q^a noīa in o desinētia si faciunt dī
 minutiua o in un mutata accipiūt cul⁹ u^l cula.
 Latrūcul⁹ uirgūcula homūcul⁹ dicit⁹ tñ & ho
 mūcio & homull⁹ & homullul⁹ Leno lenūcu
 lus & lenulus. Plaut⁹ in penulo. Ita ut oceph
 dicere lenule de illa pugnia. fur etiā furuncul⁹
 facit. Cicero in pisonē. Olim furūcul⁹ nūc uero
 etiam rapax. Vulpecula unde deriuatur a
 nominatiuo uulpes quare quia in es productā

desinētia fœminina tertie uel quarte declinatōis
abiecta s accipiūt cula e lōga ut in primitio ser
uita: ut nubecula ueprecula diecula res recula
excipiūtur merces mercecula apes apicula cu
ius tamē noiariuum ē in is finimus. ¶ Versi
culus unde deriuatur s̄a noiatio uersus quare?
q̄a noia quarte declinatōis us uel u noiatiui in
i correpti cōuertūt & accepta culus uel cula uel
culū faciūt diminutiua ut currus curriculum di
cūt tñ & hoc curriculum fluct? flucticulus anus
anacula corniculū geniculum. Excipiūt domun
cula & acus aculeus. ¶ Regulus unde deriua
tur a genitiuo regis quare? q̄a nomina in x uel
in ns supra syllabam uel in t desinentia si faci
unt diminutiua is genitiui in u conuertūt & ac
cipiunt lus. la. lum ut codex codicis codiculus
fornax fornacis fornacula adolescens adolescē
tis adolescentulus caput capitis capitulum.
¶ Asellus unde deriuatur s̄a nominatiuo asino
quare? quia in nus desinentia siue habeant aliā
consonantem ante n siue non & in lus si non
habent geminatam ll uel in er secūda declina
tōis duplicant ll añ us in diminutis ut gemi
nus gemellus bon? bell? pugillus agnellus o d
differētie cā seruauit n ne ab agro uiret dimi
nutiuū ocell? popell? catell? libell? et oīa hñt

e penu'rimā al sq; pugillo nisi primitiā peni lri
 mā habeāt natura pductā in omni genere tūc
 enī seruāt primitiui uocalē ut unus una uni m
 ullus ulla ullū uinū uillū. Excipiunt paulus qd
 nō gemiat ll & facit paululus ex hoc pauxill9
 et pauxillul9 q̄s forās seruāt et fce minū et neu
 trū eius ut paula paulula pauxilla pauxillul'a
 paulū paululū pauxillū pauxillulū. Siſt ueluz
 uexillū mala etiā maxilla talus taxillus. Quæ
 uero gemināt ll ante us uſa uſ um faciūt itez
 diminutiua ut homullus homullulus pauxillus
 pauxillul9 pauxilla pauxillula pauxil'ū pauxil
 lulum. Fce minina quæ in na desinūt siue hāt
 ante n aliū cōsonātez siue nō gēināt in diminu
 tiuis ll ut carē catella asella gēella columella.
 excipit rana ranūculus. Fandē formā seruāt in
 la uſ i ra desinētia ut fabula fabella tabula ta
 bella libra libella capra capella umbra umbella
 sacer sacra sacrū sacellus sacella. lum puella a
 puera antique; tener tenera tenet; tenellus te
 nella tenellū miser misera miser; misell9 misel
 la misellū. Excipiunt in ra desinētia quæ nec a
 masculinis i er' siūt nec hāt āre r aliā i eadē syl
 laba cōsonātē ut ara arula terra terrula littera
 litterula. Neutra in um gemināt in diminitōe
 ll aū uz & si g hāt aū n i ptiā dimiutiui i i e

accipiunt ut tignū tigillum signum sigillum.

Alia uero e hñt in penultima nisi sit qđ supius
docuim⁹ penultia primitiui naturaliter lōga ut
bonū bellū geminū gemellū scamnū scamnellū
qđ Apuleius scamnulū dixit. Quæ uero i um
desinūt i penultia antecedēte mutata i genitiui
i o & accepta lum faciūt dīminutiui ut negotiū
negotiolū. In rum uť in lum faciunt similiter in
illum uť i elluz dīminutia ut tantulū tantillum
lucrū lucellū cerebrū cerebellū flabrū flabellū
flagrū flagellū castrū castellū sacrum sacellum.
Villum ūde deriuat⁹ a nomiatiuo uinum qđ q̄
pares hēt syllabas primitio. Nā i ellus uť i illus
similiter in ella uť in illa sic & in ellū uť in illū
desinētia dīminutiua si a dissyllabis deriuant⁹
unā assumūt syllabā ut agnellus libellus culcel
lus pauxillus capella. libella ūbella pauxilla ti
gillū sigillū lucellū pauxillum. Excipiuntur ue
nientia a desinētib⁹ in nus na num q̄ nullā hñt
in eadē syllaba cōsonātez āte n q̄ pares hñt syl
labas primitiuis ut bonus bona bonum bellus
bella bellū un⁹ una unū ull⁹ ulla ullū uinū uil
lum. Alie uero ōnia i us. a. um cum faciūt dīmi
nutiua terminatiōe in u mutata accipiunt lus. la
lum seruulus græculus pauculus primulus
summulaseruula serula aqua.

aquula animula primulū uerbulū. Alueolus uñ
 deriuatur a nominatiuo alueus p quā regulā q̄
 oīa nomia secūdaē declinatiōis in us ut in um
 uel in a primæ e uel i antecēdētibus cū faciūt
 dimīnutiua ultia syllaba mutata i o accipiunt
 lus. la. lum ut luteolus aureolus patritiolus
 maleolus gladiolus tulliolus laureola untiola
 palliolū laureolum. Excipit antoni⁹ antōiaſter
 In aster cio le⁹ fere ſola hæc i uſu inuēiūt antō
 iaſter ſurdaſter paraſitaſter catulaſter hō hōū
 cio ſenex ſcētio equ⁹ equule⁹. Cicero i verē
 equuleos argēteos nobiles q̄q̄ maxii fuerant
 aufert. Hæc acus hic aculeus oculus oculeus
 uſi ſunt etiā. græcis dimīnutiuis auctores. Terē
 tius. Edepol ſcirifce te curafli molliter. Puel
 la cuius generis ſcēminini q̄r̄q̄a dimīnutiua
 nomina ſeruāt primitiuorū genera p̄ter rana ra
 nūcul⁹ canī cāicula ſci tū ut ſcuta ſcutella hic
 qualus hoc quaſſilluz piſtrinū piſtrella panus
 paniculla hoc glandiū hæc glandula pars inte
 ſtinorū enſis enſiculus & enſicula beta malus
 betaceus maluaceus p̄ter hæc acus hic aculeus
 hic āguis hæc āguilla hic ūguis hæc ūgla hæc
 rubes hoc nubilū q̄ cū non ſeruēt dimīnutiōis
 ſignificatiōem magis denominatiua ſunt exti
 manda. ¶ Denominatiuū ūde dicat̄

Q Denominatiuū dicitur qđ a nomine uerbale qđ
 a uerbo participiale qđ a participio aduerbiale qđ
 ab aduerbio deriuat de qđ oibz ūa tractabit.
Q Dviciū q̄ pars est nomen ē cuius speciei de
 riuatiue. Cuius speciei deriuatiuorū ē denōina
 tiue vñ deriuat ē agnetio duri q̄r: q̄r omnia
 nōina secūde declinatōis in us desinētia ē a te
 cedente & rātū n dissyllaba & in is ter tē de
 clinatōis q̄ similē habēt nominatiuo genitiuū
 si faciūt in cia denōinatiua assumūt in gēitio
 uel datiuo cia. Regiōum uero nomia & duarū
 excedētia numerū syllabarū & tertie declina
 tōis quorū genitiuū uicit una syllaba nōinati
 uū a insupradictis casibus accipiunt i penulti
 ma ubiq̄ corepra ut amicicia inimicicia pud
 icicia leticia segnicia cōtrouerſa ignauia miser
 quoq̄ miseria facit quāuis in er desinat. Ita
 lia gallia teueria coloniā negligētia prudētia
 sapia ius iuri iniuria nomē nomini ignōtia
 cēsar cēsari cēsaria. Excipit castimōia acron
 ia quā formā etiā querimōia & parsimōia q̄ a
 uerbis ueniūt habuerūt. **Q** Cliētela uñ deriuat
 turā genitiuo cliētis q̄r: quia in la desinētia
 si denōatiua sunt terminatione genitiui in e lō
 gā mutata si uerbalia sunt a secūda cōiugatōe
 s secūde psonae abiecta & assumpta ubiq̄ la
 fiūt ut tutecla custodila suadela asuadeo suades

sicut a cādeo cādes cādela. ¶ Medicina i quā
ra: lōga q̄r: q̄a i na desinētia denoiatiua uel uer
balia semp hnt penultimā lōgaz ut natura uel
pos tione ut officiū officina rex regina leo leena
tōstrix tōstrina coqu? coquā ut culina cartus
cātilena luceo lucerna. Nam mutina pagia sagi
na nō sunt deriuatiua. ¶ Scriptura cuat pars
est nom est cui? speciei? deriuatiuæ Cuius spe
ciei deriuatiuor? participialis q̄r: q̄a in ra defi
nētia fœminia deriuata a participiis fœminis
futuri tēporis similē hnt formā ac ideo penulti
maz etiā pducūt ut cratura cēsura natura usu
ri armatura. Inueniunt uerbalia masculia siue
cōmūia cōsonantes uerbor? seruantiā ut scribo
scribi. Lego legas hic collega. fugio hic & hæc
pfuga assequor assecla aduenio aduēa cōuenio
cōuea uiuo. cōuiua. In e deriuaria neutra sunt
ut sedile cubile monile. In i duo sunt denomia
tiua ideclabilia frugi a fruge nihili a nihilo. In
o qdē masculia & cōmīa pauca iueniunt deria
tiua ut a cicer? Cicero ab eo qd ē cat? Cato aca
pite capito a libe labeo a latēdo lateo a leniēdo
leno a palpādo palpo ab epulādo epulo a come
dēdo comedo. ¶ Oratio ūde deriuat? a genitō
orati q̄r: q̄a i o desinētia fœmīa deriatia agetis
p̄teriti tēpis p̄ticipior? plerūq? fiūt cōrpta i &

assumpta o ut acusatō lectio doctō nexio iter
netio tamē. sonoritatis causa abiecta e dicit.

Caligo li quanta: lōga q̄r: q̄a in go desinētia fe
minina siue primitiua sint siue deriuatiua siue
cōposita penultimā. pducunt uel natura uel po
sitiōe ut uirago chartago farrago rubigo erugo
ugilo cōpago margo uirgo: ligo corripitur quo
niaz masculinum est.

Dulcedo ūde deriuat̃a genitio dulci q̄r: q̄a i
do desinētia deriuatiua e ul' i ātecedēte sideo
minatina sūt geitui sui uerbalia secūde psonae
uerbi terminatiōe i e ul' i i lōga: mutata & assū
pta do fiūt ut acedo itercapedo torpedo cupi
do. Excipit̃ formido qd primitiuo facit simile
nomen uerbale.

Magnitudo unde deriuat̃a geitiuo magni q̄r
q̄a i do desinētia tu lōga antecēde si denōia
tiua sunt i geitiuo ul' datiuo assumpra tudo sin
participialia abiecta s assumūt do āte penultia
ubiq; correpta ut āplitudo lōgitudo magnitu
do solitudo suauitudo: habitudo: a testa quoque
uel a testu testudo.

Tribunal bu qu ita ē: lōga q̄r: q̄a i al desinētia
tā: habēt penultimā quita est penultia pri
mitiuor: ut cervical lupcal aial thor9 thoral.
Pugil ūn deriuat̃a noiatiuo pugill9 q̄r: q̄a i ul

uel in il desinētia abiectione terminatōis noīuz
ut uerborū fiūt ut cōsul exul uigil. pugil tñ ex
tremæ syllabæ abiectione factū ē.

¶ In am unū inueniūt nequā a nequeo uſ a ne
quis. ¶ Cunabulū na q̄ta ē lōga & bu ſ breuis
quare? q̄a i bulū desinētia penultimā ſemp cor
ripiūt añ penultima uero ſi habēt a pducūt ſi
autē i corripiūt ut uestibulū thuribulū pſtibu
lū cōciliabulū. ¶ Excipitur ſtabulū nā ſtabulo
quoq; corripit a añ b. nā omia quæ a ſto ſtas
ſunt corripiūt a præter ſtamē & ſtatur⁹ ra .rū.

¶ Diuerticulū ſi de deriuatur⁹ a diuerto. is. qua
re q̄a in culū desinētia uerbalia uſ tia littera ſe
cū dæ pſonæ abiecta & abſūpta culuz fiunt ut
uerris uerriculuz pereō periculuz fero fers fer
culū ſpecio ſpecis quod nō ē in uſu ſpeculū p
ſyncopā facit pſpeciculum. ¶ Vinerum ē quan
ta ē? longa. quā? q̄a in etū desinētia omia pro
ducūt penultimā: ut oliuerū corilerū ſalicetum
dumetū querquetū roſetū miretū q̄uis Plaut⁹
ſceminio genere ptulit neſcio qui ſeru⁹ ē mirre
ta proſiluit. ¶ Incremētū uñ deriuat⁹ a cretus.
quare? quia in mentum deſinentia a participiis
præteriti temporis ultima ſyllaba eiecta &
aſſumpta metum fiunt: ut uestimentum hor
tamētum alimētum ornamētum incremētum

ab in cretus monimētur. In monium desinētia
ūde deriuatur & a datio tertiæ declinatōis i cor
repta & addita moniū ut testimoniū & multa
sunt in um p̄cipiis similia ut factuz dictuz ui
sum. multa fiūt etiam a uerbis o in um murata
ut stagnū ueluz regnum uadum. ¶ Ligamen
unde deriuatur & a ligo ligas uerbo quā: quia in
men desinētia deriuatia pene uerbalia sunt oīa
& neutra et fiūt a secōda p̄sona sublata s et ad
dita men ita tñ ut quæ a prima sunt coniugati
one a longā & quæ aquarra i similiter pductā
quæ a secūda ut tertia i correptā hñt in penul
tima nisi a uerbis i uo desinētib9 fiūt hæc. n. u
pductaz hñt: ut irritamē purgamē muniez le
nimē molimē monimē regimē regimē uel reg
men p̄ syncopā acumen: pene neutra diximus
p̄pter pectē a pectēdo & a filo filamen qđ fla
men dicit & a cano cōposita q̄ masculina sunt
et corripit penultia3 p̄ter tibicen p̄ tibiicē p̄
sinæresiz. ¶ In ar desinētia cōsonāte antecede
te pducūt penultia3. uocali aut antecede corri
piūt lac9 lacunar lupa lupanar laque9 laq̄ar.
¶ In er desinētia si uerbalia sunt añ er cōsonā
tez uerbi seruāt sin a noib9 i purāsyllabā desi
nētib9 i aster aliter i ester exeūt nisi diminutia
sint: ut ruber piger macer apiū apiaster oleaster

siluester excipit paluster. ¶ In or et i ur desinē
 tia si primitia uerba i ro finiūt abiectione o fiūt
 aliter adiectione r: q̄ a nōibus ut a p̄icipiis de
 scēdūt us i or' murāt ut labor honor murmur
 augur sat qd satura & sata i sœminio satura i
 neutro facit amo amor furo furor senat⁹ sena
 tor cēsus cēsor dictat⁹ dictator tōsus tonsor.
 ¶ In as desinētia si primitia eorū b ut p abiq̄
 s hnt a nominatiuo assūpta tas: si i or desinūt mu
 tāt or i es: aliter si a secūda ueniūt a gēitiuo si
 a tertia a datio correpta i & assūpta ubiq̄ tas
 faciūt deriuatiā: & si i duas ii gēitiu⁹ finiret ul
 tia i e sonoritātē cā uertit: ut libertas pubertas
 paupertas honestas maiestas bōitas rapacitas te
 nacitas pietas aspitās pspitas salubitas celebri
 tas nō enī i er magi q̄ i is primitia faciūt. optias
 primas & oīa patria i as i ris atiq̄ desinēbāt
 un̄ & neutra eorū i te finiūt & ablatiu⁹ singula
 ris i i q̄ ideo circūflectunt qd oīa q̄ syncopā ut
 apocopā passa sunt accētuz pecti seruant. me
 nis uero & lenas ppria ideo circūflectunt ne
 accusatiui plurales menæ & lenæ putentur. ue
 tustas a uominatiuo ras solum assumit & ue
 tus solū in us triū generū est. ¶ In es corre
 praz pauca inueniuntur de nominatiue aques

pedes: & uerbalia reges merges mergitis.

¶ In es pductam uerbalia repperi a presenti
& a pterito: a pæfenti ut fepio fepes luo lues
ftruo ftrues macero macies luxurio luxuries il
lue illuies: a pterito rupi rupes. ¶ In alis uel i
ale denomiatiua fi a prima declinatiõe ueniũt
pducta a: fin a fecũda ultia gẽtiui littera fin a
tertia is termiatiõe i a lōgã conuerfa & affum
pta lis uel le: fin a quarta abiecta s littera: fin a
q̃ta es termiatiõe et addita alif fiunt: ut curia
lis mēfale fluuialis fatalis martialis uirginalis
iuuenalis dicit̃ & iuuenilis celebs celebis celi
balis cẽfualis manualis fpecialis. Excipit̃ cerea
lis & realis. Verbalia etiã a prima cōiugatiõe i
ueniunt̃ in alis: ut penetro penetras penetralis
& hoc penetrale. ¶ In elis quæ pauca funt ex
tremã geñtiui litterã i e lōgã cōuertũt et affu
mũt lis: ut fidelis crudelis patrueis. Excipitur
fratrueis qđ is i u mutat. ¶ In ilis uel i ile def̃i
nẽtia fi neutra funt uel fi de noĩbus fiũt produ
cũt i: fin de uerbis uel p̃ticipiis corripunt̃: & q̃
a primi cōiugatiõe funt a pductã hñt iantepe
nultimã. Quæ uero funt a p̃fenti fiue a pterito
uel a futuro fi i hñt eaz quoq̃ corripũt̃: ut ædi
lis fedilis quintilis anus anilis puerilis uiril̃is
fubtel fubtilis ouile fedile cubile exilis quoq̃

qd a græco pducit̃ penerrabilis mutabilis fer
tilis docilis utilis ut̃ utibilis sensibilis uel sensibi
lis alt̃ alt̃ilis flebilis. Excipit̃ par parilis humi
lis stabilis qd̃ añ penultimā solū corripit.

Q In aris ut̃ i are desinētia terminatōe genitiui
in a lōgam cōuersa & addita ris fiūt: ut popula
ris apollinaris militaris scolaris familiaris. La
rium latii latiaris uelum ueli uelare.

Q In ēsis d̃sinētia si a pria ut̃ secūda d̃cliarōne
sunt terminatōne noīatiui singularis ut̃ pluralis
in en murāt & assumūt̃ sis sin a tertia abiiciūt̃
s g̃ntiui & aliscūt̃ ēsis: ut sardinēsis catinēsis
iliēsis arhenæ atheniēsis euphoniæ cā hēt i: p̃
terea pistoriensis cartaginiēsis. **Q** In bris desi
nētia a noīatiuo fiunt ultia littera inde remo
ta & addita bris: ut mliebris salubris. **Q** In stis
uero ut̃ i stris: ut agrestis terrestris a g̃eriuo ex
trema pte mutata i e & assumpta stis ut̃ stris
fiūt. **Q** In ris d̃noīatiua quæ nūc p̃ syncopā eie
cta ti dicūt̃ apud uerustissimos peñtimā natu
ra ut̃ positōne pducūt̃ triburtis quiritis ceritis
tñ ēr correpta penultima iuenit̃. **Q** In os pau
ca tam denoīatiua q̃ uerbalia iueniūt̃ lepus le
pos cōpero cōpos custodio custos. **Q** In ius de
sinētia cāncedente si a prima fiunt̃ declinatio
ne noīatiuo: sin a secūda ut̃ a tertia g̃ntiuo uel

datiuo assumpta eius tā correpra penultima q̄ an
tepenultima: Alia terminatiōez gēitiui in ius uer
rūt: ut mēbranaci⁹ galliuaei⁹ aduectici⁹ comē
datici⁹ patrici⁹ ædili⁹ seru⁹ silu⁹ martius a
uerbis sunt nūci⁹ sauci⁹ sci⁹ nescius. ¶ In bus
ut in cus desinētia b ut e ultias cōsoātes habē
tib⁹ postrema uocali ut uocalib⁹ si ultia pura ē
in us cōuersa fiūt orbo orb⁹ supbio supb⁹ lu
ceo lucus arceo arcus. ¶ In uis diuisas sylla
bas desinētia si a nominib⁹ fiūt terminatione
gēitiui: si a uerbis postreā uocali ut uocalibus
i uis cōuersa: ut ānus ānu⁹ patru⁹ rigo rigū⁹
p̄spicio p̄spicu⁹ mēstru⁹ uero euphoniæ cā tr
assumpsit. ¶ In quus similiter fiunt ut æquus
obliquus sed mag⁹ a nominib⁹ uerbal sunt quā
e cōtra lōg⁹ lōgiqu⁹ p̄ sonoritatē assumpsit n.
¶ In uis fere hęc iueniunt subule⁹ bubule⁹
petule⁹. ¶ In dus desinētiuz quot sunt formæ:
tres prima q̄ ultimā pri mitiui cōsonātē seruat
& demōstrat ea in se h̄re a qbus deriuat: secun
da que i bundus exit & significat similitudiez
Tertia quæ participiorū i dus terminatiōez h̄et
& significat dignum esse aliquem eo quod de
mōstratur ut loquendus idest dignus de quo
homines loquantur laudandus idest dignus
laudari.]

¶ Prima forma fit terminatiōe uel postrema uo-
 cali aut uocalib⁹ si ultia pura ē in i correptā cō-
 uersa & addita dus ut rabies rabidus tieo timi-
 dus ualeo ualid⁹ cādeo cādid⁹ sordeo sordid⁹
 pādo pād⁹ uitauit alternitatē duorū dd & inui-
 do iuid⁹ **¶** Secūda terminatiōe secūda psonæ
 uerbi actiōe uocis i a pductā i prima cōiugatiōe
 i aliis i i correptā cōuersa & addita būdus uita
 būd⁹ moribund⁹ furibūd⁹ rubicūd⁹ c⁹ pb la-
 buit ut uitaret alternitatē duorū bb. **¶** In lus de
 sinētiā dimiutiuis similia sunt & fiūt extrēa uo-
 cali uel uocalib⁹ cōuersa i u & addita lus ut bi-
 bul⁹ pēdu⁹ patul⁹. Excipit ānuslānicul⁹. nam
 ānulus dimiutiuū ē nouo nouas quoq; nouacu-
 la facit. **¶** In rus desinētiā us i noib⁹ rus i uer-
 bis assumpta fiūt odor oder⁹ sonor⁹ canorus.
¶ In sus q̄ quarte declinatiōis sunt res incorpo-
 rales significāt pter uersus: Que uero mobilia
 sunt corporales res dnotāt et sunt oīa pticipiis
 pteriti rēporis similia ut usus uers⁹ curs⁹ lus⁹
 pterea o lass⁹ fess⁹ cass⁹. **¶** In osus a gēitiuis
 primitiuorum formantur terminatione in o lō-
 gum conuersa & addita sus: ut saxosus herbo-
 sus scelerosus perfidiosus curiosus.
¶ Excipitūr metus meticulosus. **¶** Plautus
 in mustellaria. **¶** Nescis quam meticulosa

res sit ire ad iudicē. Significat q̄ plenū esse ei
us rei q̄ significat ut saxosus plenus saxi.
¶ In tus q̄ quarte sunt declinatiōis p̄teriti tē
poris p̄cipiorū nōiatiuos sequunt̄ q̄ ueto mobi
lia sunt Si a primā declinatiōe descēdūt at: sin a
quarta u sin a secūda u t̄rta i q̄dusdā a i ali
is i hnt̄ ip̄ultia q̄ ubiq̄ pducūt ut mot⁹ tūl
tus. Præterea barbat⁹ trabeat⁹ uerut⁹ astutus
uersut⁹ paliū paliat⁹ anul⁹ anulat⁹. Plaut⁹ in
penulo. Incedūt cū āulatis auribus glates uel
grē grat⁹ auit⁹ mirit⁹ cerit⁹ ab auo mare cer
re. Excipiūt uetust⁹ & libert⁹ q̄ nōiatiuo tus
assumpserūt. manuleat⁹ a manu etiā excipit̄. i.
manicat⁹ qd̄ quis hnt̄ a p̄ultia pducta tū
a quarta fit. Plaut⁹ manulet̄ tunicā hoīez ha
bere ad decet. i. manicat̄. ¶ In ctus u t̄pus uel
xus p̄cipalia siue uerbalia iueniunt̄ sanct⁹ ca
ptus nexus oīa enī hui⁹ scemōi cū. non signifi
cat tēpus nōia sunt et fixa quarte mobilia secū
de iueniunt̄ declinatiōis. ¶ In stus si a nōibus i
us desuētib⁹ fiūt assumūt̄ tus: sin ab aliis no
mīb⁹ u t̄ uerbis termiatiōe i e u t̄ i u mutata as
sumūt̄ stus u n̄ oīa una syllaba uicūt primitia p̄
ter. mæstus ut uetustus iust⁹ modest⁹ honest⁹
robustus augustus angustus. ¶ In ax u t̄ in ex
uerbalia sunt ab omni cōiugatiōe & fiūt termi

natione secundæ personæ uerbi in ax ut in ex
cōuersa ut uorax teneo tenax emax pelli
ceo pellicis pallax fugax latex uertex & omnia
pares habent syllabas primitiuis præter rex &
lex quæ producunt & pallax naz uincit a pri
mitio pellceo duab9 syllabis rex & lex uia tm.
¶ In ix fœminina uerbalia a masculinis in or
desinentib9 fiunt mutata or inrix uictrix sena
trix Excipiunt nutritrix cōstrix expultrix eupho
niæ cā. ¶ In alias quoq; formas etiā quā i sup
ores exire nō nulla inueniunt ut uox lux arx
princeps municeps.

Quot sunt genera nominu? septē. Masculi
linu fœmininū nextæ commune omne
promiscuū incertu. ¶ Masculinū est cui p̄pniē
unū articulare p̄nom̄ hic ut hic poeta. ¶ Fœ
mininū cui hæc ut hæc musa. ¶ Neutrū cui
hoc; ut animal. Cōmune cui hic & hæc ut hō.
Omne cui tria articularia p̄nōina hic & hæc
& hoc ut felix. Promiscuū ut epicenū dictū ē
qd̄ sub una uoce & uno articulo significat aial
utriusq; sexus; ut hic passer & hæc aqla hæc
mustela hic mus hic lepus. Incertū ē qd̄ nulla
ratione cogente sola auctoritas ueterum sub
diuerso genere protulit ut hic uel hæc silex
finis talpa cortex grus damma dies margo

bubo pârthera clunis serpens linx alius adeps
ul adipes. ¶ Andreas cuius gñris masculini. qñ
qa oia noia ppria uiroz cuiusqñ sint termini
onis masculini sunt gñris. ¶ Mariacus gñris
foeminini. qñ qa oia noia ppria mulierz cuius
cũqñ sint terminatiõis foeminia sunt. Glycerium
Dortiũ Filortiũ Sophortiũ & similia quis for
mĩ neutroz & declinatiõez apd cõicos seruĩt
figurate tñ foemininũ hñt articulũ. ¶ Pirus cu
ius gñrit foeminini qñ qa oia noia arborũ foe
minini sunt gñris. Fructuũ uero ut pluri mũ &
lignoz neutri ut hæc buxus & hocbuxũ Exci
pit hic oleaster hæc sic pfructu. nã hoc silerget
hic rubũ dum nō numerant iter arbores.

¶ Aprilis cuius gñris masculini qñ qa oia noia
mẽsiũ sunt gñris masculini. ¶ Decez cuius gene
ris hñs qñ qa oia noia nũalia a quatuor usqñ ad
cẽtũ ois gñris sunt & idecliabilia. Cætera uero
& declinũt & discreta sunt pter mille qd triuz
genear & ideclinabile est. ¶ Nilus cuius gñris
masculini qñ qa oia noia fluium masculini
sunt generis.

¶ Conuiua cuius generis communis. quare
quia omnia nomina cuiuscunque sunt termina
tionis si ex ipsa significatione rerum ad mares
uel foeminas solum pertinent masculini uel foe

mini sunt gñris: sin utriusq; sexus esse possunt
nisi diuersashant uoces. cōmunia sunt sin in si
gnificatiōe neutris etia3 coniungi possunt om
nis sunt generis: ut hic uir^l hæc mulier hic &
hæc paricida miles hostis canis hæres antistes
hospes sospes quāuis antistita hospita & suspi
ta inueniant Cicero de signis. At que illius fa
mi antistita. sospes sospitis tamen etia3 cuz neu
tro inueitur Sicut & hospes hebes comes te
res inquires. Iuuenalis in quinto Nec unquaz
deposituz tibi sospes erit Salustius in prio hi
storiaz. Humanuz ingenium inquires atque in
domituz cui⁹ etia3 simplex⁹ omnis generis in
uenitur. dixim⁹ nisi diuersas hant uoces. ppter
mobilia omnia et pterea leno lena strabo straba
caupo caupona quæ tam taberna quaz mulier
dicitur & ad imitationez græcorū leo leena u^l
lea draco dracena sequester sequestra.

¶ Bona cui⁹ gñris? fœminini quare? qā diuer
sarū uocū adiectiua si masculinū in us u^l in er
terminat secūdæ declinationis fœmininū in a
neutruz iu umfaciunt.

¶ Si uero in is non antecedente er masculinū
faciunt fœmininum. quoque in is & neutrum
in e terminant. Sic & cum er ante is est
quāuis tam in er quam in is communis ge

gēris iueniant Neu⁹ i carmīe belli punici. fa-
mes acer aūgescit hostib⁹. Vsus tñ i er freqnti
us masculia i is foeminia neutra semp in e ter
mināt alacer acer uolucer celebrer celer campe
ster pedester siluester hic eqster hæc equestris
hoc eqstre tricuspis p obliquos neutra tenet.
Ouidi⁹ tricuspide telo. ¶ Musa cui⁹ gēris?
foemini q̄t? q̄a oia noia latia q̄ in noiatiuo sin
glari desinūt i a foeminina sunt ut aqua terra.
Latina dixim⁹ qm̄ q̄ a græcis in as ut in is lō
gā desinentib⁹ fiunt & similr in a apud eos de
sinentia neutra & quæcūq; terminatōnem su
am seruāt genus suū seruant ut hic boreas cra
ter titan solia poeta sophista citarista & hoc ba
ptisma poema schema peripetasma. Excipiunt
hæc carta linter margarita cataracta catapul
ta quæ apud græcos masculina sunt. In singu
lari diximus qm̄ i plurali neutra sunt ut arma
¶ Sedile cui⁹ gēris? neutri q̄r? q̄a omia noia
quæ i noiatiuo singulari i e correptā ut in i de
sinūt neutra sunt ut mōile gumi. Excipiūt a ge
neris q̄posita ois gēris ut eiusmōi. nā nihilli fru
gi mūcipi obliq̄ sit casq̄cū oib⁹ casib⁹ adiūcti fi
gurate. Sermo c⁹ gēris? masculi q̄r? q̄a oia noia
quæ in noiatio singulari i o desinūt nisi sint uer
balia i a ncedere & nisi cū i do Yi go exeūt o in i

mutitia i genitio quæ fœminina sunt p̄ter hic
ordo cardo & cupido p̄ deo masculini sunt ge
neris ut prædo quaterio stelio curculio auctio
actio oratio dulcedo cupido uirgo uigilo qbus
adiūgit hæc caro caris margo taz masculini q̄
fœminini iueniūt. ¶ Cornu cuius gēris? neutri
quare? q̄a om̄ia noia in u uſc uſd uſl uel muſ
t i nomiatio ſingulari deſinētia neutra ſunt ut
genu' lac hoc alec alecis aliquid cervical mel ni
hil qd̄ ab eo qd̄ ē nihil ū p̄ abſciſſionē factū eſt
caput tēplū regnū rectū ſinū genū uas qd̄ tñ
& hic ſinū dicit. ¶ Excipit hic ſal qd̄ tñ apud
ueruſſiſſimos neutri iueniūt hic pugil hic ſol. hic
& hæc p̄ſul exul uigil hic et hæc et hoc nequā
Glyceriū Dorriū & ſimilia quæ q̄uis fœminū
articulū figurate hānt neutrorū tñ ſeruāt decli
nationem. ¶ Numen cuius gēris? neutri q̄i?
quia in en correptā deſinētia niſi ſint a canen
do cōpoſita quæ masculia ſunt ut hic cornicen
a qbus ſi fiūt fœminina terminionē genitiui i
a uertimus ut tibicina neutra ſunt ut nom̄ ſta
mē ſolamen ſemen. Excipit flamē p̄ ſacerdote
& peſtē quia masculina ſunt. ¶ In n̄ pductaz
latina masculini ſunt generis. lien ren & ſplen
græca i n̄ deſinētia eadē ſeruant genera q̄ apd̄
græcos habent ut hic titan hæc ſyren.

¶ Laq̃ar cui⁹ generis? neutri q̃r? q̃a oia noia i
 ar d̃sinētia neutra sunt ut istar lacuar. Excipit
 hic bostar hic lar hic et hæc et hoc par et ab eo
 cōposita. ¶ Cancer cui⁹ gēeris? masculini q̃r? q̃a
 oia noia i er d̃sinētia masculia sunt p̃ter no
 mia tertiæ declinatiōis b uł u loco consonantis
 ate er h̃ntia uł terf foet⁹ significātia ut hic puer
 ager auster hoc tuber suber uber cadauer uer
 hoc siler papauer cicer Excipit hæc acer arbor
 hic iber et ab eo cōpōita septēbr october mul
 ciber hoc iter sp̃irer et cācer p̃morbo Degener
 paup uber cōmuis uł poti⁹ ois sunt g̃nris. Lu
 creti⁹ i sexto seq̃t grauis imber et uber. Cato
 i origiib⁹ Itaq̃ res uber fuit. Vetustissimi tñ
 foeiniū hæc paupa dicebāt et hic et hæc puer
 et hic puer⁹ et hæc puera uñ diuitiū puell⁹
 & puella. Vir cui⁹ generis? masculii q̃r? q̃a i ir
 d̃sinētia noia masculia sūt ut uir leuir treuir
 abadir. Excipit hoc gadir et hoc ir. ¶ Honor
 cui⁹ g̃nris? masculini q̃r? q̃a oia noia i or d̃sinē
 tia masculia sūt ut labor lector p̃ter cōpatia q̃
 cōmuis g̃nris sunt senior tñ masculius ē. Exci
 piūt etiā hæc arbor hoc marmor æquor ador
 cor & hic & hæc mēor & adecore uł corpore
 uł colore cōpōita q̃ cōia sunt ut d̃decor bicor
 por discolor auctor etiā cōmunis est generis

nisi enim eum significat q̄ auget tūc enī auctrix
facit fœminū In or tamē uerbalia neutris etiā
p obliquos iūgūt. Virgili⁹ i decimo æneidos:
Italiā petiit fatis auctōrib⁹ esto. ¶ Robur cui⁹
gēeris fœmini. q̄r̄: q̄a i ur desinētia noīa neutra
sunt ut iecur ribur guttur p̄ter noīa deorū uel
gētilia uel appellatīa auiū x uel t uel f ante ur ha
bētia q̄ masculia sunt ut astur āxur turtur fur
fur uerbalia uero q̄ hoīb⁹ iponūtur si sunt ter
ciæ declinatiōis cōmūia sūt ut augur fur q̄hus
addit ligur. sin secūdæ masculia ut satur cui⁹
fœmininuz ē satura.

¶ Ciuitas
cuius generis fœminini. quā: q̄a i as desinem
tia noīa fœminia sūt ut pietas pbitas p̄ter pa
tria & gentilia q̄ cōmūia sunt ut arpinas cape
nas archas. Excipiūt hic mas maris uas uadis
as assis hoc uas uasis. fas nefas & nugas oīs
gennris indecliabilia. hic metœnas & lenas
nō sunt cōtra regulam quoniam propria sunt.

¶ Gurges cuius generis masculini. q̄r̄: q̄a i es
correptā desinētia q̄ nullā hñt naturalē signifi
catiōez cōmūez cū fœmininis masculina sunt
ut trames stipes limes poples fomes cespes
aries paries Excipiūt duo i ges hęc seges hęc
reges compes compedis.

Item inquires quod omnis generis inuenitur.

Q Clades cuius generis? foeminini quā? qā in
 es pductā desinētia foeminia sunt ut labes cæ
 des edes nubes strages strues uulpes apes lu
 es. Excipit hic uerres qđ porcū significat & dies
 qđ in singulari icerti generis est in plurali mas
 culini sicut ab eo cōpositū meridies & hic pes
 pedis. **C**lassis cui? generis? foeminini quā?
 qā in is desinētia noīa foeminia sunt. Excipiun
 tur n uť duas cōsonātes i eadē syllaba uť dupli
 ces cōsonātem añ is habentia et quæ penultia 3
 syllabaz una ex liquibis terminēt uel una sylla
 ba crescāt i geituo q̄ masculia sunt ut hec auis
 puppis cutis hic panis amnis fustis postis piscis
 fascis uectis axis mēsis anguis collis follis cor
 bis torquis sanguis lapis puluis uomis cinis.
 Excipit hic caulis hæc bipēnis qđ tamen adie
 ctiuuz Virgilius esse ostēdit in undecimo. Fer
 ro sonat alta bipēnifraxinus & hæc febris pe
 stis nectis uestis uallis turris peluis pellis cus
 pis cuspidis cassis cassidis lis litis molaris cuz
 adiectiuū ē ut cætera i is adiectiua cōmunis est
 generis cū ad dētez uť ad lapidē refert mascul
 inū est. rudis cū recētez significat cōmunis est
 & rude neutrum facit cum uero urgam signi
 ficat qui gladiatores donati cessant a gladiu
 ra foeminini solum.

40

P DE PRAEPOSITIONIBVS.

Praepositio ē ps orōis idecliabilis q̄ aliis
ptib⁹ orōnis uel appositōne uel cōposi
tōne pponit & si supra syllabā i orōne soluta
rarissime i pōtis plerūq; p appositōnē prae
sterā iueniūt. cū uero apud oēs postponit q̄d
dī pnoib⁹ quasi enclericū & ablatiuis nois q̄s
uel q̄ ceterā monosyllabā ēt apud pōtas dif
ficile mutāt ordinē q̄ & mediā rpiūt ut quam
obrē. Sūt aut ppositōes ut un⁹ syllabā ut du
arū uel triū & oēs primitiā si grācos seqmur
q̄t aduersus extra & cetera dīuatiā ut cōposi
ta magis aduerbia praepositiua uident.

¶ Sciēdū oīa aduerbia q̄ casib⁹ adiūgūt quā
sunt fere tēporalia uel localia iter praepositōes
a latinis numerari sicut añ qñ significat i con
spectu ppositō ē ut añ ora patrū quādo pri⁹ ad
uerbiū ut añ leues ergo pascēt i ætere cerui.

Itē supra extra & hui⁹ modi oīa quā grāci ad
uerbia dicūt quia certā quādā habēt significati
onē ēt p se posita quod ppositōes habere uix
possunt Præterea aduerbia loco praepositōnum
sicut ppositōes loco aduerbiorū solent poni.

¶ Noīa quoq; i praepositōes trāsferūt ut pri
die kal. aduersus uel aduersum hostes.

¶ Praepositōes addūt nomini appositōe uel cō

positōne p̄nominī t̄m appositōne p̄ticipio appo
 sitōne & cōpositōe secūdū uerborū figurā ex q̄
 b̄ nascūtur ceteris partib⁹ & sibi ip̄is cōposi
 tōe t̄m trāseūt autē i potestātē earū partiū cu⁹
 quib⁹ cōponūtur ut icuruus nam in absq̄ ma
 gis adiectō ē q̄ syllabæ quā coniūctō cōposita.
 ¶ Desunt iterdū uerbis præpositōnes ut una
 eur⁹ q̄ nor⁹ q̄ ruūt p̄ eruūt Interdū præposi
 tōib⁹ uerba ut o mihi sola mei sup̄ astianactis
 imago p̄ superes
 ¶ Pro sequēte uocali i cōpositōne assumit d̄ t̄
 p̄des quædā patiūt elisionē ut cceo quædā ē
 in simplicitate siue respectu uocalis sequēt̄ ut
 supra p̄ supera similia t̄n̄ usus magis dissillaba
 profert.
 ¶ Significatōne habēt aliqñ eādē tā i appositō
 ne q̄ i cōpositōne ut inuado hostē & i hostē uo
 do i utroq̄ enī cōtra significat.
 ¶ Aliqñ diuersam ut de te loquor idest tui cā
 de primo infra premo.
 ¶ Aliqñ abūdāt nulla significatōnis additōne
 ut emori p̄ mori.
 ¶ Aliqñ ponūt significatiæ cā ut nūq̄ iprudē
 tib⁹ iber obfuit.
 ¶ Aliqñ loco aduerbiorū ut ppulchra mūera
 p̄ tristia fata.

E Aliquā p cōiūctōnib⁹ causalib⁹ ut per desidi
am maliciæ nascūt idest cā desidiæ & ex insidi
is patior cā insidiarū.

E Nōnūq localē uim possidēt quadripartitam
ut ībulo p forū pficiscor ad græciā suz ī italia
uenio a sicilia

E Sæpe priuatōnē & abnegatōnē significant
ut impius expes

E Interdū p se inuicē ponūtur ut per urbem
sum pro in urbē

E Inueniūt quæ formāt aduerbia localia ex se
ut ex extra extrinsecus

E In cōpositōe tā ntio q̄ cæteris casib⁹ qui ex
noiatiuo cōposito nascūt solēt iūgi ī appositio
ne accusatiuo solū & ablatiue Itē rarissime gēi
tiuo exēplo græcorū ut crurū renus Vnīsylla
bæ præpositōes quæ accusatiuo præponuntur
sunt sex ad ob p post cis trans.

E Bissyllabæ uiginti & duæ apud añ citra cir
cū circa cōtra erga extra inter intra infra iuxta
ppe pone ultra pter pp pter supra usq̄ secus
pēs Trisyllabæ tres circiter aduersuz secūdū

E Ad ī appositōe & cōpositōe p̄ximitatē signi
ficat ul̄ cū motu ul̄ cū p̄māstione & iungit p̄so
næ ut ad te cōfugio loco ut prima qd̄ ad troiā
p caris gesserat argis Tēpori ut ad kalapriēs

82

Numero ut ad quinq; milia In cōpositōe sola itē
tiū ē ut approbat affirmat ad psonā aliquam
ut rē dirigit ut alloq; arridet ptea ē causal ut
ad qd idest cui cā & similitudinis ut accomo
dat adæquat ad unguē significat cōtrarieta
tē ut ad illū mihi pugna ē hoc est cōtra illū &
additōnē ut ad hæc mala. Ob i appositōe cau
salis cōiūctōnis uiz tener ut cui ob augurium
Infaustū idest cā augurii significat pro ut haud
qua; ob meritū hoc ē p merito. In cōpositōne
significat cōtra ut obui; occurro & circū ut ob
umbro obābulo. Per cōpositū & appositū signi
ficat tractū aliqd diuidētē ut circū p quæ du
as i morē fluminis artos & prūpo Tēporales
uiz habet ut p mediū diē quē habere possunt
oia localia Est iurādi ut p te p qre talē genue
re parētes. Præterea i cōpositōne ē expletiuus
ut pfiō pcurro & abnegatiuū ut piurus pfi
dus ponit p ualde Terēt; i andria p æcastor
situs puer nat; ē pamphilo.
Post cōpositū & appositū significat ordinē ut
post mōtē oppositū post multum tēp; loco ad
uerbiū ponit Terēt; i adelphis post faciet Itēz
longo post tēpore uisum Nā qn præpositō est
ablatiuo iūgi non potest ex eo deriuatur poste
rus & postica.

Cis cōpositū & appositū magis localē habet
significatōnē ut cisalpina gallia cis renū potest
tñ p translatōnē & i tempore & i aliis rebus
usurpari ut cis naturæ legē cis definitū temp⁹
ex hoc deriuatur citra.

Trans compositum & separatum reperitur
ut transi ero trans tiberim In cōpositōe aliquā
do amittit n & s ut traduco et significat posses
sionis mutatōnē ut trado Exuperatōez simpli
cē ut Salustius cōmunē habitum transgressus
pro supergressus præterea tā composita q̄ ap
posita in locum deductōnem cum alicuius me
dii exuperatōne ut transueho & trans mare

Apod i loco significat ut apud numatiā Iun
gi tñ etiam personis ut apud amicū In cōposi
tōne non inuenit

An te cōpositū & separatū reperit & signifi
cat i cōspectu & prius i loco ut añ domū atēeo
In tēpore pri⁹ tñ ut añ añū ponit sine casu &
significat itē pri⁹ ut añ perratis āborū finibus
exul ex eo fit antiquus unde antiquarius.

Citra nūquā cōponit & pene idē significat
qd̄ cis nisi q̄ cis ppriis noib⁹ fluminū uel mon
tiū plerūq; iungit ut cis rhenū cis alpes citra
uero poti⁹ reliq; ut citra saniē citra cruorē a
cis citra deriuatur a citra citer citerior citim⁹.

¶ Circū tā i appositōne q̄ i cōpositōe reuelatō
nē simpliciter significat ut circū mōrē circūfe
ro qñ ē aduerbiū significat multiplicē r̄uoluti
onē ut Anna uides toto pperari littore circūz
ex hoc nascitur circiter

¶ Circa significat iuxta ut circa tēplū circa ui
ginti ānos & pposita nūq̄ postposita uero quo
ablatiuo cōponit̄ & pro causali cōiūctōne pfer
tur ut quo circa capere añ dolis & cingere flam
ma reginā meditor subiūgit̄ ēt præpositōni cir
cūz ut circū circa.

¶ Circiter significat iuxta & ad rēp̄ solū spec
tat ut circiter kas.ianuarias. ¶ Erga nūq̄ cōpo
nit̄ & significat affectū ut bonus erga parētes

¶ Contra cōpositū et apositū significat aduer
sus ut cōtra adulterum contradico simplex siue
casu significat ex opposito

Iuuenalis stat cōtra starique iubet ex eo nascit̄
cōtrarius

¶ Extra nunq̄ cōponitur & significat præter
Terentius in phormiōe extra unā ancillā & fo
ris plius sacer est locus extra meite ab eo deri
uatur exter extraneus externus extrinsecus

¶ Inter cōposita & apposita significat i medio
ut interrūpit iter amicos & uicissitudiez ut con
uersique oculos inter se atque ora tenebant

Intra nūq̄ cōponit̄ & accipit̄ p̄ i ut Lucan⁹
Intra castrorū timuit tētorā ductor.

Infra significat sub Terē. in eunucho Ego te
esse infra omnes infimos puto

Iuxta fungit̄ loco ppe uel pp̄ idest significat
adiūctōnē societātēq; ut Salusti⁹ horū ego ui
rī mortēq; iuxta existimo.

Prope significat uicinitatē ut ē igēs gelid⁹
luc⁹ ppe ceritis anē Terētius ppe adest cū a
liēo more uiuēdū ē tibi ide fit propter

Pone localis tm̄ significat post ut pone tribu
nal pone subit cōiunx. |

Ultra significat exuperantiam ut ultra defi
nitū tēpus ultra naturæ leges.

Præter cōpositū & appositū repit̄ & signifi
cat exceprōnē ut qs hoc existimaſt præter me
& ultra ut prætereo præter ordinē

Proter a p̄ deriuat̄ & significat cām ut te p
ter libice gētes idest cā tui

Supra significat iminētiā ut supra caput aſti
rit iber idest capiti iminuit

Usq; p̄ponit̄ & postponit̄ & significat finem
ut usq; neapoli romā usq; significat ēt semper

Secus significat ppe ut secus anē

Penes significat uicinitatē & potestatem ut
decus imperiūq; latini te penes.

¶ Aduersus significat idē qđ erga Terē. idq; aduersus te gratū fuisse hēo gratiā & ex opposito Ter. aduersus tōstria erat idest ex opposito

¶ Secūdū significat post ut secūdū æmathiam lis tātā dat & sequelā ut secūdū platonē

¶ Monosyllabæ ppositōes quæ ablatiuo serui ūt sunt decē a ab abs cū de e ex p p clam.

¶ Bissyllabæ qñq; corā palā sine absq; ten.

Ab abs e ex eādē pene significatōnē habēt nā locales tēporales ordinales siml̄ iueniūt & se peratōnē ac discessus demonstrāt

¶ A & e i cōpositōe cōsonātib; tñ præponūt i appositōe uocalibus rarissime cōsonātib; frequēter. Ab & ex i cōpositōe idifferēter uocalib; & cōsonātib; præponūt ut abigo & abduco exigo excurro i appositōe meli; uocalib; ut ab initō ex urbe s; tñ ēt cōsonātib; ut ab natura ex narratōe Notādū ab i cōpositōe nunq; præponi trib; cōsonātib; e q t.

Abs tñ i appositōe q i cōpositōe pponit cōsonātib; e q t tñ i appositōe melius q ut abs quouis i cōpositōe meli; e ut abscondo t ut abstraho

E præterea i cōpositōe u; priuatiuū ē ut eneuis enodis u; itēriuum ut enarro

Ex itē accipit p suo deriuatiuo extra ut excludo **¶** Est priuatiuū ut explico Intēriū u; per

fectiuū ut exoro efficio .

¶ De in appoitione separatiuū est ut de patre
audiui idest a p̄re cōmemoratiuū ut de pace lo
q̄r In cōpositōne significat īfra ut deduco ē in
tētiū ut depræhēdi priuatiuū ut demēs

¶ Pro tā ī appositōe q̄ ī cōpositōe significat añ
ut Salustius p curia signū sociis dare idest añ
curiā procurre añcurro & in ut p tribunali &
longe ut pspicio accipitur loco e uel supra ut
pminet idest eminet uel supeminet & loco ad
uel secundum ut pro uiribus idest ad uires
uel secūdū uires separata significat cām ut pro
milone cā milonis circūflexa iueniūt interiectō
ut Salusti⁹ p deū atq; hominū fidē

¶ Præ apposita & cōposita significat ad Terē
ri⁹ cōtēpsi illū præ me idest ad cōpatōnē mei
& ab ut idē præ amore hūc exclusisti foras .i.
ab amore sup ut præsideo Valde ut p̄co a ual
de canēdo dict⁹ añ ut præcuro ex eo deriuat̄
p̄ter. ¶ Cū ē copulatiua ut cū ducib⁹ pugno.

¶ Corā significat p̄ns & māifestū ut corā quē
quæritis adsum

¶ Palā cōterminā huic significatōnē habet Te
rētius si falsum aut fictum continuo palam est
coram tamen magis ad personas palam ad oīa
accipitur .

Sine & absq habēt significatōē negatiuā ut
re sine nil altū mēs ichoar

Ten⁹ significat usq ut haeten⁹ calcaneo renul

Clā a quo deriuat clādestin⁹ significat occul
tatōē & ē aduerbiū ūde facit diminutiū clā
culū pter naturā præpositōū nōnūq tñ præpo
sitōū more casib⁹ præponit raro accusatio ut
clā patres sæpius ablatiuo ut clā sociis

¶ Præpositōes quæ itē mō actio mō abltio iū
gunt sunt quartuor i sub sup subter.

¶ In qñ significat ad locū uel cōtra actio iūgit
ut i urbē uido i adulterū dico & quādo ponit
p ad simpliciter ut impulit in latus p ad latus

Quādo significat loco circūscribi & pmanere
ablatio pponit ut i italia i cōpōne ē itētiūz ut
incuso priuatiū ut idoc⁹ ab eo deriuat inter
a quo iterea Itē intra a quo itrisec⁹ & iternus
& uerbū itro itras Itē semp aduerbia itus itro
Itē ifra a quo ifern⁹ et ifer⁹ uel ifer inferior ifim⁹

Sub iūgit actio qñ significat ad locū ut postes
q sub ipos nitūt gradib⁹ uel añ ut sub lucem
exportat calatis uel per ut sub noctē cura rcur
sat. Abltio qñ significat i loco ut arma sub ad
uersa posuit radiatia quercu hēt ēt i tēporib⁹
& reb⁹ similē cōstructōē sicut cæteræ omēs
ppositōes locales ut ibāt obscuri sola sub nocte

per umbrā & quale per iceptā lunam sub luce
maligna Incōpoitione est localis ut subeo & di
minutia ut subrideo subtristis ab ea dīuat sub
ter ¶ Super idē significat qd' supra cōtrariā si
gnificatiōez hēt subter ut gēina super arbore si
dūt & fere iuuat subter densa restudine casus |
¶ Super p̄terea ponit loco de & soli ablatio iū
git ut mītra sup priamo rogitās sup hectore mī
ta Inuenit ēt i cōpoitione ut supsideo. Sup &
supra a supera quo urebāt antiq illd p abscissio
nez hoc p cōcisionē facta sunt a sup dīuat su
perb⁹ super⁹ supernus ¶ Quædā p̄positiōes
tantum apponuntur quædam apponuntur &
componunt de quib⁹ supra sex di dis re se am
con solū in compositione inueniūtur quæ quīs
uere partes orōnis nō sunt neq; enīz separatæ
i orōne poni possunt tamē quia i cōpositiōe sem
per præponunt & habent uim ac significatio
nem præpositōnum inter præpositiones nume
rantur.

¶ Di & dis eā dē significatiōē habēt. i. separa
tiuā & dis qdē cōponit īcipiētib⁹ a c p s t i lo
co consonāris & f s z tūc s i f cōuertit ut discū
bo displiceo dissero disturbo disungo differo
aliis oib⁹ cōsonantib⁹ p̄ponit di ut dimitto di
ruo quæ p̄positiōes ābæ pducūt excepti diri

mo & disertus ut cæde deo dixitque & plia uoce
diremit & Lucanus quæ mediis castris uitæ dirime
bat ilerdæ Iuuenalis didicit iā diues auarum tamen
admirari tamen laudare disertos.

¶ Re significat retro ut reuertor retrouertor

¶ Se est seperatiua ut seduco abnegatiua ut secu
rus a se fit seorsum ut a de deorsum.

¶ Am significat circum ut amplector abio in quo
interponitur b proter m

¶ Cuius de quo ante dictum est in eo differt a cō quod
illud in appositione solum hoc tamen in compositione repe
rit nec mirum hæc ita fieri quoniam quod de o & u uicissim
cadentia sibi sæpissime repiuntur.

¶ Separatæ præpositiones accipiuntur in fine coniunc
tæ casibus atque loquelis graues fiunt nisi præpo
stere locentur tunc enim monosyllabæ acuto dissyl
labæ penultimo acuto proferuntur nisi aliqua
differentia impediat ut maria omnia circum ubi
finale in acutius syllabam ne si penultimam a
cuius nomē uel aduerbiū putet esse similitr
m itat accētū loco aduerbiorū uel iteriectōnuz
acceptæ postpositæ tamen grauatur quoniam genitiuus
sequitur & redit ad præpositū accusatiuū uel
ablatiuū ut uirtutē proter Imperatoris præposi
tiones quoniam uerbis caret Itē in fine pleni sensus po
sitæ generalē seruāt accētū legē ab acuto enim

incipiunt præterea cum inde aduerbio compo-
sitæ acuiuntur ut deinde exinde proinde p[er]inde
subinde ne grauata p[er] appositōne crederet esse
an aduerbiū qd fieri nō p[ot]est.

¶ Notādū cū in sex partib[us] alia habeāt aspira-
tōne alia nō p[ro]positō & cōiūctio nūq[ue] aspirāt.

DE ADVERBIIIS.

Aduerbiū ē p[ar]s orōis ideclinabilis cui[us] si-
gnificatō uerbis adiicit id enī significat
aduerbiū uerbo adiūctū qd adiectiuū nomen
aliis noib[us] ut homo prudēs agit prudēter.

¶ Quædam aduerbia bene aptātur omib[us] mo-
dis ut ea quæ sunt qualitat[is].

¶ Quædā nō oib[us] iūgi p[oss]ūt ut ne dehortatiu[us]
indicatio nō aptat[ur] s[ed] i[mp]atiuo ut tu ne cæde malis
optatio ut Terēt[us] utinā ne phormiōi id suade-
re i[mp]et[us] icidisset subiūctiuo ut idē ne dicā do-
lo i[n]finitiuo ut Cicero Ne dici quidē opus est.

¶ Utinā soli optatio ut o utinā cœliq[ue] deis he-
rebiq[ue] liceret.

¶ Ni subiūctio Terēt[us] ni metuā patrē qd po-
nit aliqñ p[er] ne ut ni teneāt p[er] ne teneāt & hæc
ambo pro neq[ue].

¶ Nō i[mp]eratiuo p[ro]prie iūgi neq[ue] nisi i[mp] cōpositō-
ne ut noli indicatiuo autē optatiuo subiūctiuo
aptissime iūgitur.

¶ Nūquid indicatiuo soli adnectit̃ ad qđ pprie
 ptinet interrogatō Teren. nūqd meministi.
¶ Accidit̃ aduerbio spēs figura significatō
¶ Species primitiua nō clā sæpe
¶ Deriuatiua clāculū sæpi⁹ sæpissime
¶ Deriuat̃ aut̃ aduerbia ab aliis aduerbiis ut
 ppe pp⁹ a noibus ut latin⁹ latine a uerbis ut
 picipiis ut picipialib⁹ noib⁹ ut derero dereri
 us idulgēs idulgēter sentio sensus sensim a no
 mine & uerbo simul ut a pede & rēpto pede
 dētim a pnoie ut illic hic ab ille & hic a prepo
 sitōne ut ex extra in inter & oīa deriuatiua ser
 uūt primitiue significatōne uel qualitacē spālē
 a ppriis ut Tulus Tuliane generalē ab appel
 latiuis ut gen⁹ generalr a græcis quoq; descē
 dūt aduerbia latina ut ocyus ocyssim⁹ qb⁹ con
 iuncta sunt nōia ocyor ocyssim⁹ præterea quædaz
 i equali pferūt ut ab uno semel a duob⁹ bis p
 græco dis.
¶ Noia nōnūq̃ aduerbialē cōstructōez suscipi
 ūt & tūc sunt ideclīabilia i quicūq; uoce ut ni
 mīū p nimis sublime p sublimiter
¶ Pronōia quoq; ut hoc tūc ignipotēs p huc
 accidit̃ aut̃ hoc p omēs casus Noiatīuū ut fors
 & uota facit gēitiuū ut Cicero romæ ne sit Sa
 lustius militiæ & domi gestas. Datīuū sunt

qbus ad portas cecidit custodia forti Accusati
uū Tereti⁹ qd tu athenas isolēs Ablatiuū ut
forte sub arguta cōfederat illice daphnis Item
alternis dicetis. ¶ Aduerbia primitia nullaz p
portōne regulæ accipere pnt deriuatiā sub ali
qua certa forma pierūq pferūtur de qb⁹ per
singulas terminatōes inspiciamus.

¶ A terminatiā ut primitia sunt ut ita qd cor
ripit a qdā ēt puta aduerbiū esse dicūt & ideo
Persiū corripuisse hoc puta nō iustū ut cōpēra
quæ a finalē pducūt ut præterea antea postea
ut ablatiui nominū p aduerbiis accepti ut una
eius notusq ruūt.

¶ Sciēdū ppria ciuitatū noia si priæ uel secun
dæ sunt declinatōnis i grio p aduerbio i loco
usurpari ut sum romæ Tarēti i accusatiuo cui⁹
cunq sint declinatōis ad locū ut romā tarētuz
cartagine iui In ablatio si primæ uel secūda d
loco & p locū ut roma tarēto exeo trāseo Sin
itæ ut semp pthalia i ablatio in loco de loco p
locū ut cartagine athenis fui uenio transeo.

¶ Sæpe tamē & maxie apud historicos inuēi
unt euz ppositiōe Linius in octauo uenerūt &
ab Latino antioque auxilia

Salust⁹ i catilinario nāruz brut⁹ ab rōa aberat

¶ Quædā appellatiā supradictā regulā seurat

militare militiam militia domi domum domo hu-
mi humum humo.

EIn e correpta uel primitiua sunt ut pene ex
quo penissime dixit Plautus ne ppe nepe oppe
sepe ide & ex eo composita ut pinde subinde ex
ide deinde quæ duo uidentur quibusdam a deinde & exi
per adiectionem de syllabæ uel deriuatiua ut pera
gro pegre punio ipune uel composita ut ite ipne
quod pote quod significat quomodo possibile est utpote
quod componitur ab aduerbio & nomine hic & hæc po-
tis & hoc pore Unde comparatiuum nomen hic &
hæc potior & hoc potius & superlatiui potissi-
mus ex quibus aduerbia potius & potissimum.

EIn e producta omnia sunt deriuata a datiuis secun-
dæ declinationis o in e conuersa ut claro clar cer-
to certe a fabro a fabre Excipiunt e corripientia
bene male a bono & malo Vtuntur et huiusmodi
datiuis aduerbia sine litteræ mutatione O sape
correpta Iuuenalis & cito raptus de nobilita-
te comesa Livi priuato nos tenuissent deus tuus
& priuati Sal. priuati & publice rapere neces-
sario præterea necesse & necessarium & abunde
uerbum facit abunde rio rite Huius formæ quæ-
dam etiam in er desinunt ut duro dure duriter
largo large largiter A quæ quoque declinationis
nomina composita e producit pridie hodie perendie

5

transitiui accipit. ¶ Vocatiuus quoq; quo mō
noiatiuus itransitiuis adiungit ut doctus lo
quēs pficis & docte loquēs pficis uel pfice
Item inuētum ē ut p noiatiuū sine copulati
coniunctione cum alio uerbo pferat ut legēs
disco p lego & disco docēs disco p doceo et
disco & docēte me discis p doceo & discis.
¶ Notādum q; quēadmodū aduerbiū cōiun
git uerbo ita & participio ut bene legēs dele
ctat p bene legit & delectat
¶ Itē sciēdū participiū & infinitū modū quis
ab indicatiuo deriuat potestate tñ significatōis
oēs modos cōtinere ut exponēs doce p expo
ne & doce docet te ipso p doce. ¶ Quot acci
dunt picipio? sex genus tēp? casus significa
tio numer? & figura. ¶ Quot sunt picipiorū
genera? quatuor masculinū ut amat? fœmini
nū? ut amata neutra? ut amatū cōmune trium
generū ut hic & hæc & hoc amās. ¶ Dicens
cui? gñris?ois qñ? qñ? qñ? qñ? qñ? qñ? qñ? qñ?
ōne picipiū in ns desinēs
omnis est generis: in us masculini in a fœmi
ni in um neutri nisi uerba ad solos mares uel
ad solas fœminas pertineāt quāuis tunc quo
nia in natura participii trium generum cōmu
nis est siue uituperatōis causa siue figurate
aliis quoq; generibus adiungere liceat parti

e

cipiū ut boni aīus mulieris nuptū ē mihi &
formosum mulieris corpū nuptū ē mihi & In
uenalis. nubit amicus & nuptū est uir.

¶ Tēpora hnt cōiūcta pntis & præteriti im
perfecti præteriti perfecti & plusq̃ perfecti rā par
ticipia q̃ infinita uerba ad similitudinē optatio
rum. ¶ Legēs cuius tēporis: pntis & præteriti i
perfecti: q̃r: q̃r oē participiū i ans uī i ens præ
sentis & præteriti imperfecti tēporis ē.

Amatū cuius tēporis: pntis perfecti & plusq̃
perfecti: q̃r: q̃r omē participiū in us uel i a uel
in um d uel r nō antecedere præteriti perfecti
& plusq̃ perfecti tēporis ē.

¶ De participiū in ns desinēs a priā personæ
præteriti imperfecti indicatiui modi extrema syl
laba mutata i ns ut am is & docēs iuentēs p
ter i eo desinētia quartæ cōiugatiōis a q̃b ad
perfectorū regulā nascunt̃ participia ut iens q̃nī
adiēs quæ ēr anomale declināt eūtl̃ queūt.

¶ Omne participium in rus format̃ ab extre
mo supino addita rus

¶ De participiū i dus format̃ a genitiuo sui p
sentis participii tis syllaba mutata i dus

¶ Participiū uero pntis tēporis format̃ ab ex
tremo supino correpta u & addita s.

Verba duplicat̃ia supinū participia ēr quæ ab

eo formāt solēt duplicare A uerbo actiū duo
descēdūt picipia i ns et in r nisi careāt supio
¶ A uerbo passiuo duo descēdūt participia:
unū prætiti & aliud futuri tēpori in dus.
A uerbo cōi quattuor descēdūt picipia in ac
tiua significatōe duo i ns & i rus ut criminās
& criminatus In passiuā unum in dus ut
criminandus. In cōi unum p̄titi p̄fecti & plus
q̄p̄fecti tēporis ut crimiat⁹ A uerbo depo
nēti tria descēdūt picipia: unū in ns alteru
in rus terminatū: & unū in us prætēriti p̄fec
ti & plusq̄ perfecti temporis ¶ A uerbo neu
tro sicut ab actiuo duo descēdūt participia: ni
si sit transitiuū nā a trāsitiuo duo in actiua &
duo i passiuā descēdūt picipia ut arās aratus
rus arat⁹ & arādus. Sūt tñ aliqua nei tra que
i usu tria habēt participia & sunt hęc coenās
coenat⁹ & coenaturus prandens pransus &
pransurus placens rus & placiturus: nubens
nupta & nuptura assuescens assuetus & assu
eturus quiescēs quiet⁹ & quietur⁹ carens cas
sus & caritur⁹ titubās titubat⁹ & titubatur⁹
& neutro passiuā quicq̄ gaudēs sus & ru⁹ au
dēs sus et ur⁹ solēs rus & rus fidēs fīsus et fī
sur⁹ fīsus factus et factur⁹ dræ cā ne si factu
rus dicā⁹ uideat⁹ esse a facio, q̄ uiz actiu⁹ p̄f

si det fio uerbi ū de a supino ei⁹ nascit⁹ passiuū
p̄titi p̄cipiū & futuri actiuū fact⁹ & factur⁹
Assuet⁹ tñ qet⁹ & cassus noia mltis uidēt si
cut lassus a seneo quoq; senect⁹. Salusti⁹ i. iiii
histotiarū Oēs qb⁹ senecto corpore ai⁹ mili
taris erat : mltā quoq; alia apd̄ uetustissimos
ut discessus q̄ discedit Interit⁹ obit⁹ occasus
quæ nūc i usu nō sunt pariēs passus passurus
moerēs moest⁹ moestur⁹ licēs licit⁹ licitur⁹
tacēs tacit⁹ tacitur⁹ potās potat⁹ potatur⁹ iu
rās iurat⁹ iuratur⁹ : tñ pot⁹ p̄ syncopā d̄r & i
passiua significatōe iueniūt Lucan⁹ i. viii. Mi
hi p̄ latiū iurata tonātē. s̄z & uerbū ei⁹ i q̄nto
ptulit Et lætæ iurāt aues bubōe sinistro. Iuue
nalis i q̄nto Epotaq; flumia medo prādēte.
Hæc sunt quæ i formādis participiis duplica
re uidēt supinū qm̄ i ip̄is obtinuit usus n̄ con
sequēter iter se p̄ferri p̄cipia ort⁹ oriturus
mortu⁹ moritur⁹ part⁹ pitur⁹ nat⁹ nascitur⁹
rut⁹ ruitur⁹ cassus caritur⁹ fruct⁹ fruiturus
ignot⁹ ignoscitur⁹ d̄r tm̄ ignotur⁹ secūdū ana
logiā. A lauo nō solū lautur⁹ uł lotur⁹ sed se
cūdū analogiā ēt lauatur⁹ d̄r Ouidi⁹ i. iiii. fasto
rū Silua uestalis qd̄ enī uetat inde moueri.
Sacra lauaturas mane petebat aquas & Ter.
supinū ptulit abeunt lauatur⁹. C. Caleo p̄titi

calui p̄cipiū p̄titi tēpori n̄ iuēit q̄r ? q̄a q̄ ca
 rēt sup̄is carēt ēr p̄cipiis q̄ nascūt ex ip̄is.
 Quæ sunt uerba q̄ carēt sup̄is? Oīa meditatio
 ichoactia ip̄soālia et pleraq̄ neutra secūda cō
 iugatois et tertia i uo d̄sinētia q̄ faciūt p̄tītū p
 fectū i ui diuisas ut parturio igemisco pigz p̄ce
 niter liquet pudet teder Plaur? tñ pudītū dixit
 & cōpositū ēr p̄suz iuēit & p̄cēnītēs unde
 p̄cēnītētia & libēs & licēs ūde licētia & licit?.
 Terēt? i phor. misertū ē a miseret dixit. Sciē
 dū tñ q̄ oīa iuēiūt ap̄d uerēs h̄rtia p̄fectōrū
 d̄cliatōē teste capro pigeo tēdo p̄udo p̄ceiteo
 liceo liq̄o libeo oporteo quomō placeo cōtigo e
 uēio uaco accido iuuō d̄lecto: quorū tertia p
 sonæ ip̄soāliū uice fungūt Itē cādo niteo spuo
 luo. Et p̄tēra q̄cūq̄ carēt p̄tito ut abigo scādo
 nido uergeo arceo mādo dis strideo q̄uis apud
 uetustissimos eorū quoq̄ p̄tītū iuēiat s̄l̄r gl̄is
 co s̄l̄to ferio furo fero uescor r̄miniscor mēdor
 Siml̄r hec carēt sup̄io caluo mico luceo pollu
 ceo sorbeo f̄igeo sterto psallo uolo a quo tñ uul
 t? p̄ticipiale Cōqnisco urgeo tiēo cōpescō dis
 co posco tremo lābo ligo sugo fugio c̄isco tollo
 p̄ quo utiur sublatū. Hæc sunt uerba neutra q̄
 q̄uis secūda cōiugatois sint & p̄tītū i ui disas
 faciūt tñ h̄nt sup̄ia noceo ualeo placeo careo pa
 reo liceo oleo taceo p̄aro torro doleo q̄ habēt i

breuē añ tū præter pateo passus et torro rostrū
 ceepi odi memini noui q̄ p pñti ēr capiūt cñ
 pñs rēp⁹ n̄ hñt pter nosco participiis pñti ca
 rēra memini tñ meminēs apd̄ uetustissimos i
 nēit qd̄ & p pñto l3 accipe ut exosus p pñti
 noui pñs hēt nosco noscis. Hæc sunt q̄ corripit
 ūt penltimā cū cæta a añ tū & i si in ui syllabā
 desinit pñtū semp pducāt dat⁹ stat⁹ sit⁹ a sino
 ut sinor. Cicero p corneloi. Cœptū igit p eos q̄
 nolebāt dñtū ē p hñc. lit⁹ eit⁹ qd̄ ēr pducere
 l3 adit⁹ pñt⁹ obit⁹ & oīa q̄ ab eo sunt pñt̄ ābl
 t⁹ qd̄ nomē corripit penltimā pñcipiū produ
 cit Ouidi⁹ iussit & ābitæ erēūdare littora træ
 A sto nōia dñuata a penltimā corripit ut añ
 penltimā ut stat⁹ ta tū stabit nec obstat statmē
 & statur⁹ d̄ q̄ i denōiatis dictū ē. Siml̄ ab
 hoc uerbo ruo dñuata corripit penltimā cru
 t⁹ dirut⁹ q̄uis oīa ei⁹ dē formæ pducāt penlti
 mā ut tribuo tribut⁹ suo sut⁹ acuo acut⁹ Et a
 pud ātqōrs tñ a ruo cōpositū pducit penulti
 mā dirut⁹. Hæc sunt pñcipia ā duplicato supi
 no dupl̄r efferūt septl̄r⁹ & sepeli⁹ secūdū ue
 rustissimos sallit⁹ & falsus in eodē sensu q̄uis
 a diuersis uerbis ueniāt sonitur⁹ & sonatorus
 a pñ horariū alt⁹ & alit⁹ astitū & astatū pñtū
 & pñtatū nā ab hoc uerbo cōposita uarie uerū

stissimi prulerūt. Hæc sunt pricipia quorū quī
deficiūt uerba rō tñ analogiæ qđ dici possint
ostēdit triūphat⁹ errat⁹ laborat⁹ d̄ cursus nihil
te phibz eorū uerbis uti nisi auctoritas defice
ret. Hæc sunt quæ cū formā habeāt participiū
tñ qđ carēt tēpore semp nōia esse ostēdūt gale
at⁹ icutat⁹ pileat⁹ tunicat⁹ manicat⁹ manule
at⁹ caligat⁹ baccat⁹ pēulat⁹ paludat⁹ p̄texat⁹
trabeat⁹ comat⁹ brachiat⁹ barbat⁹ solear⁹ ecre
at⁹ cristat⁹ hastat⁹ lunat⁹ stellatus l̄ratus tur
rit⁹ cerit⁹ pellit⁹ cornut⁹ astut⁹ hirsut⁹ Casus
& numerus ut nominibus accidit participiis ī
quibus sicut & adiectiua nunq̄ deficiunt quæ
enim deficiunt fixa sunt ut Iuppiter Iouis pre
ci prece tibi tabo nam frugi mancipi cordi ni
hili & huiusmodi eadem terminatōne in omni
cāu fūgūt: ergo n̄ d̄ficiūt ut frugi hō. i. q̄ frugi ē
hō hoc ē utilitati. pricipia ad īgtā nōiū d̄clinā
t̄ excepti q̄ nascūt a uerb̄ q̄rræ cōiugatōnis ī eo
quorū gti⁹ ī & e uocales ī eu mutāt ut iēs eūt
qēs qūt. Plaut⁹ tñ abiēdi gerūdiū dixit p a
beūdi ī aphitriōe Abiēdi nūc tibi occasio ē. no
tādū qđ loco pricipii qđ d̄ficit uerbo utimur et
noie īfīto ut q̄ amauit & q̄ amat quīl sæpe au
ctōr̄s p̄nti p̄ p̄tito et p̄tito p̄ p̄nti necessitatē cā
usi sunt Vir. ī xi Cæcul⁹ & uēiēs marson̄ mō

tib⁹ ūbro p⁹ quēnit Terē. i phor. Offēdi aduēi
ēs ita q⁹ nūc cū uolebā locatā filiā Stat⁹ i prio
rhebaī. Et caligātes abrupto sole micēas p⁹ cali
gatas. Figuras hnt p⁹icipia q⁹s a uerbis accipi
ūt ergo u⁹ simplicia sunt plerūq⁹ u⁹ dēposita
plerūq⁹ dixim⁹ qm̄ q⁹ n̄ seruāt cōpositōis uer
borū cōpaginē ex se cōposita sunt ut effrigo ef
fract⁹ cōtigor cōtact⁹. Quattuor mōis trāsēūt
i uiz nōis p⁹icipia cōpositōe cōstructōe cōpatōe
tēpor⁹ amissioē. Cōpositōe si dicitōi adiūgāt q⁹
cū uerbo suo n̄ cōpōit ut inocēs. Cōstructōe. si
nō hnt casuz q⁹ a uerbo rēgrit ut amās iustitiæ.
Cōpatōe qm̄ si cōpāt nōia sunt: idulgēs accep
t⁹ amut⁹ idlgētior acceptior amātor. Tēpista
missioē ut amād⁹. i dign⁹ amari. DE Pronōib⁹

PRONOMINIS ē p⁹orōis q⁹ p⁹ nōie p⁹prio unius
cui⁹q⁹ accipit p⁹loāl q⁹ fitas rēcipit. Prono
mini accidūt sex spēs p⁹loā gen⁹ numer⁹ cas⁹ fi
gura. Primitia p⁹nōia sūt octo: ego tu sui ille ip
se iste hic is Quor sūt dēmonstratiua p⁹nōia: quar
tuor ego tu hic iste Relatiua duo sui & is mō dē
monstratiua mō relatiua ille & ipse. Virgil⁹ i septio
Sic iupiter ille mōebat Ter. i eunuc. Adis tu il
lū thais ipse uero p⁹ se platū rlatiuū est Vir. i iii.
ænei. Iōe ardu⁹ altaq⁹ p⁹stat sydera Si cū aliis
cōpositū u⁹ ēt p⁹ eclipsiz subaudit⁹ iūgit eorū a
accipit significatōē Vir. ænei. libro qnto Ipse ego

paulisp p te tua mūera iibo Idē i secūdo. q̄q̄
īpe miseria uidi: figurate tñ ut discretōis & si
gnificatiōe cā priā & secūda adiungūt. Quot
sunt d̄riuatia p̄noia: septē: meū tuū suū noster
ur nostras & uestras quorū tria d̄riuat a priā p
soā & tria a secūda & unū a ḡtio singulari &
duo plurali Suū qđ solū a tertia psoā d̄riuat
& q̄a primitiuū tā singulari q̄ p̄ralis ē cōe d̄ri
uatiuū quoq̄ ītrisecū ex qua pte possessoris si
gnificat psoā p ḡtiū primitiuū ex quo nascit
utriq̄ nūeri ē cōe ut suū illiū & suū illorū. In
oibz d̄riuatibus p̄noibz duae intelligūt psonae
extrisecū possessionis ītrisecū possessorū uide ītri
secū psonae i qbz gēitiui primitiorū sicut dictū
ē intelligūt ex qbz d̄riuat cōfūdūt ḡra quomō
& primitia eorū extrisecū uero distigūt ea p ge
neribz nōiūz qbz adiungūt meū serū mea ancil
la meū mācipiū. nūerū uero ītrisecū hic intelligit
quē h̄nt genitiui primitiorū ex qbz d̄riuat gēe
ra. n. possessorū demonstratō ostēdit quēadmo
dū i primitis. Extrisecū īmiatō distiguit nūerū
quomō & ḡra & casus possessionū i qbz r̄gu
la eorū cōsequētiā seruat mobiliū nōiūz. quot
p̄noia h̄nt uocatiuū easuz: quattuor tu meus
noster nostras: ut o tu mi mea meū noster nos
tra nostrū o uestras. Quot sunt psonae p̄noiu:
tres: prima secūda & tertia quarū prima tam

secūda q̄ tria cōcipit : secūda uero solū tria ut
ego & uos & illi facim⁹ & tu & ille faci⁹. Ge-
nera pñōiū sunt quāq; masculinū foemininū
neutrū cōe omē. Masculinū ut hic : foemininū
ut hæc : neutrū ut hoc : cōe duū generū ut n̄ras
& uestras : quorū pfecta nostratis erant & ur̄a-
tis : Vnde & neutrarū nostrate & uestrate : oē ut
ego tu sui. Not idū q̄ possessiua noīa ascēdēt
b⁹ n̄ adiūgunt nō em̄ dicim⁹ hēctore⁹ p̄r : fr̄
uero ut seru⁹ dicim⁹ pñōia uero adiūgunt ut
me⁹ p̄r. Quot sunt figuræ pñōinū duæ sim-
plex & cōposita. Quot pñōia cōponūt p noīa-
tio tria iste hic & is. Iste & hic secū cōponūt
ut istic istec istoc. Is uero cas⁹ aduerbio demū
cōponūt & facit idē qd̄ significat is dīmū idest
iterū is & masculinū qd̄ i pductā h̄z neutrū
uero correptā. Vir. i. iiii. ænei. Idē āb̄ ferro do-
loratq; eadē hora tuliss⁹. Iuuenat̄i p̄rio. & tñ
al̄ si feciss⁹ idē eader⁹ sub iudice mor⁹ & no-
miati⁹ qd̄ tñ masculini q̄ neutri ex duobus
corrupt⁹ e nec n̄ actius tñ masculini q̄ foemini-
ni mutat̄. n. m. i. n. a. n̄ d̄ euphoniæ cā ut eūdē eā-
dē. Ceterū uero casus ex integro & corrupto iue-
niunt ut eadē eiūsdē eidē eodē iidē eadē &
eis dē eos dē. Itaq; p duo ii ut p e & i reglā exi-
git scribi tñ nōiatiūū pluralē masculinū q̄ dati-
uū & ablatiūū plurales. Solēt tñ auctores p

syneresim unam i ponere pro duabus. Et scien-
dum q̄ in neutro geminat̄ compositio & dici
m̄ idē idē. i. idē & idē cui⁹ obliq̄ deficiūt.
Iste & hic secum componunt̄ per eos casus so-
lum q̄ in e desinunt absq̄ datiuo ut istic iste
istoc: quæ tñ p̄ metaplasimum uident̄ pferri: ū
de nec aspiratōnem seruāt quomodo nec illic
illac: qđ autē composita seruant ostendunt ad-
uerbia adhuc abhinc.
Notādū q̄ me & te breues syllabæ discretōis
cāplerūq̄ ut significatōis p̄ epectesim assumū-
tur i p̄noib⁹ Simlr̄ pte s̄ te cū ntio solū secū-
dæ p̄sonæ ut ture: inuenit̄ & rurem & Lucre-
tius in prio Turem & a nobis iam quouis tpe
naturum m̄ uero cum omib⁹ primæ ac secun-
dæ p̄sonæ casib⁹ absq̄ noiatiuo singlarī secun-
dæ & grio plurali utriusq̄ In itia quoq̄ p̄soā
triptota suim̄ & sibiim̄ & sem̄ & mēme tete sese
accusariuus ut ablatius ē geminatōe sui compo-
situs utraq̄ p̄ducta & acuto accentu penultia
plata qđ i aliis casib⁹ fieri nō solet.
Ce quoq̄ p̄ oēs casus articularib⁹ addebūt ue-
tustissimi ūde hoc quasi duab⁹ sequētib⁹ conso-
nātib⁹ p̄ducūt Virg. hoc erat alma parens quod
me p̄rela p̄ hostes eripis. Nā i antiquissimis co-
dicib⁹ inuenit̄ ce bis scriptū. Terentius hocci

ne ē cōdibile aut mēorabile. nūc uero hīs cas
 b9 eorūde pnoīnū frequēter cā euphoniā ad
 dīt ce q in s desinūt ut huiusce hosce hisce qd
 & p ntio plurali ptulerūt ātiq interposita
 Terē. in eunūcho. hisce hoc munere arbitrātur
 suū Thaidē. sistr et illicce: inde illic i fiē seruat
 accētū illiusce istiusce illucce istucce ueteres
 dicebant Pte uero syllaba qnq solū ablatiuis
 assumit meapte tuapte suapte nrapte urapte.
 ¶ Ecce eccā eccos eccas ellū. pnoīa ab ecce cō
 posita sunt et per eclipsim ut plurimū pferūt
 subintelligo enim aspice uel cerne
 ¶ Nobiscū cū præpositōe euphoniā cā cōpo
 sitū ē. & pp hoc reliquarū quoq psonarū abla
 tiuos ppostere pferri cœperūt mecū tecū secū
 uobiscū In qb9 ātiqssimi ēt ppositōne ānpoe
 bāt: sicut & cum quib9 & qbuscuq
 ¶ Toridē & tūidē cui9 genitiu9 solus ex obli
 qs in usu inuenitur tātidē Terēti. in adelphis
 Tātidē emptam non sunt pronomina sed nom
 mina. Simlīr cuiā īfiniti possessiuū sicut & suū
 primitiuū nom qūis cū itereft & refert uerbis
 p grō primitiuū ī ablatio pōat sicut mea tua
 sua nra ura Cic. p Murena Ea cædes si potis
 sinū crīni dat: det ei cuiā ītfuit n ei cuiā nihil
 ītfuit Cui9 gētile n solū cuias s3 et cuiat cōi
 gūre pferbāt Plau. Qui sit cuiatis ūde sit ne

parleris qdē cuiatis estis ūde at t ex quo op
pido Cōponūt pnoia cū noib⁹ & sunt tūc no
mina ut huiuscemōi hui⁹mōi isti⁹mōi: cū pno
minib⁹ ut istic: cū aduerbiis ut eccū: cū ppe
tōe secūdū donatū ut mecū Nuēr⁹ & casus
accidit pnoib⁹ quēadmodū & noib⁹: & pria
qdē & tertia psoā uocatiuū habēr n̄ pōt: prae
ter psonae priae possessiuū q̄ cū secūdaē quo
q̄ possit adiūgi psonae hēt uocatiuū n̄ posses
soris q̄ i trisec⁹ i pria psona ē quae secūdū ge
nitiuū primitiui itelligit s̄ possessionis quae
cū extrisec⁹ decliat uocatiuū quēq̄ ppter se
cūdā assumit psonā Ter. i andr. Pater mi Idē
in eunūcho o mea tu o mea thais & o noster
demea Nostras quēq̄ gētile eūdē habz noia
riū & uocatiuū. Pronoiuz alia sunt monop
tota ut istoc eccū eccā ellū mecū tecū secū. no
biscū uobiscū suapte alia triptota ut sui sibi se
meū tuū suū nostrū uestrū. alia retraptota ut
tu⁹ suus illud istud. alia pēaptota ut ille iste
īpe nā exaptota n̄ iueniūt. Quot decliatōnū
modi i pnoib⁹: quattuor. Pri⁹ ē cui⁹ gti⁹ in
i ut i is desinit & datiu⁹ i i. Quot pnoia decli
nāt hec mō: tria ego tu sui qd̄ caret ntio mei
uel mis mihi tui uel tis tibi sui sibi sis aut nō
dī differētiae cā. accusatiu⁹ me te se. uocatiu⁹
o tu ablatiu⁹ a me a te a se. Et plura tr ntio nos

uos:gr̃io nostrũ uť nostri uestřũ uel uestri sui
datiuo nobis uobis sibi:actio nos uos se:uoca
tio o uos:abl̃tio a nobis a uobis a se.

Norādũ qđ i pnoib9 ex pris syllabis psonæ i
relligũt ab extr̃eis casus & gēera & nūeri in
possessiuis. ¶ Secūduſ mod9 pnois ē qđ genit̃
uũ singularē i ius termiat & declināt hoc mō
pnoia qnqđ iste ille is hic ipe qđ ipus d̃r quo
rũ foem̃ia ista illa ea hæc ipa faciũt neutra
istud illud id hoc ipm.

¶ Tius i ius oĩuz generũ cōis ē & pducit i
quā p̃te ēr corripĩt. ¶ Datiu9 sim̃tr triũ ge
nerum ē & fit a gr̃io abiecta us huic solũ assu
mit e reliq̃ uero casus t̃a i singulari qđ in plura
li secūduũ mobiliũ noĩuz regulā declināt ut il
li9 illi illũ illā illud ab illo ab illa ab illo & in
pl̃rali illi illæ illa illorũ illarũ illorũ illis illos
illas illa ab illis sic cætera eiusdē formæ t̃a p
noia qđ nom̃ia. Quot noia secūdo mō pnois d̃
clināt? octo un9 tot9 solus ali9 ullus uter &
alter & qs uť qđ cū suis cōposit̃ quæ ēt secun
dũ mobiliũ noĩuz regulā uetustissimi declina
bāt p̃ter qs Neuter tñ neutra neutrũ cū utro
qđ mō ut simplex diceret apđ iunior̃s secūduũ
mobilia noia declināt tñ. Horũ foem̃ia sūt una
tota sola alia ulla ultra alt̃a qđ. Neutra un9 to
tũ solũ aliqđ ullũ utrũ altũ qđ i qđ quorũ gr̃i

toti9 soli9 ali9 ulli9 utri9 & pducit & corri
 piut pēultiaz a t9 semp corripit Cū igit iuni
 ores frēnti9 supradicta noia secūdū i i9 ter
 minatiū pnomiū formā declinauerit i uno ex
 ipis magis sequit noiaz decliatōē neuter neu
 tri neutro. Apud uerustissimos qs comūis ge
 neris iueit Pla. i aulularia. Dic mihi si audea
 qs ea ē quā uis ducere uxorē. Ter. i eunucho
 hūc oculis nostrarū qsq nō uidit phedria &
 obliquos casus nō solū secūdū secūdā s3 et se
 cūdū tertiā decliatōē dclabāt uide nūc accu
 sari 9 masculini i em cō nit dicius. n. quēq qd
 ut qd simlr ablatius i i triū gēerz secūdū itia
 ē dicius. n. a quo uita qa q uia a qa quo uia q
 & nrius & actius ptrales i es cōis duū gēerz
 ut q quæ uia ques quos quas uia ques quæ da
 ri9 uero tablatius tā p is q p bos qs tqb9:
 Ad hoc sciēdū q qn p iterrogatio ponit t
 finito id ē p qs circūflecti: qn uero p relati
 uo p se acuit i lectōe grauat: & id p oēs cāus
 ariq quocq alis p ali9 ntio ptulerūt. gtius p
 ducit ali9 semp & ē i raro usua: hū uero gtius
 q ē mirū ēt i fœminio a qbusdā platū ē Cæ
 cili9 anq barbara pierat alii rei cāi aphricam
 missus ē. ¶ Datiuus tam singularis quaz
 pluralis in hoc modo una syllaba exceditur
 a genitiuo singulari: Vnde huic cui ei

monosyllaba sunt accipiēda ei tñ differētiæ
cā ne iteriectō putet̃ plerūq̃ bisyllabū iuenit̃
Simtr̃ i nctio & datiuo pluralib⁹ ut ei uł ii eis
uł iis huic & cui rarissime iueniūt. Stat⁹ i pri
mo. Læt⁹ huic dono uideas dare iura nepotes
Terētium d̃ lris uerū ut cuiq̃ ē p̃ximitas lo
cis oriri ē. n. foraticū ex duob⁹ Ionicis a maio
re & trib⁹ trocheis.

¶ Hic⁹ ē p̃ his antiq̃ ptulerūt. Plaut⁹ i cur
culio ē. Eodē hercule uos paro & pono para
parissimi estis hib⁹.

¶ Terti⁹ mod⁹ p̃nois uł terti⁹ mod⁹ d̃ cli
natōis p̃nois ē q̃ p̃ oia seq̃ mobiliū declina
tōnē & declināt hoc mō p̃noia qnq̃ meus a
um tu⁹ a um suus a um noster a um uester a
um. & habēt uocatiuū quæ possunt trāsire in
secūdā p̃soni noster & me⁹ qđ cū deberet fa
cere o mee duas ee breues i i lōgā cōuertit.

¶ Quart⁹ mod⁹ p̃nois ē q̃ p̃ oia seq̃ terti⁹
declinatōnē noiu⁹: ut nostras nostratis: cui⁹ no
miatiu⁹ ideo circūflectit̃ i extrēa qm̃ p̃ synco
pā p̃fert. Verustissimi eni simile g̃tio noiatiuū
p̃ferebāt. notādū q̃ interrogatiua ifinita abne
gatiua distributiua relatiua quando carēt de
monstratōne carēt ē uocatiuo casu ut qs qua
lis talis alius nullus alter uter bini tñi et silia

6

¶ Flos cui⁹ gñris? masculini. qñ? qa i os desinē
 tia masculia sunt p̄ter cos glos dos fœminia et
 custos sacerdos bos cōpos ipos cōmuia & os o
 ris & os ossis neutra. ¶ Vent⁹ cui⁹ gñris? ma
 sculini. qñ? qa i us correptā desinētia secūda &
 quartæ declinatiōis masculia sunt ut uēt⁹ ar⁹
 somn⁹ sex⁹. Excipunt hęc cristall⁹ cost⁹ fase⁹
 arct⁹ nā sunt duæ arcti. Itē hęc uan⁹ acus hu
 mus alius p̄terea hęc dom⁹ col⁹ q̄ tā secūda
 q̄ quarte declinatiōis iueniunt. Itē anus nurus
 socrus q̄ ipa natura fœminia esse ostēdit. Et ma
 nus trib⁹ porti⁹ idus rātuz plurale hoc pealg⁹
 & hoc acus aceris purgamētū frumēti uulgus
 tā masculini q̄ neutri iuenit. hoc etiam uirus &
 pus ideclinabile. Spec⁹ uero & pen⁹ tā mascu
 lini q̄ fœminini & neutri iueniunt gñris Terē
 tius i eunuchō ad te p̄ris penū oñez cōgregabā
 frumēta pen⁹q. ¶ Munus cui⁹ gñris? neutri.
 qñ? qa i us correptā desinētia tertiæ declinatiōis
 neutra sunt ut opus onus. Excipitur hic lepus
 hęc uenus hic & hęc ligus qđ & ligur dicit
 hic & hęc & hoc uetus hęc pecus pecudis nā
 hoc pecus pecoris facit. ¶ Rus cui⁹ generis?
 neutri. quare? quia in us productam desinentia
 monosyllaba neutra sunt supra syllabam uero
 fœminia ut plus crus thus rus ius pus iuuēt⁹

f

ficat usus fortassis q̄ aliud significat p̄cipia
municipia parētia. ¶ Sciendū est q̄ uerbalia
i trix q̄uis sint fœminina i obliq̄ tñ casib⁹ &
i plurali neutris ēt iūgūt ut uictricia tollite si
gna et uictrici signo. ¶ Ars cu⁹ generis fœmi
nini quare? q̄ i duas desinētia cōsonantes mo
nosyllaba fœminia supra syllabā uero masculia
sunt ut gens fors scrobs fors frons stips stirps
quod i arborib⁹ masculinū iuenit & hic man
ceps auceps dodrās triēs quadrās adeps for
ceps qđ a neuio & p̄sio fœminio ponit gene
re. Excipiūt hic mōs fōs mars pōs dēs cohors
hiēs. Sciendū tñ ē ueteres i mltis nulla rōe co
actos s̄z sola auctoritate ḡnra cōfudisse ut hic
& hæc cardo aspgō agn⁹ alu⁹ auis aqla arcus
adeps uť adipēs charta cinis uť ciner. ceruix
calx crux collis cupressus platan⁹ popul⁹ lau
rus crinis carbasus col⁹ cassis finis elunis ca
lix fornax frutex grex frons hic & hæc hum⁹
imbrex limus latex linter lupus leo pampin⁹
perdix hunc uel hanc palumbem hic uel hæc
fæx rudens senex stirps torris tiberis thiaras
amnis funis āguis torquis trames. uesper sup
parus & hoc supparum hic & hæc uepres a
quo dictum est ueprecula similiter hic uť hæc
gutur murmur globus qđ ēt hoc glomus glo

meris dicitur hic fretus et hic dorsus secundum quatuor
 tas. profretum tibi & dorsus dorsum hic gelus ut gelum
 per gelum histrum per hister & rhenum tanagrum metau-
 rum hibernum uulturum oceanum hoc tamen quoniam flumen se-
 quuntur solebant facere hic uel hoc iubar liquor pa-
 pauer sexus sal Cato ex sale quod apud chartaginenses
 fit. Aphranus in copitalibus Quidquid loquitur sal
 maris est etiam hoc sale. Ennius in quarto analium ce-
 ruleum spumat sale conferta rate pulsus per mare.
 propterea hic uel haec uel hoc pecus & pecu hic haec
 uel hoc penus. Ennius in nemea. Pecudi dat uiuam
 marito. potest tamen figurate hoc esse platus ut si di-
 cas aquila maritus uel rex auis hic et haec ratis et
 hoc ratis hic uel haec uel hoc specus. In his tamen &
 similibus frequentiori auctorum usui adherendum est.

DE NUMERO.

Numerus est declarationis forma quae di-
 scerere facere potest. Quot sunt
 numeri nouimus duo singularis ut homo pluralis
 ut homines. Quae dictiones numerum suscipiunt
 omnes quae personae quoque habent. Et notandum quod
 sunt quaedam natura singularia quaedam usu ut san-
 guis pulvis pax natura ut propria in quibus tamen
 quique modis plurali utimur numero. Euentus
 ut duo catones participatione regionis ut galliae
 citerior & ulterior opinione ut multi soles.

Tetra quoq; uirtus pietas iustitia phitas & si
milia qñ deas significat ppria sunt ideo nō ha
bēt pluralē numerū. quādo uero partes uel res
i hoib; sitas appellariua sunt & hñt pluralem
numerū. Vel deniq; auctoritate ueterū ut mel
la frumēta fabae ordea farra uina. nā metallo
rū seminū humidorū ad mensurā uel ad pēsuz
pīnētia noīa i ulu singlariter iueniūt ut aurū
electrū argentū æs auricalcuz uitrū plūbū sta
gnū triticū oriza faba lēs pīsa frumētū ordeū
far cōchis acetū liquamē mulsuz oleū uinum
quorū multa i plurali quoq; numero qdā auc
toritate confisi ptulerūt.

Sūt alia semp pluralia uel nata ut gemini p
priū i signo cælesti & pisces p signo uel usu ut
manes arma moenia floralia cōpitalia pallilia
nūdine kalēdæ nonæ idus & oīa pene dieruz
festorū nomina. **S**unt alia quædā uoce singu
laria & itellectu pluralia ut populus legio.

Alia cōtra itellectu singlaria uoce pluralia
ut athenæ micenæ menala gargara tartara di
dima. iueniūt ēt ex hīs quædā i singlarī idē
significantia ut micena thebe maratulus cucu
dr & tartar & gargar. **DE FIGVRH**

Quot sunt figure tres simplex ut aiūs cō
poita ut magna & cōpoita ut magnani

mitas. Simplex ē quæ unica dictōe cōstat.

¶ Cōposita ē quæ ex diuersis dictōib⁹ cōstās
seperatiz itelligēdis sub uno accētū unā rē si
gnificādā accipit. ¶ Decōposita ē quæ a cō
posita dictōe deriuata qđ sūū ē compositorū
nō habet. ¶ Sciēdū qđ omēs partes orōnis ha
bēt cōposita absq; iteriectōe & participio.

¶ Respublica gr̃o reipublice qđ declinat̃ itrin
secus ē qđ quæ ex duob⁹ nominatiuis componūt
ex utraq; parte declinātur quæ tñ ne i iunctu
ra cōpositōis labefactari uideāt possunt dici
p singulos casus cōponi sub uno accentu pla
ta. Alteruter tñ alterutrū facit ois enī gr̃is in
ius triū generū debet esse quīs uetustissimi ē
itegra cōpōebāt alteruter alterutra alterutrū
dicētes & i gr̃o alternutrū. Cicero i ptago
ra. Quæ igit pōt esse dignitas uoluptatis ad
molestiā nisi i magnitudine alteriusutrius posi
ti. Quæ uero ex utroq; casu obliquo nomina
composita sunt manent indeclinabilia ut hui⁹
modi illiusmodi. ¶ Quæ ex nominatiuo & obli
quo uel econtrario componuntur ex parte no
minatiui tantū declinantur ut tribunus ple
bis iurisperitus.

¶ Singularia etiam cum pluralibus ut orbis
terræ orbis terrarū paterfamilias paterfamili

lianæ siq; neq; aliq; nūq; cōposita ostēdūt tñ
a foeminio singlari q̄ neutro plurali i a desinē
tib⁹. Cōpositō. n. nō ēcclēsis corrūpēctio nes
solet dicim⁹ enī si qua nequa utaliqua.

QVID SIT CASVS.

Ce Asus ē mot⁹ casualiū dictōnū q̄ i fine
fit. Quot sunt casus? sex ntius gtius
ctius accusatiū⁹ uocatiū⁹ ablatiū⁹. Quot sunt
līræ terminales noīum qb⁹ latin⁹ utit⁹ sermo?
quattuordecim uocales qnq; a e i o u Semiyo
cales sex l m n r s x. mutæ tres c d t. |

¶ Musa cui⁹ casus nominatiui ei⁹ gtis musæ
q̄ sic? q̄ in a desinētia noīa masculia uł foē mi
nina uł comūia addita e in æ diphtōgū faciūt
generiū Simlr in as græca dū in ou apd eos
faciūt generiū q̄ nostri absq; s plerūq; a corri
piētes pferūt ut marsias uł marsia huius mar
siæ doctrinæ agricolæ aduenæ qd ēt cū neu
tro figurate inuenit⁹ ut aduēa mācipiū. Simlr
troiugenæ alienigenæ hæc tñ quæ a generē cō
ponūt & in nus na num ulus pfert. Cicero in
pnocticis caprigeni pecoris custos de gurgite
uasto nullū. n. primæ uł qntæ declinatōis neu
trū inueniri pōt. Excipiūt un⁹ ullus solus tot⁹
ali⁹ uter alter & illorū cōposita quæ plerūq;
in triuz generū comūniter penltima pducta

præter alterū efferūt gtiuz & dariuū i i secū
duz quorūdā. p.ominū declinatōne plerūq;
dixim⁹ qm̄ ē in i masculina & neutra inueni
ūtur foeminina i æ diphtongū non solum una
unius uni: sed hui⁹ & huic unæ similiter ullæ
nullæ solæ totæ alteræ aliæ. ut Cicero ad He
rēnium. At non tota res totæ rei necesse est si
milis sit. Neuter tamē neutra neutrū ecōuer
so frequētius in i masculino & neutro & in æ
foeminino. ¶ Notādū q̄ atiq̄ssimi ē i as more græco foe
minia i gtiō termiabāt. unde adhuc p̄familia
solem⁹ dicere. p. familia. ¶ Pœma gtiō huius
pœmatis dic reglā si a desinētia græca si sunt
neutra addita tis faciūt gtiuum ut emblema
tis schematis torreumatis quīs apud uetustis
simos secūdū primā & quidē foeminio genere
plata sunt & a nōnullis more secūdæ ut hoc
ēblematū & peripetasmātū. unde frequēs usus
datiuos & ablatios plurales terminat in is ut
torreumatis emblematitis. ¶ Monile gtiō mo
nilis dic reglā: quæ i e correptā desinūt e i is
cōuersa faciūt gtiis. In e pductā græca sunt &
declināt græce ut lybye lybyes helene helenes
ut mutati e i a & accepta e faciūt gtiuz i æ di
phtōgū. ut helena helenæ. Excipit hoc cepe in

declinabile & pluua & cepe apud ueteres tñ &
cepa & cepici & cepiciū Capro teste dicebat
¶ Cum cuius casus sois qñ & qñ pegrina sunt
neutra & aptota sinapi piperi nauci qd ē pū
ramē nucis & p nihilo accipit. Dicimus tñ &
hoc sinapis piperi quoq; licet pegrinū sit hoc
piper pipis a nostris decliatū est. ¶ Cicero hu
i9 ciceronis qñ sic? In o latia pducta o & assū
pta nis faciūt grām nisi sint foeminia i do uel i
go desinētia quæ nisi sint ppria i correptā hñt
añ nis præter hic Cupido cupidinis p deo car
do cardinis ordo ordis hō hois apollo apolli
nis anio anienis a ueteri ntio anien turbinis ap
pellatiuū nā ppriū turbonis facit. Itē margo
qd tñ ēt foemininū iuenit marginis. Iuena.
Iā plena margie libri caro carnis facit qm noia
tiu9 ēt carnis dicebat T. liuius i quartodecimo
ab urbe condita. Latinæ quæ istauratæ quod
laurētibz carnis quæ dari dz data sñ fuerit.
¶ In o pductā græca sunt & foeminina & uel
græce declināt ut mātho manthos uel addita
nis faciūt genetiuum ut Dido didonis Io io
nis Ino inonis Calipso calipsonis. ¶ Cornu ge
nitiuo hui9 cornu qñ sic & quia in u desinencia
noia neutri sunt generis & ideclinabilia i singu
lari numero quæ ēt i um eodem gener plerum

que pferēbāt ut hoc cornū tonitrū gelū & i uſ
gñre miſculio quarte decliatiois ut hic cornū
tonitrus gelus .Cicero tamen inarato hoc
gelus pro gelu & genus pro genu ſæpius di
xit ¶ In e duo quæ neutri ſunt generis iueni
unt ut alec alecis lac lactis qđ tñ ē i e apud
ueruſtiſſimos deſinebat .¶ In d & i t oīa aliēa
ſunt & aſſumpta iſ faciūt gtiū pter aliud qđ
& caput cū ſuis cōpoſitis qđ u i i mutauit i ge
nitio gith & nepet indeclinabilia ſunt .¶ Con
ſul grio hui cōſultis die ē g h m ſ in l deſiñtia oīa
aſſumpta iſ faciūt gtim .Neutra uero in a l & i
el pductā quæ barbara ſunt ē penſtimā pdu
cūt mellis fellis duplicāt ll .Excipit nihil quod
ab eo qđ ē nihilū p apocopen factū indeclinabi
le ē .¶ Neq̄ cuius casus ſois & cim nomen uicl
indeclinabilia ſunt .¶ Tēplū hui rēpli dic re
gulā .In on græca neutra & in um oīa ultima
ſyllaba in i mutata faciunt genitiuum ut Peli
on pelii Glicerii ſic ilion ilii .
¶ Delphin grio hui delphinos uel delphinis
quare ſic ſ quia in an uel in in uel yn deſiñtia
nomina græca ſunt & tam græce aſſumpta os
quam latine aſſumpta iſ declinātur titan tita
nos uel titans eleuſin eleuſinos uel eleuſinis
phorcyn phorcynos uſ phorcynis .Nā phorcys
p s phoreyis facit n phorcyniſ adramin nom

herois adramynis pan panos solū dicit. Euan
aut accepit t euātis. Virgii sexto. Illa chorū si
mulās euātis orgia circū qdāz tñ p accusatio
plurali accipiūt ne sit cōmuis extrēa syllaba ut
euātis phrigias p baccātis. ¶ Notādum qd a
ctio græco os i us mutata & ab actio noiatio
fecit latinitas ut abacus arabus elephāt⁹ æthio
pus titan⁹ pāthera cratera decempeda cassida.
Virgii aurea uari cassiba p cassis. Etiā notādūz
qd i in desinētia apd græcos & i is pductam
apd larios exeūt sed tñ i infreqntius ut Ariz
ppriū nom & aris delphin & delphis eleusina
& eleusis urbis nom. ¶ Zenophon gtiō hui⁹
zenophōris dic regulā. In on desinentia græca
sunt & os gēitini græci i is mutata penultia se
cūdū eos manēte pducta uel correpta decliāt.
Menonis sinōis lachoōtis & tñ etiāz ablata n
pferūt i noiatio secūdū latinorū regulā declinā
tes ut dracōis leōis antiphōis. ¶ Flr m genetio
hui⁹ flumis quare sic? quia i en desinētia si cor
ripiuntur mutata e in i & assumpta is sin pda
cuntur is tantum assumpta faciunt genitium
ut numinis rubicis renis syrenis lienis sple
nis.
Nectar hui⁹ nectaris qd sic? quia i ar dñtia cor
ripiūt ar & assumpta is faciūt gti⁹ & si dñtia

neutra sunt pducit a i obliq̃s cæsar̃is bostaris
 lupanar̃is far assumpsit ris par & lar i noiat̃iuo
 pducit̃ nar uero et̃ in obliquis. ¶ Oleaster
 huius oleastri dic regulā. In er desinētia st er
 añcedētib⁹ nisi sint possessiua ut cāpester cam
 pesteris paluster palustris quorū in is fiūt fœ
 minina er i ri mutāt & faciūt gtiuz ut auster
 austri magistri apiastri. Excipit sequester seq̃
 stris qd̃ st añ er hēt nec ē possessiuū & hz fœ
 mininū in a. Virgili⁹ pace sequestra & tñ ter
 rix declinātōis iuenit apd̃ plerosq̃. Cicero se
 cūdo uerinarū aut sequestres aut iterpretes co
 rūpēdi iudicii. Plautus tamē secundū analogi
 am ptulit haud fugio sequestrum.
 ¶ Alexander hui⁹ alexādr̃i quare sic? q̃a in er
 desinētia græca masculina supradictaz seruāt
 regulam quæ epud græcos i pos desinūt alia
 in eadem syllaba consonante antecedēte mu
 tant pos in er apud latinos ut pos
 meleager meleagri pos Alexan
 der alexādr̃i. pos Menāder menādr̃i.
 excipiūt gōgr⁹ quis gōger dixit Plaut⁹ codr⁹
 hydr⁹ petrus scōbr⁹ ebr⁹ āphimachr⁹ locrus
 quæ oi u mutāt nō pos i er quis ātiq̃ ēr i aliis
 eiusdem terminatōis sic protulere noiat̃iuos
 uirgil⁹ tāteucr⁹ & euādr⁹ ptulit q̃teucer &

euāder. Ater hui⁹ atri dic regulā. oīa latina no
mia i er quæ i a faciūt fœmia mutāt er in ri ut
niger nigri facit. n. nigra. Excipiūt quæ s ut sp
uel nañ er habēt & a ferēdo ut gerēdo cōposi
ta quæ accepta i faciūt genetiūz una syllaba
uicētē suū noiatiū ut miser miseri. p̄sper pro
speri Cicero tñ p̄sper⁹ dixit i sexto de re pu.
hoīnū gēri. p̄sper⁹ & salutaris asper asperi nā
aspri p̄ sincopā dicit lucifer luciferi corniger
cornigeri tener teneri liber quoq; p̄ ingenuo
excipit liberi faciēs dexter simit dextri & de
xteri et adster adulteri & nota q̄ tot syllaba
rū ē genetiū⁹ masculini quot noiatiū⁹ fœmi
nini. Excipiūtur alter & uter & ex hiis cōpo
sita quæ p̄noīnū declinatōnē sequunt̄ alterius
eni & utrius faciūt genetiūz. ¶ In er p̄pria
eiusdē terminatōis si sint appellatiuis similia su
prādictorū sequūt reglāz ut asp p̄priū & appel
latiū asp̄i liber p̄priū & appellatiū liberi.
Itē cap nom̄ p̄priū & appellatiū capri. ¶ Mu
lier gētio hui⁹ mulieris dic regulā. In er desinen
tia prāter supradicta omīa cuiuscūq; sunt ge
neris i is correptā exeūt i gētio & nisi c utt uel
st añcedat una syllaba supat noiatiū ut alacris
uolucris p̄ris m̄ris cāpestribus uberis celeris
¶ Excipiuntur carceris ciceris later lateris iu

piter iouis a ntio iouis ueteri quis iupitris die
 tu sit iter itineris apud uetustissimos iter iteris
 & iter itineris dicebat culter cultri cancer
 cancri et canceris p morbo socer soceri cuius
 foeminiuz e socr? quis hic & haec socr? prulif
 se ineat atropes gener generi acer arbor ace
 ris hiber popul? q habitat ultra armenia hibe
 ris p flauio hispaniae hiberi facit q tn et hibe
 r? hiberi dicit. Itē iber ibris & illi? coposita sep
 tēber seprēbris october octobris nouēber no
 uēbris decēber decēbris i qb? tamē uetustissi
 mi noiatiuz gtiō similē pferebāt. Cato de sacri
 ficiis mēse octobri fecimus nouēbris reliquus
 erat mulciber si ē a mulcēdo & imbri copoitū
 ut plerisq uidet meli? terminatōe simplicis ter
 minat dicit tn et mulciberis. Præterea excipiū
 tur hæc que sunt acipitis gti accipiter accipite
 ris uel accipitris opiter opiteris uel opitris si
 milt maspiter maspiteris uel maspitris diespi
 ter diespiteris uel diespitris. Itē excipit puer
 pueri liber libri fiber fibri aper apri celuber co
 lubri qm puera libra fibra apra & colubra iue
 niūt foemina & sic sunt secundæ ratōnablr.
 ¶ Notandum nullum foeminū in er secundæ
 declinatōis inueniri licet seruius acer acridi
 cat i comento uirgilii.

¶ Vir huī uiri quare sic? qā i ir desinētia assū
pta i faciūt gtiū leuir leuiri triumuir triūuiri
Excipiūt hoc gadi martir quæ assumunt is ir
et abadir ideclinabilia sunt. Carisi⁹ ir iris celi
nat. ¶ Orator hui⁹ oratoris dic regulā oīa i or
pducta o nisi sint neutra ut græca cuiuscunq;
sunt generis assumpta is faciūt gti⁹ ut saluato
ris uxoris auctoris alior alioris qd hic algue
gtio hui⁹ alg⁹ apud plautū dictū est hoc mar
mor marmoris æquor æquoris hic Hector he
ctoris actor actoris ppriū. Excipiūt memor
memoris imemor imemoris qd apud uetustis
simos noiatsuū hēt simile gtiō. Cæcilius ita re
est imemoris Indecor idecoris simplex que q
decor decoris correpta penultima. p. ecor⁹ de
cora decorū apud ueteres iuenit. Salust⁹ eqs
& armis decorib⁹ Irē arboris quoniā ē a robo
re Præterea excipiunt a puero uel corpore cō
posita ut publipor mācipor tricorpor que o cor
ripiunt. hoc ador duab⁹ repugnantib⁹ regulis
remāsit ideclinabile. nā qm ab adoro est debe
ret producere o qd pl ibet regula neutrorum
derinatum tñ eius pductam habet. Virgili
us in seprimo & adorea liba per herbam. Exci
pitur ē cor cordis quod itercipit d. ¶ Vultur
genetiūo hui⁹ uulturis dic rgulam. In ur desi

nentia oia nisi habeat foemina in ra assumpta
is faciunt genitiuum ut turturis sulphuris sat sa
turi qm her satura. Excipiunt neutra q u in o
uertunt in genitiuo robur roboris ebur eboris
femur femoris quod & semē semis dicit quis
nomiatium in usu raro sit iecur iecoris uel ieci
noris cuius nomiatium iecinus non est in usu.

M Ecenas mecenaris dic regulas. In as de
sinentia latia ablata s & assumpta ris
faciunt genitiuum ciuitatis honestatis arpinatis.

Excipiunt monosyllaba hic as getio huius assis
hoc uas uasis qd in singulari tertiae in plurali se
cunda est Praeterea hic uas uadis masmaris et
hoc fas nefas & hic & haec & hoc nugas idecli
nabilia. Latina diximus qm greca in as apud eos
si in oueyeur i genetio prime sunt sin i os in is
faciunt genitiz latinum ut lisiae athae calcatis pal
lantis palladis quauis uetustissimi etiam secundum
primas protulisse inueniatur. Plautus in mene
chimis noui euz calcha simul. ¶ Seges genitio
segetis dic regulas. In es correptas ablata s &
addita ris faciunt genitiuum & si sunt foemina
uel si ae diphthogus habent in penultima uel si a
uerbis e breuem habentibus in penultima deri
uant ut si i tenet an es seruāt e breue in geniti
uo: si in uero masculina ut comua mutant e i i ut

7
reget' præpet' teret' pariet' tramit' sospitis.
Excipiūt a pede cōposita q̄ seruāt e & a seden
do q̄ mutāt e i i & i dis termināt gēitiz ut qua
drupedis bipedis obsidis desidis. Excipit etia
hic et hæc et hoc iqes qd̄ e pducit i grio. Apes
hui' apis nō ē cōtra reglā qm̄ pducit e q̄uis
recte etia ntio apis dicat dicim'. n. apicula &
Ouidi' cōfirmat nō apis ide tulit collectos se
dula flores & alia tñ a pede cōposita' pducunt
auctores. Virgi. i quarto æneidos. Stat sonipes
& frena ferox spumātia mādīt. ¶ Cædes grio
cædis dic reglā. In es pductā desinētia latia
nisi añcedat i mutata e i i & si añcedat i ablata
s et addita i faciūt gr̄m ut uerres uerris dies
diei. Excipiunt mercedis heredis locupletis pe
dis cereris. p̄terea fides fidei q̄ e corripit tñ i
grio q̄ i d̄tio. similr plebes plebei & famei apd̄
ueteres qes uero apd̄ uetustissimos qd̄ qei fa
cit apd̄ iuniores quietis Vnde hæc requies in
eodem genere tam quintæ quam tertiæ inue
nitur. Virgilius in quarto ænei. Tempus in
ane peto requiem. Cicerō i diagolo d̄ senectute
ut meæ senectut' i q̄ oblectam̄tūq; noscatis.
Chremes genitiuo huius cremetis uel cremis
dic regulam. In es græca si quidem in os
faciunt genitiuum consonante anrecedente ta

os gēitiui græci q̄ es nominatiui in is mutata
faciūt genitiuū græcū ut laches lachetis ut la
chis. Si uero i ou faciūt gr̄im græcū es in æ di
plitōgū mutata declināt ut achatae priamidæ
quæ et secundum reglāz auctores pferebāt ut
orōtes orōtæ & orōtis. Cicero in primo tuscū
lunarū nō sine cā cū orestis fabulā diceret Eu
ripides quod si in eos ut in ous termināt gene
tiuū græcū es in is mutata faciūt genetiuium
ut palamedis.

¶ Sciēdū q̄ i hui⁹mōi nominib⁹ quæ tertie
sunt frequētissimæ ueteres datiuū pferebāt p
genitio Cicero i quarto uerrinarū. Intimarchi
di potestate sociorū populi romani atiq̄ssimorū
ac amicissimorū liberos matres familias.

¶ Collis genitiuo hui⁹ collis dic̄ reglāz. In is
sinētia latina si corripit̄ similē hnt nominati
uo genitiuū sin uero pducit̄ ablata s & addi
ti tis faciūt gēitiuū ut suavis lit̄ hic & hæc s̄
nis samnit̄ hic & hæc dis dit̄ cuius neutrum
dite in usu non inuenit̄. in nominatiuo singula
ri. Excipiant̄ lapis lapidis & lapis apud uetu
stissimos dictum est. Sanguis sanguinis quoni
am ueteres hoc sanguen dixerunt hæc pollis
pollinis qd̄ p̄bus & cæsar hoc pollen dicunt
culpis cuspidis semis semissis cassis cassi

dis hæc capis capidis qđ magl grecū ē cuiſ dī
minutiū capidula ē. Præterea hic glis gliris
& hæc uis huiſ uis cuiſ plurale ſimtr uis tam
Lucretiſ q̄ Saluſtiſ ptulerūt Saluſtiſ male
iſ aſſuerūt ad omēs uis cōtrouerſiarū Lucretiſ
S3 quā multarū rerū uis poſidet in ſe atq; po
reſtates. Illa uero quæ tā in iſ q̄ in er exeūt re
gulā ſeruāt in er terminatorū ut pulueris cucu
meris cinerū uomerū. Præterea declinat Cæſar
pubiſ pbſ pubes qđā puber puberis facit qđ
tñ cōpoſitū inuenit ſimilē hñs nominatiuo ge
nitium. Virgiliſ in q̄nto ipubiſ Iuli cuiſ neutrū
Horatiſ ptulit impube corpſ. Cicero uero i ſe
cūdo de oratore puberē dixit & in quarto ue
rinarū filiūq; eiſ ipuberē legatū a præmiſſum
¶ Simois gr̄io huiſ ſimoētis dic regulā. In iſ
deſinētia græca ſi i os purā faciūt gr̄im græcū
ſimilē habēt nominatio genitium ſi antecedit
conſonans o in i mutant ut neapolis thetidis
q̄uiſ ablatiuo eiſ ab hac theti ptulit Plautſ.
¶ Sacerdos huiſ ſacerdotis dic regulā. In oſ
deſinētia latina ablata s & addita in maſculi
niſ riſ in cæteris riſ faciunt genitium ut flo
riſ cotiſ dotiſ. Excipiuntur nepoſ nepotiſ &
cōmpotiſ n quo ſolo o corripitur boſ boiſ
gloſ gloriſ oſ correptum oſiſ quod quidam

ueterū & hoc offu3 & offu pferebāt os produ
ctū oris custos custodis quod ideo in dis desi
nit qā a custodio uerbo ē. ¶ Heros gtiō hui9 he
rois qā sic qā in os græca os genitiui græci ī is
mutata faciūt gtim ut chriferoos chriferois mi
noos minois quod Salusti9 minonis protulit
secūdo historiārū. Dedalū ex sicilia pfectū q
minonis irā fugerat nā s in n mī rata & syracu
si hoc proferūt. Vnde & cicero ī quarto de re
pu. athos athonis ptulit p athō uť atho. In on
uero desinētia ablata n plerūq dicūt a latinis
ut argo leo draco sic mino gobio p gobios abie
cta s. ¶ Hec min9 hui9 man9 dic reguli? In
us correptā desinētia fœ minina nisi sint arbo
rum noia simlr masculina s uel x uť t ańcedē
tib9 si sint rerū incorporaliū uocabula uel eis
omonyma & quæ aliā in eadē syllaba añ tus
habēt consonātē nisi sint ppria uť mobilia &
ōnio cūcta quæ a picipiis p syncopā fiūt uel
eis similia si fixa sint & oia masculia q neutra
quoq ī u desinētia inueniūt pducta us faciunt
gtim & omia sunt quartæ declinatōis ut hęc
nur9 hęc an9 qđ & anuis ueteres dixer. Terē
ti9 i eaut. ei9 anuis cā opior quæ erat mortua.
hic uisus lux9 cāus flux9 part9 qđ & partō di
cebat. hic magistrat9 salt9 uersus exercit9 hic

fluct⁹ quest⁹ & fast⁹ a fastidio uerbo. p̄ ānali
uero a fastis & nefastis dieb⁹ sic dictū frequē
ti⁹ secundā ē hic pot⁹ exercit⁹ salt⁹ p̄ potat⁹
exercitat⁹ saltat⁹. Itē hęc acus hic port⁹ lacus
sin⁹ curr⁹ gradus primitiuorū seruāt decliatō
nē a portu cōpositū hic angiportus qđ & hoc
āgiportū dī angiporti facit. Sin⁹ uero. p̄ uase
qđ & sinū dicit i. pducta secundā ē & hic toni
tr⁹ corn⁹ art⁹ dicta sunt. Excipiūt hęc alius
& hęc hum⁹ secundā qm̄ ueteres hic alu⁹ fre
quēter & hoc humū ēt dicebant. Liui⁹ i. ado
ne humū humidū pedib⁹ fodit & hęc domus
& hęc colus tā secundā q̄ quartā hęc Venus
hęc pec⁹ pecudis hoc pec⁹ pecoris hoc pecu
pecu. Preterea hīc lect⁹ lecti qđ & quartā a
pud ueteres iueniūt. Plaut⁹ i. āphitrione. Quaz
lect⁹ ubi cubuisti concaluit loc⁹. Must⁹ musi
qđ et mobile inueniūt p̄ nou⁹ noua nouū. Orna
t⁹ tñ tumit⁹ fruct⁹ quest⁹ aduēt⁹ senat⁹ uer
sus uict⁹ gemit⁹ apud ueteres etiam secundā
inueniunt. Alia uero in us correptam masculi
na secundā sunt declinatōnis ut Virgilius uē
tus somn⁹ lacerr⁹ cib⁹ quod etiam secunduz
quartā ātiq̄ protulerūt. Excipiūt lacus arc⁹ ar
c⁹ & arcī. p̄ iride. Cicero de natura deorū. Cur
autē arcī spēs nō in deorū numerū reponatur

hic spec⁹ spec⁹ ponit. T. liu⁹ in primo ab urbe
 cōdita. Luc⁹ erat quē ex opaco specu qđ tam
 & hoc specū & hæc specā & hoc spec⁹ specorū
 iuenit pen⁹ ē in trib⁹ gñrib⁹ s⁹ & hoc penum
 Affran⁹ ptulit hic fic⁹ p uicio corporis hæc fi
 c⁹ p fructu & arbore quartæ sunt. Itē excipiū
 tur hic lep⁹ leporis lig⁹ ligurū qđ & ligur dī
 uet⁹ ueteris qđ & ueter dī. Enn⁹. Cū ueter oc
 cubuit priam⁹ sub marte pelasgo. Sibilus tam
 & indus uīgus fret⁹ cū sint secūdx declinatō
 nis ē secundum quartam ueteres ptulerunt.
 ¶ Hæc orn⁹ gñio hui⁹ orni dic reglāz. Oia in
 us correptā arborū noīa secūdx sunt declinati
 tōnis præter querc⁹ laur⁹ pin⁹ corn⁹ fic⁹ que
 tam secūdx q̄ quartæ inueniūtur.
 ¶ Hæc seruit⁹ gñio hui⁹ seruitutī dic regulāz.
 In us pductū desinētia fœminia ablata s &
 addita tis faciūt grīm salus salut⁹ uirt⁹ uirtu
 tis. Excipiūt tellus telluris palus paludis icus
 incudis sus & grus comunia suis & gruis hic
 mus epicen⁹z muris. Præterea inuenitur apđ
 uetustissimos intercus intercut⁹ quo Cato q̄si
 adiectiuo usus est ut sit secūdu eū hic & hæc
 & hoc iterc⁹ id ē quī quæ uī qđ itra cutē ē.
 ¶ Gen⁹ gñio hui⁹ gñris dic reglāz. Oia neutra
 i us si sunt monosyllabi pducūt & ablata s &

addita ris faciūt gr̃im ut i9 iuris crus cruris r9
 ruris th9 thuris. Supra syllabā uero d uſ l uel
 nañcedēte uſ si habuerint uerba i ero exeūtia
 mutāt us i e correptā & accepta ris faciunt ge
 nitiuū ut pōderis sceleris muneris oneris ulce
 ris operis lateris uisceris. Alia uero noia omia
 mutāt us i o correptā nisi sint cōparatiua & ac
 cepta ris faciūt gr̃im ut decoris pecoris frigori
 tergoris stercore meliori feliciois pignoris tñ
 & fœnoris frequēti9 i oris q̃ in eris exeūt. Ex
 cipiuntur facin9 facinorū & ac9 acerū hoc uul
 gus uulgi qm̃ & hic uulgus uulgi dñ hoc pus
 et uir9 q̃ n̄ hñt i usu gtiz quis qdā uiri dixerit
 ¶ Cyr9 gtio hui9 cyri dic̃ r̃glaz. In us gr̃aca
 si qdē apđ eos i os desinūt secūdæ sunt ut pi
 lus pelagus chaus chai. Si uero apud eos i us
 desinunt & i os exeūt in gtio os in is cōuersa
 faciūt gr̃im ut melāpodis ædipodis quis plati
 r9 in ablatio ab ædipo dixerit Pār9 Eur9 Al
 cin9 & similia quæ p syneresiz dicūt apđ eos
 secūdæ sunt decliatōis. Orati9 tñ alcino9 alci
 noi decliauit. ¶ In is gr̃aca sunt tñmō & mu
 tata os gtī gr̃aci i is faciūt ut āphibrachis chla
 mydis quis oia gr̃aca gr̃ace p̃lata iueniant
 ¶ In æs diphtongum desinētia duo inueniūt.
 præ prædis & æs æris.

In aus sunt ablata s assumunt dis fraudis lau
dis. In eus diphtogū desinentia græca sunt &
us i i mutata faciunt griz ut Tyde2 tydei i qb2
mutatōe dōrica mutam2 nōnūq diphtogū in e
pductā & pferim2 secūdū tertiā declinatōnē
ut Achilles Perse Vlyxes Orphe2 Pedes Ty
des & qā græci qñ eus i es uertūt uocatiuū i
e lōgā termināt i eo quoq casu latini illos se
quūt Achille Perse & cōtra i qbusdā in es pdu
ctā terminātib2 fecerūt græci poetæ leus p es
ut ant' iphate2 gerione2 are2 p āthiphates ge
riones ares dicētes. ¶ Audax gtiō hu2 audacis
dicēgla2. In x desinentia ablata x & si sint a
uerbis i go addita gis si assumpta cis & pduc
ta penultima nisi e habeāt correptā añ x quæ in
i uertit i gtiō præter q in monosyllabis & nisi
barbara sint uel masculina i x faciunt griz ut gre
gis legis fallacis uocis nex necis apicis fmgis
uolucis pharnacis formicis calicis uaricis. ¶ Ex
cipiunt nix niuis supellex supellectilis senex se
nis nox noctis. ¶ Vetustissimi tñ supellectilis
ntio & senecis & ninguis i gtiō. Itē que corri
piuntur gregis trucidis facis nucis picis crucis
salicis filix filicis cōiūx cōiugis qd n amittit in
gtiō. ¶ In x græca os genitiui græci mutāt in
is ut stix stigis spinx spigis bombycis fœnicis

onix onicis gen⁹ lapidis. ¶ Vrbs g⁹io urbis dic
 regulā: in bs uel in ms u⁹ ps desinētia interpo
 sita i & si e añ ps u⁹ bs sit mutat e i i prater q̄
 i monosyllabis faciūt g⁹im ut trabis hiemis in
 opis celibis municipis plebis excipit auceps au
 cupis. ¶ Ars g⁹io hui⁹ artis dic⁹regla 3. In ns
 uel ls uel rs ablata s & addita t⁹l faciūt g⁹im
 ut mōtis amātis partis pul⁹. Excipiūt frondis
 lendis glandis. ¶ Concors g⁹io hui⁹ cōcordis
 dic⁹regla 3. omia cōposita simpliciū declinatio
 nē sequūt ēt si gen⁹ mutēt ut discors discor
 dis cētiman⁹ centiman⁹ exlex exlegis trico
 por trico⁹poris a pendēdo cōpositū libripēs li
 bripēdis triceps tricipit⁹ prāceps prācipit⁹
 āriquissimi tñ concordis discordis in rtio & ā
 cipes bicipes prācipes & similia proferebant
 ac ita declinabāt ut militis genitiuū ēt ācipis
 bicipis prācipis dixerūt ut inopis. Excipiūtur
 angiport⁹ angiporti exanguis huius exāgnis.

DE QVINQVE DECLIAATIONIB⁹

Quor sunt declinatōes noīuz? q⁹q⁹ Mu
 sa cui⁹ decliatōis: primæ: q⁹i: q⁹a ei⁹ ge
 nitiu⁹ singlaris i æ diphtōgū desinit. Domi
 nus cuius declinatōis: secūda: q⁹i: quia eius

grius singularis i i p ducti desinit. Pr cui9 decli
natōis tertiæ quare? qā ei9 grius singularis in
is correptā desinit. Excipit̃ uis. Visus cui9 de
cliatōis quarte qā? qā eius grius singularis i
us uel in u p ductū desinit. Dies cui9 declina
tōis quarte quare? qā ei9 grius singularis i a
diuisas syllabis desinit.

¶ Nomiati9 primæ declinatōis quot termina
tōes hēt t̃res a as es ut musa æneas āchises
quarum as & es grecorum t̃m & masculino
rum sunt quis in a plerunq; uertunt latini ut
Sofia Birria poeta sophista scira græci.

¶ Grius & drius singularis & noiati9 & uoca
tiu9 p̃ralis primæ declinatōis i æ diphtōgū
d sinūt & pares hūt syllabis ntio singulari.

Sed in generatio solum diuisione usi sunt poe
tæ ut ænei anchisai aulai militiai pictai p æ
neæ anchisæ aulæ militiæ pictæ dicētes & si
milis. ¶ Actius priæ decliatōis æ diphtōgum
gti mutat i ā ut musa æneā āchisā. i græcis
t̃n frequēt9 græco utūt accusatiuo q̃ fit s no
miatiui in n mutata. In a græca si pducūt a ac
centū quoq; græcū seruūt & addita n faciunt
acti9 græcū quæ t̃n rari9 pferūt ut ænean an
chisen æginan Stati9 æginan ab ūdis.

Vtius singularis priæ decliatōis i a correpta.

desinit ut poeta musa nisi sit græc9 & pducēs
a apd eos ut ænea. Latia uero pportō i a cor
reptā uult uocatiuū primæ declinatōis sicut
supradictū ē terminare ēt i græcis. Orati9 i secū
do sermonū. Neq; humasse uelit Aiace atrida
ueras cur. Et Stati9 tñ nemea pduxit moŕ græ
co. Et Anchises uocatio o āchisa uŕ āchise dic re
gulā. Omnia in es græca ablata s in e pductā
faciūt uocatiuū ut Achate Achille.

Et Ablatiu9 singulari primæ declinatōis i a pro
ductā desinit ut musa achata nisi i græcis i es
tā primæ q̄ tertiæ declinatōis uŕ in e desinenti
b9 i qbusdā dtio græco q̄ semp pducit p abla
tuo utūt latini latinam seruantes scripturam
ut ab achate ab aristotele penelope ab arachne
Iuuenalis tamen calpe corripit quasi a nomia
tuo calpes huius calpis. Sz lōge calpe r̄lictā.
Et Cuius p̄ralis primæ declinatōis fit ab abla
tuo singulari addita rum ut poetarum musa
rum In compositis tamen & patronimicis ple
runq; p concisionē profertur ut troiugenum
amphorum dardanidum pro troiugenarū am
phorarum dardanidarum.

Et Dtius & abltius primæ declinatōis ab abltio
singulari a mutata i is ut poeti musis. Fœmin
na tñ quædā pauca ex masculis trāfigurata ē

hñtib⁹ neutra eorū aīaliū demōstrātia quæ na
rurā & diuisūz gen⁹ hñt ablatio singlarī assum
pta b⁹ faciūt dtīm & ablatiū p̄rales natab⁹
filiab⁹ deab⁹ equib⁹ asinab⁹ mulab⁹ libertab⁹
filiis ēt & natis libertis uerustissimi p̄tulerūt
his addūt ābibus & duab⁹. ¶ Accusatiū plu
ra p̄priæ declinatōis fit addita s ablatio singla
ri ut p̄etas musas. DE SECVNda decliatōe
¶ Noīari⁹ secūda declinatōis quot terminatō
nes hēt? sex in er in ir in ur i us i um i eus ut
Caper Alexāder hiber hispan⁹ fluui⁹ q̄ ēt hi
ber⁹ dicit quod solum p̄duxit er in hac decli
natōe & ab eo compositū celtiber. Nā p̄ gen
te quæ iuxta armenios est hiber hiberis facit
& in ir & in ur latinorū tātū & masculinorū
ut uir & satur. In us ut platan⁹ clar⁹ uulgu
In um neutrorū & figurate fœmininorū ut re
gium gliceriū. In eus græca tm̄ & masculina
ut pele⁹ Pāth⁹ tam̄ per synæresim p̄ pāthous
sicūt Alcīn⁹ p̄ alcīno⁹ platum est. ¶ Gtius singlaris secūda decliatōis i i p̄duc
tā desinit & i ir ut i ur ut i eus desinētia una
semp̄ syllaba uicunt in gtio & penultimā bre
uē hñt nisi poetica p̄ductō fiat i græcis. in us
nero & i um pars hñt syllabas quīs i his quæ
gemināt ii i gtio poetæ sole it, subtrahere alre

ra. Virgili⁹ in primo xeneidos. Hic tñ ille urbē
pataui sedesq; locauit. qđ non fit nisi cā merri
nūq; enim geneti⁹ minoris uult habere syllabas
nominatiuo in er uariat ut supradictū ē. Virgi
li⁹ gēetiū posuit atticū. In forib⁹ letū Andro
geo tū pēdere poenas. Licet .n. in græcis græ
corū casib⁹ uri. ¶ Dati⁹ & ablati⁹ secundæ
declinatōis fit a gtiō extremæ i mutatiōe in o
pductā ut hui⁹ luciferi huic & ab hoc lucifero
tiphœi huic & ab hoc tiphœo. ē tñ qñ ēt græ
co dariuo in hui⁹scemodi noib⁹ in eus finiet
b⁹ noiatiū solēt uri antiq. Virgili⁹. Orphi cal
lioepa lino formosus Apollo.

¶ Accusati⁹ singlariis secundæ declinatōis fit
a gtiō singlari mutata terminatiōe in um ut pri
amū theseu⁹ græca uero in eus ēt in a Cetera
ēt i on græce termināt.

¶ Vocati⁹ singlariis secundæ declinatōis qñ in
er uel in m desinit nominatiuus est similis ei.
In eus uero desinentibus græcum solū modo
uocatiuum in usu inuenio qui a nominatio fit
ablata s ut o Theseu. Similiter apocopata ut
o Panthu. In us desinentia mutata us in e faci
unt uocatiu⁹ si tamen ante us i sit in propriis
abiecta us uel a genitiuo abscissione extremæ
læ prulerunt ut o Virgili. Qñ seruauit accen

tū cū penltia brevis sit: q̄ i abscissionib⁹ si uo-
cati qui ē accēt⁹ itegra manet seruat accētū
ut illec illic. ¶ Pōpeii quot syllabaz: & duar⁹ q̄
cū hui⁹ mōi uocatiui una syllaba minores sine
ntio extrema i p cōsonāte ē accipiēda. Excipi-
tur fili uel filie populus flau⁹ nōiatiui sunt p
uocatis hūc dignitatē nos obseruam⁹ cū dici-
m⁹ o agn⁹ o de⁹. ¶ Pluralis ntius & utius taz
masculini q̄. fœminini ḡnris secūda declinatō
nis simit⁹ ē ḡtio singlari. Neutri uero ḡnris no-
mīatiu⁹ actius & utius plrales fiūt extrema i
ḡti singlariis mutata i a. In oib⁹ neutris tres ca-
sus sunt si niles ntius actius utius & i plurali
numero se nō dīstīnūt i a nisi sint græca ut rē
pe cepe. ¶ Ḡtius plral⁹ secūda declinatōis fit i
oī ḡnre addita rū ab ablatio singlari Cōcisio
tū & maxime masculinor⁹ apd poetas frequē-
ti⁹ si neutra nō hūt rari⁹ si hūt solet fieri apd
oratores quoq̄ quæ numeros & mensuras si-
gnificant frequētius per sincopam dicuntur
ut denum septenum senum tricenum. Cicero
ad Herenium pedum tricenum. ¶ Item num-
mum sesterrium modium medumnum. Præte-
rea libeaz fabrū iugerū. Cicero i frumētaria.
Min⁹ te iugerū professum esse dico. Cuius no-
miatiuum hoc iugerum esse in eadē ostendit.

In iugerū leōticii agri medūnū fere tritici seri
tur dī tñ & hoc iug⁹ iugeris Iuuenalis i quar
to Iugeribus paucis lūbos donare cliētis. An
tiqssimi uero i pnomīnib⁹ meū tuū suū nostrū
uestrū dixerūt. ¶ Datiu⁹ & ablatiu⁹ plurales
secūdaē declinatōis sūt ab ablatio singlari mu
tata o i is lōgā inueniūt pauca īequalē hñtia
declinatōne ut uas in singulari tertiae & i plu
rali secūdaē festorū ēr dieꝝ noīa in a desinētia
semp pluralia grīm qdē tā secūdū formam se
cūdaē q̄ tertiae proferūt datiuū & ablatiuū
secundū tertiam ut hēc uulcanalia horū uulca
canaliorū uť uulcanaliū his & ab his uulcanali
b⁹. Simlr floralia quinquatria. ¶ Accusatiuus
pluralis secūdaē declinatōis sit addita s ab abla
tiu singulari.

DE TERTIA DECLINATIONE noīuz

Quot t̄minatōes hēt noīatiu⁹ tertiae dcli
natōis septuagita octo uť paulo p̄res q̄
sunt: hēc i a correptā ut p̄ma. i e correptā ut
monile. i o correptā ut leo quā t̄minatōnez fre
quēter pducūt p̄etæ ut sapho dido. i al corre
ptā ut hanibal (al. i el correptā ut mel. i el pdu
ctā barbara ut daniel. i il correptā et in ol pdu
ctā ut pugil sol. in ul breuē ut cōsul. in an pro
ductā græca ut pæan. i en correptā ut flam. in

en pductaz ut lien firen. in in & i on pductaz
 græca ut trachin Sidon. i ar correptaz ut Cæ
 sar. i ar pductā ut par et cætera monsyllaba ut
 ex monosyllabis. i er correptā ut pater. i er pro
 ductā græca ut aer & unū latinū uer. i ir unus
 gadir. i or & i ut correptā ut orator turtur. Ex
 cipit fur. i as pductā latia & græca ut ciuitas
 Athlas. i as correptā græca ut archas. i es cor
 reptā latia ut seges. i es pductā latina & græ
 ca ut cædes Chremes. in is correptā latina &
 græca ut collis theris. i is pductā latia & græ
 ca dis pprium & appellatiuū aris. i os pductā
 ut dos pter os ossis. i us correptā ut lepus pro
 ductā ut uirtus. i ys ut capys. in aes ut præ in
 aus ut laus. i ans ut dodrans. in ens ut mens. in
 ons ut mōs i sons quod solū corripit o añ ns. in
 uns ut aruns. in yas unū græcū fœmininum ti
 ryns. i ars ut mars ars art. in ers ut hic et hæc
 & hoc iners. in ors ut fors quod etiam hæc for
 ris a Plauto dictum est. i urs ut tiburs. i uls ut
 puls. in ems unum fœmininum hiems. in abs
 ut trabs. in ebs correptam ut celebs productā
 ut plebs quod & plebes dicitur. in obs produ
 ctam ut scobs scrobs. Probus tamen hæc scro
 bis dixit Plautus masculinum protulit. i ybs
 unum masculinum calybs. In urbs unum fœ

4
 mininū hęc urbs i aps unū fœmininū daps eu
 ius noiatiuus raro ē in usu. in eps ut māceps. i
 ops unū latinū fœmininū hęc ops noī matris
 deorū & copiae cui⁹ noiatiuus raro ē in usu q̄
 uis uetustissimi hic & hęc & hoc ops cops p
 opulētus & copiosus prulerūt ēt græca ut hic
 pelops. in yps græca ut cinyps. in irps latinum
 unū stirps. in ax correpta latina & græca ut
 fax hic abax qđ & abac⁹ dī. i ax pductā græ
 ca et latina ut phæax pax. i ex correptā ut ilex
 pductā ut rex. in ix correptā ut pix pductam
 hęc phœnix. in ox correptā ut nox pductā ut
 uox. in ux correptā ut nux pductā ut uolux. i
 yx græca ut styx. in æx ut fæx. in aux unū fœ
 mininū faux. i alx unū fœmininū falx. i āx unū
 fœminiz lāx. i unx ut conitūx. i arx unū fœmi
 ninū ut arx. in æc unū neutrū ut lac. i ec unum
 neutrū alec. in ut caput. ¶ Cuius singularis ter
 tiæ declinatōis i is correptā desinit excepto u
 no hęc uis hui⁹ uis omēs uero aliæ declinatō
 nes pducūt terminatōne eiusdē casus penulti
 ma genitiui tertiæ declinationis si nominatiu⁹
 in longa desinit producitur exceptis i on græ
 cis & in or latis & in o quæ tā producer q̄ cor
 ripere l3 in ntio. Sin uero nominatiui termina
 tionē corripiunt genitiui quoq; penultimā cor

51

ripiūt. excipiūt i al & i el neutra et i ar. Simile
neutra dīuatiā. Itē iqes i qetis os ossis lac lac
tī qd p apocopen dictū ē que tīmatōz nti cor
ripiūt & gti penltimā pducūt. Præterea par
lar pes teres uadis cōpos bos sus gr̃ pducūt
tīmatōnē nti & corripiūt penltimā gti. ¶ Dati
uī singlari fit a gtiō abiecta s et pducta i quæ
tī i græcis correptis corripiūt. Stati⁹ i achillei
de. Palladi littor celebrabat schiros honorū.

¶ Actius singlari tertiæ declinatōis fit a gtiō
singlari is mutata i em. In is tī terminata pro
pria uī græca similē hntia nomiatuū gtiō i im
terminat accusatiuū ut tiberiz libariz arari ne
apolim carybdi leucaspi⁹ et tibris tibri mēph i
tim tigrim opī alpis & syrtis cū semp pluralia
sint tī alpē & syrtim accusatiui singlares inue
niūt. Præterea latina iueniūt hāc turri⁹ burri
securim puppim sitim restim uiz peluiz ruffiz
maguderim puppē & securē restē turrē inue
nies. In græcis uero tā i hac q̃ i aliis declinatō
nib⁹ græca terminatō frequēter iuenit quæ ē
in a ut titana lampada. Tamen plaut⁹ lampā
dam protulit.

¶ Utius singlari tertiæ declinatōis similē ē ntiō
singlari nisi sit utius græc⁹ q̃ aut fit a nomina
tiuo ablata s aut ē similis ei ut thebais thebai

tribri calcha palla zenophon. ¶ Monile ablatio
ab hoc monili dic i g l a z In e correptā neutra
nisi sint ppria similē hñt ablatiuū singulare z
ctio ut a mari a natali quæ tñ ueteres ēt in e
correptā tminabāt ut rhete p rheti qđ & ma
sculio hñc rherē & foeminio hñc rheriā iuenit
Excipit ab hoc gausape qđ uerustissimi & hic
gausapos & hñc gausapa & hoc gausape &
hoc gausapū dixerūt. Siml̃r i al neutra & i ar
penltimā i obliqs pducētia & i er uł i is adiec
tiua si faciūt i e neutra & quæ i im tñ tmināt
accusatiuū & i is uł i er noia mñsū i i pductaz
faciūt ablatiuū singlarē ut tribunali lupanari
celeri utili tribri aprili septēbri Excipit a farre
¶ Puppis ablatio ab hac puppi uł puppe dic i
g u l ā. Omia quæ i im uł in em faciūt accusati z
& quæ omnis gñris sunt ēr si ab his sint cōpo
sita quæ in e solam exeunt in ablatiuo & quæ
in uis uel in ctis uel in ptis uel in mnis uel in
gnis uel in guis exeunt & omnia fere quæ du
as ante is cōsonāres in eadē habent syllaba &
cōpatiua & siml̃r omia i ix foeminio uerbalia
et circūflexa quæ apđ ueteris i ris dñnebāt tā
i e q̃ in i faciūt ablatiuū ut secure uł securi ui
gile uel uigili uetere uł ueteri pare uel pari in
ope uł iopi ancipite uł ancipiti naue uel uani

uel aui ciue uel ciui ueste uel uesti nepte uel ne
pti ane uel amni igne uel igni aque uel agui po
ste uel posti minor uel minori uictrice uel uitrice
ardeare uel ardeari arpinate uel arpinati hospes
& sospes cu sint omis hospite & sospite faciunt
nec sunt contra regulam quam habet foemina in a
Excipiunt uestis testis pestis & paup degener
uber quae p e sola faciunt ablatiuum memore uel
memori magis in i quam nominatiuus hic & haec
memoris & hoc memore dictum est ut concorde
uel concordi Inuenit enim concordis & concorde
sicut & amētis amente cuius simplex .Ennius
hec mentis dixit Similiter letis p les uetustis
sini dixerunt ¶ In es uero graeca in e loga fa
ciunt ablatiuum & apud uetustissimos in es pduc
ta desinetia latina pares cum genitiuo hntia syl
labas ut mole tabe fame quod adhuc producte p
fertur .Iuuenalis ablatiuo ab hoc iuuenale dic
regula; Omnia praeter supradicta & propria in e
correpti faciunt ablatiuum singulare ut patre clas
se prenestre ¶ Auctoritas tamen & in quinq; pfert.
Virgilius in nono .Aduectum aeneam classi uic
tosque penates.

¶ Notius praeter tertiae declinationis in masculinis
foeminis & comuibus fit a genitiuo singulari mu
tata in es producta ut praes matres foelices .Ex

exipiūt sardis trallis alpis syrti quæ is pducta
pro græca habuerūt diphtogo. ¶ Maria dic r
gulā. Omnia neutra tertiæ declinatōis si qdē
abliūs i i solā ut in e ac i desinit præter com
paratiua correpta i & addita a si uero i e solā
siml̃r cōparatiua mutata e i a faciūt noiatiui m
pluralē ut monilia paria sedilia rēpora maio
ra. Excipiūt uetera ludicra pluria ut plura a
plustria uel aplustra. Cicero i arato. Nauib9 ab
sumptis fluitātia quærere aplustra Cæsar in a
rato. fulgēt argoe stellis apli stria puppis.

¶ Sediliū cui9 casus9 gti. cui9 numeri plural
die r̃gulā. Ctius plural tertiæ declinatōis fit
ab ablatio singulari hoc mō cū in i solū ut in e
& in i desinit ablati9 correpta i & addita um
ut a sedili horū sediliū ab utili horū utilium a
fœlice uel fœlici horū fœliciū.

COMPARATIVA

¶ Cōparatiua quoq; quæ tā i i q̃ in e faciūt abla
tiuū carēt i in gtiō plurali ut a maiore uel ma
iori horum maiorum a minore uel minori ho
rum minorum. In e uero solam facientia abla
tiuum si nominatiuus i duas terminat cōsonā
tes mutāt e i i breuē & assumūt um ut fœte fō
tiū frōre frōtiū. Excepti i m̃s ut ps. desinētib9
si n̄ sint a capite cōposita q̃ e abli mutata i um

faciunt genitiuum pluralē ut hiēs ab hieme hiemū
municipe municipū forcipe forcipū a mancipe
incipū a capite cōposita in ium termināt genī
tiū ut triceps a tricipite uel tricipiti tricipitiū
¶ Quæ uero genitiuum hñt parez nominatiuo
mutāt e in i & assumūtur um collis huius collis ab
hoc colle colliū cæde cædiū æde ædiū. Excipi
unt iuuenum canum panum.

¶ In as latia mutāt e ablatiui in i & assumūtur
um ut ciuitatū pbitatū. In is tñ fr̄quēter fit cō
cisio i in genitiuo ut ciuitatū.

¶ Verū uigil me nor suppellex artifex quis in e
& in iterinēt ablatiui n̄ tñ i ium s̄ i ū faciūt
genitiuum pluralē ut hic & hæc parēs parētū fa
ciūt qd̄ ē parētū dici. Cicero d̄ complexu pa
rentium.

¶ Notandum quod semper pluralia quæ i eo
desinunt id ē quæ ex se non habent singularia
genitiuum in ium faciūt ut hæc uires harū uirū
um penates horum penatium. Inuenitur tamē
hic penatis huius penatis. hi quinquatres hōe
quinquatriuz hi & hæc res horum & harū et
um similiter plures & plura uel plura plurū
In is quoz longam desinētia lis a lite litium
samnis a samnite samnitium dis a dite dictum
nox ē a nocte noctium.

Cætera uero oia ablatiuū in e solā terminati
tia mutāt eā i um ut a pœmate pœmatū a con
sule cōsulū a duce ducū a patre patrū a uirtute
uirtutū ab alite alitū Nā alituum iterposita u
ptulit Virgi. Excipit bonum qđ bouū eē dēret
Sapiētiū qđ sic: qā gtius pluralis in ium si q
dē in i solā desinit ablatiuus uť i duas consonā
tes nrius in e solam faciens ablatiuū uel in ix
rari⁹ p syncopā dē. In es uero terminata pares
habētia syllabas cū genitiuo & in as frequēt⁹
p syncopā i dici inueniūt ut uatū sedum. pbita
rum. Nā supplicū artificū iudicū differētiæ cā
dicta sunt qā supplicium & artificū & iudici
um neutra inueniūt.

Datiu⁹ & ablatiuus pluralis tertæ declina
tionis nascitur a genitiuo singulari interiecta
bu ut fœlicibus hominibus pœmatibus. Exci
pitur bobus | quod pro bouibus syncopatum
est.

Frequēter tñ græca neutra i a in is longam
termināt datiuos & ablatiuos plurales ut peri
parasmatis pblematis emblematis.

Accusatiu⁹ & uocatiu⁹ plurales tertæ de
clinatiōis similes sunt nomiatiuo plurali ut la
trones m̄res syrtis trallis sardis alpis.

Tris cui⁹ casus: accusatiui dic ṙgla 3. Oia quæ

hñt simile noiatiuo gr̃m & in er quæ in i solā
terminat ablatiuū & quæ semp pluralia sunt
& in n & in rs desinētia plerūq; p is raro per
es faciūt ut omnis alacris penatis fontis part
¶ In x uero desinētia cōia raro p is p̃res & li
res tā p es q̃ p is.

DE QUARTA DECLINATIONE.

Quot t̃minatōes hēt noiatiu⁹ quartæ de
clinatōis? duas in us correptā masculī
norū & fœmininorū & in u pductā neutrorū
quæ ēt i declinabilia sunt in singlarī numero.
Quare pducit in neutris u? q̃a omnis in qua
cūq; parte t̃minatō i u pducit ut fluctu p̃rhu
¶ Genitiu⁹ quartæ declinatōis fit a noiatiuo
pducta us uerustissimi tñ tā nominatiuū q̃ ge
nitiuū in uis diuisas p̃uile inueniūt̃. Terē
tius in eaur. Veste lugubri ei⁹ annis cā opinor
quæ erat mortua.

¶ Datiu⁹ singlarī fit a gr̃o abiecta s & addi
ta i & correpta penltima. Est tñ qñ poetæ me
tri cā ablatiuo pro datiuo utūt. Virgil. in quar
to geor. Concubitu indulgēt.

¶ Accusatiu⁹ singlarī quartæ declinatōis fit a
nominatiuo mutata s in m ut senatū manū.

¶ Vocatiu⁹ singularis quartæ declinatōis simi
lis est nominatiuo ut senat⁹ o senatus.

Q Ablatiu⁹ singular⁹ quartæ declinatōis fit a
gr̃io abiecta s & pducta u ut manu senatu.

Q Ntius accusatiu⁹ & uocatiu⁹ p̃rales quar
tæ declinatōis similes sunt gr̃io singulari ut se
nat⁹ man⁹ idus semp plurale sicut oia festorū
dierū noia. **Q** Genitiu⁹ p̃ra quartæ declinatō
nis fit a ntio singulari abiecta s & assumpta um
fit rñ syncopa rarissime apd̃ p̃etas. Virgi. in se
xto. Quæ gratia currū armonq; fuit uiuis q̃
uis geminata u possit metrū p̃ synaliphā stat si
cōsequēs uersus a uocali icipiet necnō & dua
b⁹ uocalib⁹ iūctis prior pōt in metro excludi
ut ferreiq; eumenidū thalami. **Q** Dti⁹ & abla
tiu⁹ p̃ra quartæ declinatōis fit a ntio singula
ri mutata u i i & interposita bu ut manib⁹ se
natib⁹ uisib⁹. Excipiūt differētia cā artub⁹ ar
cub⁹ partub⁹ p̃terea tribub⁹ lacub⁹ & ficub⁹
acub⁹ quercub⁹ specub⁹ q̃uis nulla cogēte cā
differētia. **Q** Neutra quartæ declinatōis correp
ta u noiatius singular⁹ & assumpta faciūt no
miatiuū acti⁹ & utim̃ p̃rales ut cornū cornū a
Q Etius dtius abtius neutrorū quartæ decli
tōnis fiūt ad similitudinē masculinorū ut cor
nuū genuū cornib⁹ genib⁹.

QVINTA DECLINATIO.

Q Vita declinatō unā h̃z t̃minatō 3 i es. pdu

Etā & oīa sunt fœminina & latina. Excipiūt dī
es qđ in singlari tā masculini q̄ fœminini ē &
in plurali masculini semp inueniūt itē ab eo cō
positū merides utroq; numero masc.

¶ Gtius & dtius qntæ declinatōis fit a ntio
singlari abiecta s & assumpta i & si penltima
nri hz i seruat e pducta sin aut cōsonās ē ante
es corripit ut aciei fidei plebei ueteres tñ fre
quētissime abltio tā p gtio q̄ p dtio in hac de
cliatōe us sūt Salust. Dubitauit acie pl paci
ei. & Virgil. Libra die somniq; pares ubi fece
rit horas. ¶ Accusatiu⁹ singlari qntæ declia
tōis fit a noiatiuo singlari mutata s i m & cor
repta e nūq; eniz añ m tīminale longa inuenit
uocalis ut hunc meridiē hanc rem.

¶ Vtius singlari & ntius accusatiu⁹ uocatiu⁹
plurales qntæ declinatōis similes sunt ntio sin
gulari. ¶ Abltius singlari qntæ decliatōis fit
a ntio singlari abiecta s ut acies ab hac acie.

¶ Genitiu⁹ plural⁹ quintæ declinatōis fit addi
ta rum ablatiuo singlari.

¶ Datiu⁹ & ablatiu⁹ plurales fiunt addita b⁹
ablatiuo singlari.

QVID SIT VERBUM.

Verbū ē ps orōis cū mōis & tēporib⁹ si
ne casu agēdi uł patiēdi signifiatiuū.

Quot accidunt uerbo octo quæ? significatio si
ue gen⁹ tēp⁹ modus spēs figura cōiugatō pso
na cū nuēro qñ affect⁹ animi diffinit. Quot
mōis tā uerba q̄ aliæ partes deficiunt: qñq; q
b⁹ natura rei id ē significatōe cōsonātia usu di
fferētiae cā r̄pugnātia r̄gularū. Significatōe ut
puerpa n̄ enī possum⁹ dicē puerp⁹ qm̄ ad so
las fœminas p̄tinet. Cōsonātia ut ab eo q̄ ē tō
sor tōstrix addit enī r̄ q̄a sine absonū eēt. Vsu
ut p̄cis dicionis faucis quorū nominati⁹ n̄ ē i
usu. Differētiae cā ut fas genitiuū n̄ h3 naz si
fari ut falsis ut fari⁹ dicas aliud pōt significā
Repugnātia r̄gularū ut ador indecliabile qd̄ cū
sit neut⁹ dēret corripe o i gtiō & q̄a uenit a
uerbo adoro q̄ pducit penitiam eādē pducē
deberet.

¶ Quot sunt genera uerborū: qñq; actiuiū pas
siuū neutruū cōe deponēs. actiuiū ē qd̄ i o desi
nēs assūpta r̄ facit ex se passiuū. passiuū ē qd̄ i
or d̄sinēs d̄scēdit ab actiuo. neutruū ē qd̄ i o d̄
sinēs n̄ facit ex se passiuū. Cōe ē qd̄ i or d̄sinēs
n̄ d̄scēdit ab actiuo & retinet utrāq; significa
tōne. Deponēs ē qd̄ in or d̄sinēs n̄ d̄scēdit ab
actiuo & retinet uel actiuā uel passiuā significa
tōne actiuā ut sequor passiuā ut nascor.
¶ Ex d̄ponētib⁹ mltā ueterū tā actia q̄ passia p

tulisse significatōe iueniūt quorū n̄ ē ip̄bāda
auctoritas & maxie cū natura ip̄i sensus cōia
eē defendit & ap̄d græcos i utrāq; significatō
nē iueniūt u3 auxiliōr abominor adulator āmini
culor āplector auguror. cui9 actiū Virgili. p
tulit i viii. Si qd ueri mēs augurat opto Adipi
scor & miror & testor ātestor & cōtestor ado
rior machinor polliceor aggēdior asp̄nor archi
rector sector & affector & cōsector argum̄tor
obliuiscor Virgi. i bucolicis. Nunc oblita mihi
tot carmīa arbitror blādior solor et cōsolor me
tor cūspicor & d̄spicor cōsequor. Varro petūc
icognita cōsecuta negligūt cōsecuta p̄ ipetra
ta passiue ait meditor utor calūnior carnificor
dignor Cicero i œconoico. ex eo. nuēro hoīz q
ap̄d nos hoc noīe dignāt demolior d̄nor depe
culor d̄largior em̄tor exordior frustror adhor
tor faris ut̄far Suetoni9 i. viii. p̄or fasti dies
sunt qb9 id̄ fat̄ id ē d̄r ut nefasti qb9 n̄ d̄r. uelisi
cor stipulor qd̄ ablitio iūgit̄ tā i actiua q̄ i passi
ua significatōe ut stip̄tor a te. p̄iterrogo te & i
t̄rogor a te quo mō quæro a te p̄it̄rogo te. re
or quæror uador uenor uociferor cōfiteor tue
or hæc ēt ap̄d iunior̄s cōia sunt largior expior
hotor ueneror moror osc̄tor āplector crior ho
sp̄itor. hæc uerba lauo tōdo duco calceo c̄ ū sit
actia pro

laur tñ & tōdeor ducor calceor passiuus ponū
rur s3 magis p eclipsi3 hoc fit qđ p̄tæ i aliis
quoq; uerbis solēt facere. Virgil. secūdo ænei.
Accigūt omēs operi pedib9q; rotarū. accigūt
p accingūt uť accigūt se sic p̄cipitat p p̄
cipitat uť p̄cipitat se & æque passua p acti
uis Virgil. in. xi. bellāt amazones armis p bel
lāt M̄ta aut apud uetustissimos sic plata sunt
teste Capro ut adiutor p adiuto anhelor p an
helo pficior p pficio dispoliātur p dispoliāt d
pperāt p deproperāt dispēsor p dispēsō dila
pidor p dilapido. Itē timeo & metuo passionē
significant timeor & metuor actōnē. Præterea
plurima iueniūt apud antiquissimos quæ con
tra cōsuetudinē uť actiuā p passua uť ecōtra
habēt at auguro p auguror luxurio p luxuri
or misereo p misereor. Vnde misert & misere
rur ipersonalia hortor p hortor alterco p alter
cor. Terēti9 i adria. Scio cū p̄e altercasti du
dū āplexo p āplexor. Cicero p cluētio auctori
tate p̄atorū āplexato sim̄r āplecto cōplecto
resto opino cōto cōuiuo cōtēplo auxilio auspi
co cōmēto crimino mollio digno execro epulo
eiulo lucto luctifico læto ludifico largio aucu
po medico quoq; p medicor. Virgil. i primo ge
orgicorū. Semia uidi eqđē m̄ltos medicare se

rētes. Itē mino minito modulo meto modero
mutuo mntō obuerso scruto pgr̄dio p̄cōro p̄ce
lio iurgo potō p̄do p̄uarico p̄co q̄rito quadru
plo q̄to rimo r̄cordor r̄minisco r̄ueſo ſecto ſe
co ſortō tueo tu n̄lto uigo ulciſco uto poteſto
Cōtra paſſiuas uoces p̄ actiuis & neutralib⁹
p̄ferō it̄ ut obſonor p̄ obſono copulor copulo
careor caleor uicior bellor cōpior p̄ cōpio. Sa
luſt⁹ i iugurtio. ſz ego cōpior bocchū magl pu
nica fide. ¶ M̄lta ēt cū ſint actiua tñ absolute
plata r̄ciprocā paſſionē ſignificāt ut ruo p̄ ca
do. Virgil. urbs āt̄iqua ruit. aſſueſco abſolūtū ē
& p̄ aſſuefaciō iuenit̄ coeſ ſiml̄r nā cōit̄ p̄ col
ligit̄ iuenit̄ & cōuenit̄ p̄ exigit̄. Itē p̄p̄inquo
Virgil. i ſecūdo ænei. fuge nate p̄p̄inquāt abſo
lute poſuit. idē i ūdecimo Turite p̄p̄iques au
guriū actiue poſuit. Præterea aſſimulo & diſſi
mulo absolute nā qd diſſimulo aut quæ me id
maiora r̄ſeruo actiue Idē i decio Iubaſq; deo
rū aſſimulat capiti. Sūt alia quæ tā actiua q̄
paſſiua uoce unū atq; idē ſignificāt ut mereo
& mereor partō & partōr munero & mūeror
mino & minor minito & minitor meto & me
tor p̄uarico & p̄uaricor mādūco & mādūcor
mādo et mādor murmuro murmuror oſcito o
ſcitor ruminō & ruminor tolero & toleror p̄

ſagio & præſagior meridio & meridor præ
to & præuertor pignero & pignorer paciſco
& paciſcor quirito et qritor quadruplo & qua
druplor neqro & neqtor ſtabulo & ſtablor ſci
ſco & ſciſcor ueliſco & ueliſcor exiſtimo &
exiſtimor ſolero & ſoleror adorio & adorior
& alia ſimilia. ¶ Sūt alia quæ cū ſint actia pri
mæ cōiugatōis trāſeūt i neutra abſoluta. Sor
dido ſordidas actiuū facit enī ſordidor Vnde
ſordidus hic naſcit ſordeo ſimīl albo & albor
albeo dicit tñ albico p albeſco. Horat⁹ lā pra
ta canis albicāt pruinis. duro duror & dureo
& dureſco lēto lētor & lēteo a quo lēteſco hu
meſto humeſtor & humeo ūde humeſco no
to notor & noteo ūde noteſco liquo liquas un
de eliquo eliquas ex eo liqueo & liqueſco dē
tñ & liquor is pria ſyllaba pducta quæ i ſupe
riorib⁹ corripit a nigro quoq; et nigror nigreo
& nigreſco a lacto lactor lacteo & lateſco.

Sūt alia quæ et cōiugatōne mutāt cū gñre nō
mutata ſignificatōe ut labo as labor laberis la
uo lauas lauo is ſz lauis mag⁹ p humeſtas dē
¶ Alia cū cōiugatōne mutāt ſignificatōne ut
mādo mādas mādo mādis fūdo fūdas fūdo fū
dis obſero as obſero is appello as & is uolo al
et uiſ cōſternor aris & neris nā lego as et lego

gis dico as & dico is ē i prima persona habēt
 differētiā tēporū. ¶ Sunt alia quæ una uoce
 & una cōiugatōne diuersas hñt significatōnes
 ut torreo tā urro quā uerto uel uoluo colo pro
 diligo & habito & aro. Cōmitto ē p credo &
 pecco et admitto p assumo & pecco Iuuenalis
 in secūdo Quid psecas admist. Sapiō p pru
 dētiā & sapore deficio p desisto & uincor con
 do ædifico & cœlo gratulor gaudeo pariter
 cū alio gratias ago. Affrangi i cinerario gratu
 lor diis & multa alia. ¶ Quot sunt tēpora uer
 borū? qñq; præsens præteritū imperfectū præ
 teritū pfectū præteritū plus q̄ pfectū & futu
 rū. ¶ Vnde dignoscūt tēpora uerborū ex prici
 palibus uel ex mediis syllabis. ¶ Nā cū nois d
 clinatō in fine solo moueatur uerbi & in prici
 pio et in fine et i medio plerūq; inuenit moueri
 ¶ Amo cuius tēporis? presentis. qñq; imperfecti
 tā hēt significatōne. ¶ Amabā præteriti imper
 fecti. qñq; quod cœpit geri nōdū ē pfectū.
 ¶ Præteritū pfectū tempus est in quo res pfecta
 ostenditur.
 ¶ Præteritū plus q̄ pfectū tēpus est in quo res
 pfecta iā pridem ostenditur.
 ¶ Amabo cuius temporis? futuri. qñq; in eo
 res futura ostenditur.

9
¶ Indicatiu⁹ modus quāq; hēt tēpora sicut et
subiūctiu⁹ ¶ Impatiu⁹ duo præsens & futur⁹
¶ Opatiu⁹ & infinitiu⁹ modus cōiūcta hēt tē
pora præter futuri præsens & præteritū imp
fectū præteritū pfectū & plus q̄ pfectū. Notā
dū q̄ uis noīis ipius habet uerbū infinitū ūde
& nomē uerbi dictū ¶ Gerūdia uero infiniti ut
ce fungūt qđ solet apđ græcos articulis cōiūgi
& i actiuis & cōib⁹ uerbis utranq; habent si
gnificatōnem i neutris & deponētib⁹ alterā
¶ Supinorū aut alterū in um alterū in u finit.
& ut ipi⁹ rei uerbale. Alterū accusatiu⁹ qđ si
gnificat sine præpositōne ad locū: alterū abla
tiu⁹ quo siml̄ sine præpositōe ipsa rē signifi
cat Quid ē enī mirabile uisu nisi uisione.

¶ Sunt quædam uerba quibus desunt diuersa
tempora deficiente usu non ratōne significatō
nis pro quibus aliorum uerborum eiusdem si
gnificatōnis tēporib⁹ utiur ut ferio sisto tollo
fero furo pro præteritis quorum utimur isto
rum quæ perfecta sunt præteritis percutio sta
tuo uel sto sustulo antiq; tulo insanio quæ sūt
perculsi statui uel steti sustuli tuli insanui me
to etiam messui Cerno creui tāq; a cresco mœ
reo unde mœreor mœrui sed in usu nō ē mœ
rui pro quo mœstus sum uel fui dicimus man

do dis alii mīdi alii mādui alii mādidi. ¶ Amatus sum cui⁹ tēporis: præteriti pfecti q̄i: q̄a in oib⁹ quæ i or desinūt deest ppriū præteritū pfectū & oia quæ ex eo nascūt. Participia tamē iūcta uerbo substantiuo uice eorū fungūt. Qd i qnq; i o desinētib⁹ quæ neutro passiuā uocār solet fieri gaudeo audeo soleo fido fio nō eniz ut atiq̄ssimi gauisi ausi solui fisi fii sed gauisus suz ausus suz solit⁹ suz fisis suz fact⁹ suz dicim⁹. ¶ Sūt alia uerba q̄b⁹ desunt tēpora & psonæ ut forē fores foret & fore cedo sodes salue aue ifit cui⁹ primā psonā ifio ponit Varro. Aio quoq; præterito pfecto deficit. Inqo ē in mtris deficit. Itē ipsonalia quæ ex se nascuntur deficiūt ifinito futuri ut pœnitere pœnituisse pudere puduisse quīs atiq; puditū ire dicebant & pudit⁹ picipiū nec nō timeŕ timuisse et metueŕ metuisse deficit futuro & cætera quæ cærēt p̄tito ut supis. **DE MODIS VERBORUM.** Modus ē inclinatio ad uarios eorū affect⁹ significās. ¶ Modi uerborū sunt qnq;. Indicatiuus Impatiuus Optatiuus Subiunctiuus Infinitiuus. Indicatiuus ē quo idicam⁹ qd agit. Impatiuus quo ut fiat aliqd imperam⁹. Optatiuus est qui eger ad uerbū oprādi ut pfectū significz sensū

¶ Subiunctiuus est quoniam solum eget aduerbio ut con-
iunctioe uerbi et alio uerbo ut perfectum significet
sensum. **¶** Differt ne ipsosale uerbum ab infinito
differt quoniam infinitum alio uerbo finito omnino eget
ipsosale uero perfectum actum significat per omnes mo-
dos sed persona sola deficit quare si addatur perfecti
uice fugit uerbi ut currit a me per curro.

Impersonale autem nascitur a uerbis actiuis uel neu-
tris actiuam uel absolutam uel habentibus. In ceteris ue-
ro nunquam & est simile terciae personae singulari per omnia
tempora uel actiuae uocis uel passivae & quando
praeteritum uerbi cuius simile habet declinationem supplet
praeteritum per participium & uerbum substantiuum par-
ticipium generis neutri semper impersonaliter ponitur.

¶ Sed sciendum quod piget pudet redet poenitet liquet
libet oportet quis apud iuniores impersonalia inue-
niunt solum tamen apud uetustissimos teste Capro per-
fectorum declinationem habebant quo modo placeo co-
tingo eueio uaco attico accido iuuio delecto quo-
rum ita personae impersonalium uice funguntur. **¶** Quot
sunt species uerborum? duae primitivae & derivati-
uae primitiua est quae prima positione ab ipsa na-
tura accepit ut ferueo. Deriuatiua est quae a po-
sitiuis deriuatur ut feruesco. **¶** Quot sunt de-
ruiuiuae uerborum species nominatiuae? quaeque. Inco-
natiua meditatiua frequentatiua desiderati-
ua Diminutiua quae omnes a uerbis deriuant sunt

12

& alix tñ a nominib⁹ q̄ a uerbis & aduerbiis
& præpositōnib⁹ diuersæ derivatōes.

¶ Inchoatiuū ē qđ initiū act⁹ ul' passiois pri
mitiui significat & format̃ semp a secūda pso
na pritiui addita co p̄ter hio hias qđ hisco fa
cit ūde cōpositū fatisco & dehisco. ¶ Verustissi
mi tñ fatiscor & fessus dicebāt ex quo defesi
scor qđ tñ a fateor qb⁹ dā ūr. ¶ Inchoatia ple
rūq; a neutris absolut' ul' itrisec⁹ natā signifi
cātib⁹ passionē quæ ut p̄rimū secūdæ cōiuga
tōis sunt nascūt ut rubesco calesco pateseo ple
rūq; dixim⁹ qā iueniūt ēr ex aliis sed raro ut
cupisco dormisco sctisco itegrasco labasco. Te
rēt⁹ i andria. Hoc malū itegrascit qđ i passiuā
significatōe positū ē cū itegro actiuū sit. hisco
amasco uiuisco uesperasco miseresco qđ n̄ ē a
misereor s; a misereo quo uetustissimi usi sunt
Vnde & miseret & miseret̃ ipsonalia. Oia ico
atiua tertiæ sunt cōiugatōis & neutra & carēt
præit̃is & supinis. ¶ Meditatia sunt quæ de
sinūt i rio & significāt meditātōnē cū pritiuo.
Meditatiua formāt ab ultio supino addita rio
ut esurio micturio parturio nupturio dicturio
Oia meditatia quartæ sunt cōiugatōis & sunt
neutra & carent p̄terit⁹ & supinis p̄ter esurio
¶ Fr̄quēcatia sunt quæ frequētiā act⁹ pritiui
significāt. ūde formāt frequētatiā. Si præitū

primitiui desinit i gi formāt a secūda psona p
sentis idicariui mōi abiecta s & addita to ut a
gito cogito legito qđ lectico đr Si nō desinit i
gi formāt ab ultimo supino u mutata i o a quo
qđ in i breuē si sint a prima cōiugatōe ut mer
so curso dicto nexo iperito uolito fūdo tñ fūdi
to & quero quærito nō quæsito differētiae cā
qa quæso quæsito facit. Scitor & sciscitor de
ponētia ab actiuo facta sunt nosco quoq; nosci
to facit. Liuius utroq; usq; noscitare đr & no
to notas qđ cū a noto factū sit corripit tñ pe
nultimā ut ēt ab eo cōposita cognit⁹ agnit⁹.
Aegro quis careat supino tñ ægreto facit ut
sequor sector p syncopā facit. Rare tñ deriua
tōes hui⁹mōi specierū fiūt a uerbis i or desinē
tib⁹. Oia frequētatiua sunt primæ coniugatōis
& seruāt significatōnē primitiuorū. Tracto tñ
cogito & dicto & si in alia transisse uideant nō
tñ penit⁹ absistūt.

¶ Desideratiua sunt quæ significant infinitu
cum cupio ut uiso faceſso arceſso. Omia deside
ratiua tertiæ sunt cōiugatōis.

¶ Diminutiua sunt quæ i lo desinūt & dimi
nōnē significāt ut sorbeo sorbillo garrio garra
lo caluo caluillo p caluillo.

¶ Sūt aliæ quoq; tminatōnes a nōib⁹ ut a pa

tre patro & patrissio a græco græcissio & græ
cor a poeta poetor. a uerbis ut albo albico albi
cas fodio fodico uello uellico nutrio nutrico
& nutricor. Cicero i secundo dicit natura deorum
oia q̄ sūt m̄bra et ptes suas nutricāt et cōtinēt
Ab aduerbiis & ppositiōib⁹ uerba deriuāt ut
a perēdie perēdio. Crās ex quo crastin⁹ & per
crastio itra itro as Supra ut sup supo as. ¶ Fi
guræ uerborū sunt tres simplex ut cupio cōpo
sita ut cōcupio. Decōposita id ē a cōpositi deri
uata ut cōcupisco. ¶ Hæc uerba i cōpositiōe
mutāt cōiugatōē ut do das reddo is p̄do dis
pello is cōpello las ēt pello las dictū ē s̄z nūc
nō ē in usu. ¶ Hæc in cōpositiōe mutāt gen⁹ ut
a sentō neutro assentior dī tñ & assentō & dis
sentio i adē significatōe. ¶ A uerbo actiuo passi
uū pueror reuertor dī tñ reuerto & puerro
aborior & partior deponētib⁹ aborio & ipartō
dī tñ & adior & ipartōr a uerso actio couer
sor cōtrouersor aris deponēs prætea obsideo
assideo adeo trāseo ieo subeo præteō circūeo
cōuenio iuenio pficio reficio cōficio actiua ex
neutris facta sunt. Suffio uero actiuū ex neu
tro passiuo. Notādū q̄ facio cū ppositiōe cōposi
tū plerūq̄ mutāt gen⁹. Si uero tā facio q̄ fio in
regl̄ manētib⁹ aliq̄ uerbū ifitū an ipa cōpōat

nō solū significatōes s3 ē accēt9 integros ser
 uam9 ut calefacio calefio. Ouidius tñ calefacit
 dixit. ¶ Hæc uerba nō cōiugatōnē solū s3 etiā
 gen9 mutāt spnois aspnoar aris Sedeo insidior
 insidiaris. ¶ Præterea uersificor gratificor ue
 lificor carnificor. Ex carnifico uero actiuū. Te
 rētius i eaut. Vbi excarnifices amplifico ædifi
 co letifico & assentor assentari9 conspicor suspi
 cor uociferor. ¶ Hæc uerba simplicia nō iueni
 unt in usu Defedo pcutō allicio cōpleo aspicio
 respicio suffragor defensor a nōnullis simplici
 b9 tñ ēt deriuata iueniūt ut plen9 letū spectro
 quasso a pleo leo spatio quatio. ¶ Sciendū q3 pri
 cipalē lram quamcūq3 habuerit positio uerbi
 in suo loco seruam9 p oēs declinatōes præter
 ago egi & eo iui tñel ii. ¶ Cū i oib9 recta declia
 tō p oēs casus noiatiui figuras soleat seruaf q
 b9cūq3 mōis facta sit cōpositō pter alteruter al
 terutri9 tñdē rātidē qcq3 cuiusq3 idē ei9dem
 quæ fiunt euphoniæ eā quomō & quēdā & q
 dā i qb9 m accusatiui i n uertit quārit cur cō
 positū uerbū i pnti aliqn sit corruptū et i pnto
 itegrū ut possideo possedi pficio pfeci. S3 appa
 ret hui9mōi cōpositōes uerborū p singula tem
 pora sepati solēt cōponi. Ergo cū cōpositō ple
 rūq3 soleat et i tertia & i q̄rta rari9 i pria et fecū

da a correptā in e uī in i correptā p oīa tēpora
cōuerrere Cōuertit in his recino exigo īficio in
iicio respgo d̄pereō cōfrigo cōtigo cōdēno īmi
neo cōsecro coerceo īhibeo cōscēdo cōfiteor d̄
peciscor defetiscor īnsilio ppetio refello īgredi
or īptior īptō cōseruat ī his a cōparo pmaēo ē
narro exaro d̄cāto īuado plabor excādo expal
leo exardo exarō rēaneo icāto īpateo īnalcor
depasco delabor coarguo dillargior. In pterito
ergo pfecto cū simplex uerbū e lōgā habeat ā
pōt eā cōpositō cōmutare ut exegi īfeci īnieci.
Nec enī dicere possum? i breuē i e lōgā cōuer
ti qd ī nullo fieri īueniūt qd ostēdit effract? ab
effrigēs tēporī pntis ēt exact? ab exigēs sub
act? a subigēs & similia. ¶ Anomala quoq; o
stēdūt quæ nō solū p tēpora s; p singlas ēt p
sonas p se cōponūt ut psum pdes pdest prosu
m. Nā cū hoc uerbū a uocali īcipit d̄ iterponit
Simīl aufero abstī ī pnti au p ab ī prāterito
abs habuerit. Verba cū quattuor partib? com
poni possunt nōie uerbo aduerbio prāpositōe
& simīl participia ut āplifico calefacō maledi
co pduco. ¶ Cōiugatō ē cōsequēs uerborū de
clīatio quæ uocalib? secūdæ psonæ cōphēdit.
¶ Cōiugatōes uerborū sunt quattuor. ¶ Amo
as amor aris cui? cōiugatōis? primæ quare? q

i secūda psona pntis indicatiui modi hēt a' p
ductū añ s uel āte ris. ¶ Doceo es doceor eris
cui⁹ cōiugatōis? secūda quare? qā i secūda p
sona pntis indicatiui mōi habet e pductū añ s
uel ante ris. ¶ Lego is legor ris cui⁹ cōiugatō
nis? tertia qñ? qā in secūda psona pñsentī in
dicatiui mōi habet i correptū āte s i actiuis &
neutris In passiuis uero & cōib⁹ & deponēti
b⁹ hēt e correptū āte ris. ¶ Quarta cōiugatō
nis uerba oīa in iō desinūt prāter eo queo &
ueneo cū suis cōpositis & i secūda persona p
sentis indicatiui modi is longatur. Hæc sunt
uerba quæ quīs eandē significatōē habeāt di
uersæ tñ coniugatōis in usu sunt deso denses
& denso desas nexo sas & nexo is strideo stri
des dis ferueo ues & ferueo uis sorbeo es &
sorbeo is Cio cies & cio cis dureo es Vnde
duresco & duro as tueor tueris & tuor eris o
leo oles olo olis. Excelleo excelles & excello
is claudeo es claudio is p claudio as fulgeo es
& fulgo gis sono as & sono is apud uetustissi
mos tergeo ges & tergo gis. Orior morior. &
potior tā secūdū tertiā q̄ secūdū quartā declia
tōne prulē auctōrs a potōr tñ ifinikū secūdū
quartā semp iuenit cupio & pario tertia sed
quarta quoq apd uetustissimos.

¶ Personæ uerborū sunt tres quæ i oib⁹ ptrib⁹
quæ declināt ur semp cū numero sociantur &
nomē qdē pnom picipiū itia sunt psonæ p
ter ego qd est primæ & tu secundæ & uocari
uos casus omniū q sunt psonæ secundæ.
¶ Prima psona ē quæ de se sola uł cū aliis loq̃t
ut dico dicim⁹. ¶ Secūda ē ad quā uł de qua
uł sola uł cū aliis pria loq̃t ut dicis dicitis.
¶ Tertia ē d qua extra se & illā positā ad quā
dirigit sermonē loq̃t pria ut dicit dicūt & pri
ma qdē ac secūda psona uerborū finitæ sunt
& pnoib⁹ possunt iūgi solis. Tertia uero ēt no
minib⁹ except⁹ uerbis substantiæ uł uocādi ut
Priscian⁹ su⁹ priscian⁹ uocor. ¶ Quare ipere
tius modus caret pria psona q natura ē nul
lus sibi ipat tertiæ quoq; psonæ iternūtia uti
mur secūda psoā ut grāmaticæ legat fili⁹ tu⁹
Infira oia ipsonalia gerūdia & supina carēt
psonis & numeris. ¶ In nouis cōformatōnib⁹
seu noīuz seu uerborū n̄ oēs decliatōis motus
sunt quærēdi ut tīniat taratātara. Itē pluit to
niat fulmiat & similia quæ ad hoies n̄ ptinēt
tertiæ sunt psonæ nisi figurate p apostrophā
iupiter introducat. ¶ Quot sunt nuēri uerbo
rū quoq; singlarī & p̃rał ut lego legimus q
nūq; i n̄bo uoces cōes habet iueniūt.

¶ Docebā cui⁹ tēpis: p̄titi ip̄fecti q̄r: q̄a quod
coepit geri nūdū ē p̄fectū. ¶ Docebā ūde for
mā: a secūda p̄sona p̄ntis idicatiui mōi q̄r: q̄a
prima & secūda cōiugatō abiecta s̄ secūda p̄
sona p̄ntis idicatiui mōi. Tertia & quarta o
positōe in e. p̄dnctā mutata et addita bā faciūt
p̄tītū ip̄fectū ut amabā docebā legebā audie
bā. Antiqui tñ in quarta trāspōnētes uocales p̄
ei diphtōgū p̄ferebāt quā postea in i longā uer
terūt ut polibā munibā q̄d i eo desinēt: ei⁹
ē cōiugatōis semp̄ seruat ut ibā uenibā qbā.
¶ Oē p̄tītū p̄fectū in i desinit & mutata i in e
correctā & assumpta rā facit p̄tītū plus q̄ p̄fec
tū Futurū idicatiui mōi i priā & secūda cōiug
atōe fit a secūda p̄sona p̄ntis idicatiui medi
abiectione s̄ & addita bo i tertia & i quarta o po
sitōe mutata i am. Excipiūt i eo desinētia quae
mō priā & secūda formāt futurū.

Secūda p̄soā singlari p̄ntis ip̄atiui mōi fit a
secūda p̄sona p̄ntis idicatiui abiectione s̄.
In t̄tia tam cōiugatōe abiectione s̄ & i e mutata
Tertia p̄soā singlari p̄ntis ip̄atiui mōi fit o po
sitōe uerbi mutata i priā cōiugatōe i et i aliis i
at. ¶ Prima persona pluralis tam p̄ntis q̄ i uer
ri ip̄eratiui fit a sua tertia singulari abiectione t
& addita mus & producta penultima.

¶ Secūda psona pluralis fit a sua secūda singulari
addita te s; i tertia ē t e i i reuertit. ¶ Tertia
fit a sua tertia singulari n lra a n t interposita.

¶ Secūda uel tertia psona singulari futuri ipati
ui fit a tertia singulari pntis indicatiui addita o &
pducta penltia pter q i tertia cōiugatōe.

¶ Secūda pluralis futuri ipatiui fit a sua secun
da uel tertia singulari addita te syllaba.

¶ Tertia pluralis futuri ipatiui fit a tertia pntis
pluralis indicatiui mōi addita o.

¶ Pria psona pntis & pteriti ipfecti optatiui
mōi & pntis ipfecti Subiūctiui fiūt a secunda
singulari pntis iperatiui addita rem.

¶ Præitū pfectū & plusq̄ pfectū optatiui et
pntis plusq̄ pfectū subiūctiui formāt a pria p
sona pteriti indicatiui addita s & sem

¶ Futurū optatiui & pntis subiūctiui formātur
ab ipa positōe uerbi o i pria cōiugatōe mutata
in em i cæteris o i am.

¶ Præitū pfectū subiūctiui formāt a pterito
pfecto indicatiui mutata i i e correptū & addi
ta rim. ¶ Futurū subiūctiui formāt a pntis p
fecto eiusmodi mutata in in o

¶ Infiniti pntis & præitū iperfectū fit ab ipa
tuo addita re pntis pfectū & plusq̄ pfectū a p
terito pfecto indicatiui addita s & se.

¶ Futurū infiniti cū supino in um & ire pferit
ut addito esse neutrali participio futuri ut ama
rū ire ut amaturū eē qd p eclipsi3 plerūq3 pro
ferit Caro i qnto originū. Illi polliciti se se fac
turū omia p eclipsim eē p factū ire.

¶ Impsonalia i tur format a tertiis psonis acti
uis addita ur Amabar ūde format a pria pso
na actiui p̄titiū pfecti indicatiui mōi q̄r: q̄a omia
actiua quæ i o desinūt addita r quæ uero i m
mutata m i r faciūt passiua. ¶ Prætitū pfectū
& quæ ab eo sunt fiūt p p̄ticipiū & sum es ē.

¶ Impatiui secūda psona singlarī numeri pre
sentī fit a singulari actiua addita re syllaba &
ē similī actiuo infinito præsenti & p̄teriti im
perfecti. ¶ Tertia a t̄tia addita ur.

¶ Prima pluralī a sua actiua mutata s in r.

¶ Secūda pluralī ipatiui fit a secūda præsenti
actiui indicatiui abiecta s & addita mini & ē
similī secūdæ plurali præsenti indicatiui passiui.

¶ Tertia a tertia actiui addita ur ois enī t̄tia
psona actiua cū facit passiuū assumit ur.

¶ Pria pluralī impatiui tēporis futuri fit a sua
actiua mutata s in r

¶ Secūda futuri passiui ipatiui fit a secūda sui
præsenti mutata i in or.

¶ Infinitū
passiuū ab actiuo fit n utata e i i quæ mutatio

in tertia coniugatione fit prius abiecta re breui quam
sic dicere possumus. Actiua enim uero si quid est
desinitur addita r. Si uero ita addita ut si in
ut si in plurali numero ultia littera mutata in r. In sin
gulari autem interposita ri. & si ante s in breui esset
mutata in e faciunt conformes passiuorum personas
quibus est ris in re conuersa solet eadem secunda per
sona perferri. Anomala uerba id est inaequaliter decli
nata sunt fero edo uolo suz. Sz fero per syncope
secunda & tertia persona habet ut fers fert. In ceter
is sequitur regulam tertiae coniugationis ita tamen ut quae
nascuntur a coccis secundum formationis regulam conci
sa perferantur. Peto praeteritum petiui uel petii In
finitum eius petiuisse uel petiisse quoniam quia praeteritum
infinitum fit a prius praeteriti indicatiui modi addi
ta s & se quare petiuisse uel petiisse quoniam quoniam quidam
praeteritum indicatiui uerbi in ui syllabam desinit si qui
dem in habet ante ui tamen praeteritum quod omnia quae ab eo de
ruiant per omnes numeros & personas abiectione u patiun
tur syncope. Si uero sequente ui quoque syllabam
abdicere licet ut cupiui uel cupii cupiuiisti uel cu
piuisti uel cupiisti. Item audiueram & audieram audie
ras uel audieras. Si uero non antecedit i nec u in
positione uerbi sit sed adiecta praeterito per secun
das personas & tertiae praeteriti & in aliis temporibus
quod ab eo deriuant per omnes personas et numeros elisionem

ui syllabæ fieri solz ut amauisti uť amasti ama
 uistis uel amastis amauerūt uť amarūt. Nā tñi
 natō i re nisi pcedat i raro patit syncopā. Itē co
 gnouerā uel cognorā cognoueras uť cognoras
 Orati⁹ tñ a moueo summosse & cūmorit dixit
 ¶ Generales pteriti formæ sunt octo ui si xi i
 qñ añcedit cōsonās quæ i pñti añ o uť eo uť io
 iuenit i qñ⁹ quattuor formis penltima pducit
 ut a mau i rsi cessi duxi iuui uidi fugi. Excipiū
 tur penltimā corripitētia bibi fidi scidi qđ p a
 pheresiz factū ē a scicidi. Prætea ui diuisæ syl
 labæ siml̃r ii quæ penltiā corripit̃ ut docui
 abii. Inueniūt tñ uetustissimi eādē penltimā p
 duxisse i his maxime quæ a pñti i uo diuisas
 syllabas desinēte pficiscūt ut erui annui argui
 ¶ Quæ i pñcio gemināt cōsonātes tēpa pñ
 cipat̃ syllabæ seruāt in penltia ut spopōdi cæ
 do cecidi cecini Excipiūt didici pepuli pupu
 gi tutudi terigi pepigi ¶ Octaua ē quæ gemiat
 cōsonātes i fine penltia correpta ut reddidi cre
 didi. Forma i ui diuisas syllabas penltimæ ac
 añpenltiæ pñtis tēpa seruat i præterito exce
 pro uno pono posui qđ i pñti pducit in præte
 rito corripit qđ atiq̃ssimi posui dicebāt. Quæ
 gemināt i pñto cōposita ñ gemināt præter do
 sto disco posco & pungo cum re. Accurro ue

ro utroq; mō iueniūt. Ouidi⁹ tñ abstit dixit p
abstitit. xi. meta Alciōe lacrymas q̄ ps admo
uet abstit cū de apd̄ uetustissimos duplicat tō
deo ut derotōdi. ¶ Amo prāteritū amari per
quā r̄gula? Priæ cōiugatiōis uerba a secūda p
soni p̄sent̄ i dicatiui abiecta s & addita ui faci
unt p̄teritū p̄fectū p̄ter sexdecī quorū xii abie
cta as & additis ui diuisis syllabis formant̄ do
mūi crepui fricui micui secui sonui tonui uerui
plicui cubui nexui necui. Mico tñcū di cōposi
tū dimicui facit. Plico cū noīe cōpoitū in aui
facit ut duplicui multiplicui cū p̄poitione ple
rūq; i ui raro in aui Pacui⁹ Quo te applicui
sti Cicero rhethoricorū libro ii Quod i itinere
tā familiarit̄ se applicauerit Varro ad siculos se
applicauit. ¶ A cubo cōpoita tā priæ q̄ tertiæ
cōiugatiōis iueniunt̄ & i ui diuisas syllabas sem
per terminant p̄teritū Et q̄ tertiæ cōiugationis
sunt it̄ericipiūt in ut icūbo incumbis bui.
Nexo as frequētiuū ē a necto is qd̄ nexui ut
nexi nexū facit & ideo ratiōabili⁹ ē priæ quā
& nexō is inueniatur. ¶ Neco necas cum p̄
emptum ferro significat necui necatum Cum
alia ui necui nectum facit Cicero in tusculanis
libro secundo Enectus siti Tantalus
Excipiuntur prāterea hæc quatuor sto steti

10
do dedi inuo iui lauo laui qđ ēt lauo is dicit.
Virgili .i. vi. lauit improba teter ora cruer. Et flu
uidū lauit inde cruore. Do das solū priæ cōiu
gatōis uerbū da ubiq; añ finē corripit. Itē cūz
monosyllabis cōpositū trāsīt i tertiā & semper
duplicat præteritū ut uēdidi credidi abscondi
di. Circūdo das circūdedi dissyllabis cōponit
ē ido priæ. **DE SECUNDA CONIUGATōE**
¶ Secūda cōiugatō in eo desinit semp & i tē
cedēte unū iuenio cieo qđ & cio cis secūdum
quartā dī quorū præteritū cini facit & cii per
syncopā. In eo tñ pauca priæ iueniūt ut cre
areas calceo calceas alii calcio as dicit & meo
meas. ¶ Ferueo qđ & feruo dī quomō facit p
reritū? ferui qī sic? qā i ueo uerba secūdæ cōiu
gatōis eo i i mutata & pducta penultima faci
ūt prætītū ut moui faui foui. Coniueo tñ quod
& coniuo is dī tā conui q. conixi facit ferbeo
cū per b scribitur ferbui facit.

¶ Ardeo præteritum arsi die regulam. In deo
desinentia secundæ coniugationis si longa uo
calis uel ar autecedit deo in si conuersa. Sin e
uel i breues præcedunt deo productis eisde
& eo mntata in i faciunt præteritum ut arsi ar
si sedi resedi uidi. Excipitur strideo qđ quāuis
pducatur i tñ stridi facit. Si uero prima syllaba

in deo terminator post mutā aliquā uel in semi
uocalē e uel o natura cor̄ptas habuerit & i ali
quā liquā desinētes quā deo sequat̄ duplicata
priā syllaba & eo i i cōuersa & priorī gemiata
rū syllabarū extrema subtracta cōsonāte faci
ūt p̄tītū p̄fectū ut pependi totondi momordi
spopodi qđ s a secūda syllaba euphoniæ cā de
traxit . sin aut̄ au diphthōgā deo fuerit p p̄ti
cipiū declinat̄ quis uetustissimi & ausi & ga
uisi p ausus suz & gauisus suz dixerūt . Et hoc
uerbo aīaduerte qđ ausi ausis ausit p subiūcti
uo audeā as at iuenim⁹ . Alia uero oia in deo
mutata eo i ui diuisas syllabas faciūt p̄teritūz
ut cādui studui frōdui splēdui . Excipiūt pran
deo di & prāsus sum . ¶ Turgeo p̄teritū tursi
dic regulā i geo uerba l uel r aīcedēte geo i si
natat̄ uero lōga uocali geo i xi alia eo i ui di
uisas syllabas cōuersa faciūt p̄tītū p̄fectū ut in
dulsī m̄l̄si qđ tñ differētiæ cā mulxi dixerūt
ursi tersi p̄terea luxi frixi egui uigui rigui .
¶ Fleo p̄teritum fleui dic regulā . In leo uer
ba quæ ante l aliam cōsonantem habent in ea
dem syllaba & ab oleo uel leo quod non est in
usu composita o in ui syllabam Alia om̄ia i leo
eo in ui diuisas syllabas conuersa faciunt p̄te
ritum ut impleui supleui cuius simplex non

legi exoleui deleui obsoleui Nō est enī a soleo
qd̄ solit⁹ sum ut solui secundum Salustium fa-
cit i prio historia. Neq; subsidiis uti soluerat
cōpos. t̄ oleo r̄doleo adoleo & aboleo tāi enī
q̄ i ui diuisas syllabas faciunt p̄ terea dolui ca-
lui excellui. ¶ Habeo p̄teritum habui q̄r̄ quia
oia alia uerba secunde cōiugatōis p̄ter supra
dicta quacunq; cōsonāte aīcedēte eo i ui diui-
sas syllabas cōuertētia faciunt p̄itum ut emi
nui rubui docui timui iacui liqueo liquui ex
quo liqueo icoharium. Quidi⁹ i tertō mera.
Protin⁹ iburum cōlesti nectare corp⁹ deliq̄
Liceo quoq; licui facit. Excipiunt iussi sorpsi
uel sorbui mulsi mansi neui hāsi luxi pelluxi
torsī qd̄ solum i queo secundæ cōiugatōis in-
uenit sic sua composita contorqueo cōtorsī ex-
torquo extorsī.

DE TERTIA CONIVGATIONE

Iacio p̄itum ieci dic r̄glāsi cio d̄sinētia tertiæ
cōiugatōis uerba a uel i aīcedēte mutā eā i e
p̄ductā & si a p̄cedit io i i lōgā Sin uero i cio
i xi cōuersa faciunt p̄itum ut feci abieci aspe-
xi illexi pellexi allexi quæ & alicui & pellicui
ueter̄s prulerunt excipit̄ ellicui. In dio & i gio
desinentia tertiæ cōiugatōis uerba io in i lō-
gam conuersa & producta penultima faciunt

præteritū pfectū ut fodi fugi cōfugi. Capio facit cepi cupio cupiui uel cupii qd̄ uetustissimi secundum quartā ē. pferebāt sicut et pario rapio rapui sapio sapui uel sapiui dī & sapii. Cœpio qd̄ nō ē i usu cœpi facit præteritū. Terētī tamē i adelphis præteritū i pfectū subiūctiui qd̄ nascit̄ ex pñti. ptulit. Sine rē ego illū ac n̄ sex toris mē sibī pri⁹ olfecisse q̄ ille qd̄ cœper̄ Pario peperī pcurō & oīa a quārō qd̄ carilio teste i usu nō ē i si faciūt pcussī incussī.

¶ Suo præteritū sui dic regulā. In uo diuisas syllabis desinētia tertiæ cōiugatōis o i i cōuersa faciūt præteritū pfectū ut spui dilui metui. Excipiunt̄ struxi fluxi pluui. Liuius pluuisse lapidib⁹. Idē sanguine pluuit. Vnguo ringuo uel tingo linguo niguo extiguo cuius simplex i raro usu est. Cicero in arato picipiū. ptulit qd̄ a stingo nascitur. Stiguēs præclara insignia cœli. Idē in pnosticis passiuū. ptulit ut cū lūa manēs hyperionis officit orbi stigunt̄ radii cœca caligine tecti. In xi faciūt. & coco uel quo quo coxi linquo liqui. Sz hæc qñ u amittit u i l̄æ r̄gulā eorū sequūt̄ quæ ingo uel in co desinunt.

Soluo pñtū solui dic regulā. i uo desinētia tertiæ cōiugatōis uerba u loco cōsonāt̄ poita si

penultima i l dñit o i i sin i uocalē natura lōgā
 uo i xi cōuersa faciūt p̄teritū ut uolui calui ui
 xi. ¶ Scribo p̄teritū scripsi p quā r̄gulā. In bo
 desinētia tertiæ cōiugatiōis si nō añcedit lōga
 uocalis o i i si añcedit bo i p̄si cōuersa faciūt p̄
 teritū ut bibi nupsi. Excipiūt icūbo icubui qd
 icubo as dñ & oia a cubo cōpoita siue priē sū
 tertiæ cōiugatiōis q̄ i ui diuisas faciūt p̄teritū
 p̄fectū. Vetustissimi tñ oia priæ cōiugationis
 uerba q̄ i ui diuisas faciūt p̄tītū ēt secūd̄z ter
 tiā solebāt dñiare. Nupsi b scrib ut p̄p q̄r̄q̄a
 nūq̄ b añ s i principio syllabæ p̄t̄ iuēiri Vinco
 p̄teritū uici die r̄gulā. In co dñinētia uerba ter
 tiæ cōiugatiōis si n p̄cedit abiecta n & o in i s
 uero p̄cedēte sco mutata i ui syllabā sin aūt uo
 calis natura lōga co i xi faciūt p̄tītū ut uici cō
 uici liq̄ q̄ui a sciui c̄ui pauī cōsueui ut cōsi et
 suz. Carisi tñ ēt cōsuesci pōit. Itē duxi dixi
 Excipiūt cōquīscō cōq̄xi cōpescō cōpescui &
 d̄pescō d̄pescui & gēinātia didici poposci par
 co pepci & parsi Ico pēultia braui i p̄senti p̄
 eritū ici facit pēultia pducta quā tñ Lucreti
 us i p̄senti pducit Corp̄ propellit & icit. Gli
 sco uero præterito caret. ¶ Ludo præterituz
 lusi die regulam. In do desinentia uerba ter
 tiæ coniugationis penultima naturaliter lon

ga do i si. In cæteris uero o i i cōuersa & si añ
n u uel i habuerit ea abiecta faciūt præteritū
pfectū ut læsi rasi rosi uasi claudio clausi uel
clusi fudi scidi & sciscidi apud uetustissimos
ratōnabilius ne miorū tēporū pteritū sit qđ
rarissime inuenit findo quoq; fidi l3 qđā fisi
putauerūt. Virgilius Et meda liquefacta tem
pora plūbo Diffidit & media porrectū exten
dit harena. Excipiūt cedo cessi diuido diuisi
strido stridi ab eo qđ est sido præteritū nō in
ueni eius possessiuo usus ē Statius i secūdo the
bi. Summis insiditur astris. Virgilius cōposito
subsidūt ūdæ Cudo alii cussi alii cudi dicunt
qđ Virgi pbat in prio ænei. Scintillā excudit
ac rates. Et hæc quæ duplicāt principalē sylla
bi cædo cecidi tendo tetēdi pendo pepēdi tū
do tutadi cuius penultima tāpduci q̄ corri
pi solet a uetustissimis. ¶ Rego præteritū re
xi dic regulā. In go desinētia uerba tertiæ cō
iugitōis si go aīcedit r go i si aīr in xi cōuer
sa faciūt pteritū ut mersi sparsi cinxi iunxi āxi
Nec obstat regula horū porgo porrexī pergo
pexi surgo surrexi qm̄ a rego cōposita sunt et
cōposita primitiuorū declinatōē sequuntur
Sic ēr corrigo porrigo arrigo i exi faciūt Ex
cipiuntur fregi egi legi tetigi cogo & dgo ab

ago p̄ syncopā coegi & degi Intelligo tñ qđ
 ātiq̄ iterlego p̄ferebāt negligo et diligo a lego
 cōpoita ī xi faciūt ut itellexi ut iterlexi negle
 xi dilexi. Emili⁹ tñ macer neglexerit dixit. pā
 go quoq; qđ pago d̄r p̄ paciscor panxi pepegi
 & pegi facit Vnde īpingo īpegi tāgo regi pun
 go pupugi ut pūxi. Expūgo expūxi dicim⁹ a
 repūgo qñ de ratiōe ut kalēdario loqmur īpū
 xi qñ uicē redditā ostēdim⁹ repupugi dicius
 ¶ Veho p̄teritū uexi dic reḡta 3. In ho desinē
 tia uerba ho ī xi cōuersa faciūt p̄teritū p̄fectū
 ut traho traxi. ¶ Alo p̄teritū alui dic reḡta 3.
 In lo desinētia uerba tertiæ cōiugatiōis o ī ui
 diuisas Sin duplicāt l & a muta icipiāt gemi
 nata p̄ncipali nec ubiq; eadē uocali seruata
 Aliter o ī i cōuersa faciūt p̄teritū p̄fectum ut
 colui malui cōsului pepuli fefelli rollo totolli
 p̄ quo nūc frequēt⁹ utimur sustuli a tulo ēt
 quo ueteres utebāt retuli dicebat. Prætea p̄sa
 lo p̄sali uello uelli uel uulsi p̄cello & excello
 quorū simplex ī usu nō ē p̄culi & exculi uel
 ut alii excellui ab excello Como p̄teritum
 compsi quare? q̄a in mo desinentia uerba ter
 tiæ coniugatiōis longa uocali antecedente o ī
 p̄si aīr in ui diuisas conuersa faciunt p̄teritū p̄
 fectū ut prompsi dēpsi uomui gemui Excipi

unt eme emi & pmo pfi ¶ In no desinētia nī
 si g uſo uſ m aſcedat i ui ſyllabam g uſ o aſce
 dente i uſ diuiſas m uero aſcedēte no i pſi cō
 uerſa faciūt pterituz pfectuz ut ſiui ſtēr
 no ſtraui cerno creui ſperno ſpreui lino lini uſ
 differētiae cā ad lini nomē leui & apud uetu
 ſtiſſimos lini. Terēti⁹ i aet. Releui oīa dolia
 Præterea pono poſui qđ antiqſſimi poſui etiā
 protulerūt gigno qđ & geno uetuliſſimi pſu
 lerūt genui temno templi excipiūt cano ceciri
 ¶ Succino præterituz ſuccinui dic regulam
 A canēdo cōpoita i ui diuiſas faciūt pteritū p
 fectuz cōcinui occinui qđ etiā occano occanui
 dicit Saluſti⁹ i primo hitoriarū. Iſſu Metelli
 cornicines occanuerē. ¶ In po deſinentia uer
 ba tertiæ cōiugatiōis l uſ r uſ e pductaz ante
 po hntia o in ſi e uero breuē hntia pēultiaz o
 in ui diuiſas cōuerſa faciūt pterituz pfectū ut
 ſculpſi carpſi repſi ſtrepui crepui Rumpo qđ
 ſoluz iuenio hnt m aſ p eicta m & cōuerſa o
 i i facit pteritū pfectū ut rupi corruſi abrūpo
 abrūpi. ¶ In ro deſinentia uerba tertiæ coniu
 gationis p ui ſyllabaz faciūt præteritū pfectū
 ut tero triui quæro quæſui ſero ſeui a quo cō
 poſita ſi mutant ſignificationem in ui diuiſas
 exeunt ut pro relinquo deſerui pro inuito in

serui si enī de arbore dicaz i serui facit & pti
 piu3 isitus non isert9 Vetustissimi tñ etiā sim
 plex serui dixisse iueniunt Cero & urro dupli
 auit s gessi ussi. [Nā uerro qd Seru9 uersi di
 xit ut usus cōprobat uerri facit. Curro cucurri
 & i cōpitis utroque modo ut decurri & decu
 curri. ¶ In so desinētia uerba tereiæ cōingati
 ois nisi sint desideratia o i i cōuersa & assum
 pra ui syllaba faciūt pteritū laceßui arcessui.
 Nam quod Caper dicit laceßisse apd Luciliū
 inueniri pōt p syncopā esse lplatū ui syllabæ
 ut ē petisse cupisse p petuisse & cupuisse.
 ¶ Desideratia o i i mutata faciūt prateritū
 ut faceßi capeßi uisi quæso tñ qsiui a primitio
 assumpsit quis & quæsi hāt pīso pīui facit p
 teritū. Plaut9 neq molis molui neq pīs pī
 sui Pecto pleriq pexui asper tñ pectui Carl
 sius pexi ptulerūt Necto tā nexui q nexi fle
 cto flexi facit & plecto plexi qd nūc plector
 & aplector di cim9 Sed plector passiuus esse
 Terētius ostēd r i phormiōe Ego plector pen
 dēs Pero perui facit mero messui uerto uerti
 stertui mitto geminata r misi Sisto uero quan
 do actiuus ē caret pterito qñ absolutus cum
 sto habet cōmune ut res sto uel resto resti cō
 sisto uel consto constiti persisto uel psto pstiti

k 5

In xō tertiæ cōiugatiōis duo iueniūt & o i ui
diuisas mutata faciūt p̄teritū p̄fectūz texo te
xui nexo is uel nexo as nexui.

DE QVARTA CONIVGATIONE.

Audio p̄tītū audiui dic regulā. quarte cōiuga
tōis uerba abiecta s̄ secūdx p̄sonæ p̄sentī &
addita ui syllaba faciūt p̄tītū p̄fectū p̄ter i cio
desinētia duarū excedētia nuērū syllabarum
simplicia n̄ enī aīcedēte cio i xi Si uero n̄ nō
habuerit cio i si uertūt ut sciui cōsciui muniui
uicio uixi sancio sanxi qđ uetustissimi tñ et s̄
ciui dixerūt rancio rausi farcio farli fulsi q̄uis
ānulli differētiæ cā fulsi posuerūt. Excipiūt
uento ueni haurio hausi qđ tñ apđ Varronē
hauriui ēt dictū ē. Sepsi sensi apui qđ uī a pa
rio cōpositū a quo cōposita si p̄cipalē sylla
bā purā nec ex itēgra p̄positōe habuerit io i ui
diuisas cōuertūt apui coopui r̄pio duplicauit.
pp̄ diminuta una syllaba r̄ppl. Simile ē p̄tītū
a cōpio cōpi. ¶ Deponētia uero a pario expi
or & opperior expt̄ & opppt̄ faciūt p̄ticipi
p̄tea salio saltui uel salui uel salii cābio cāpsi.
¶ Munio p̄tītū muniui supinū munitū dic re
gulā. In ui syllaba faciētia p̄teritū cuiuscūq;
coniugatiōis ui mutata i rū faciunt supinū ut
amirū sopitū aboletū potirū & potū p̄ synco

pā cupitū ignotū ūde ignotur? quis qdā con-
tra reglā ē ignoscitur? dixerūt. Scitū audi-
tū. Excipiūtur lautū uel lotū quod tñ ē laua-
tū iuenit cautū fautū salutū uolutū pastū ami-
ctū & q̄ corripit pētriā supio Satū a sero
serui nā a serui sertū facit sitū itū litū q̄tū citū
qn̄ ē a secūda cōiugatōne nā a quarta pducit
cōposita rā pducta q̄ correpta iueniūt. Venio
quoq; secūdū analogiā uenitū debet facere p
quo magis uenū in usu ē. Venio aut uentū fa-
cit & agnitū cognitū quæ duo uetustissimi tñ
secūdū analogiā ptulerūt ūde Salustius in se-
cūdo historiarū; neq; ei inermes ex praelio ui-
ros agnoturū quēq;. Nā spiritus & alitus uo-
cabula anteriora uerbis purāda sunt ac ideo
nō seruāt deriuatiuorū regulā quomō iudica-
tus dominatus A caluo calui a quo puto calū-
niam deriuari supinū nō iueniri puto.

Habeo p̄tītū habui supinū habitū dic reglā
i ui diuisas faciētia p̄tītū cuiuscūq; cōiugatōis
cū l u l r āncedēte ui i tū. Si uero sunt a uer-
bis i uo separat i i tū & pducta penultima In
cæteris nisi x antecedit ui in i breuē mutata
& addita tū faciūt supinū ut frictū nectū do-
ctū cultū cōsultū altū qd̄ & alitū facit d̄sertū
artū idutū ānutū aboli tñ abolitū sicut abole-
ui etū rōitū. orat? tñ itōata quoq; secūdū ano-

logia 3 prulit. Excipiunt mixtu3 tostu3 tēru3
cēln3 elicitu3 raptu3 pistu3 messu3 excessu3
explicitu3 nā explicatu3 ab explicauī uēit ru
itu3 uť rutu3 similr qđ u corripuit uť qđ i ser
nauit nā secūdu3 futuri pticipiu3 idest ruitu
rus deberet esse ruitu3 secūdu3 pteriru3 uero
rutu3 debet dici & uidet hoc p syncopā i uoca
lis i pterito platu3. Vnde pticipiu3 ruitur q
uis etiā ab hoc cōpoitu3 dirut apđ antiquores
pducāt. A mico micui supinu3 non est in usu.
A cano cōpoita simplicis seruāt supinū a quā
i pseti mutāt i i breuez cōuersa i e ut cātū luc
cētū occētū nexu pexū a xi termiatōe poti
u sunt a uolo nom pticipiale uult e a ncedē
te x tria iueniunt pexui nexui texui q faciūt
supia pexū nexū textū Video supiū uisū dic
īglā3 oia i deo uť i dio uť i do uerba & i dior
dōoētia secūdu3 uť ttiā cōiugatiōis nō faciētia
pētū i ui diuisas nec a do as cōpoita dō i dio i
dior i do i sū mutata faciūt supiū Etnotād3 q
hntia nān do q n i pēto āittūt eād āittūt i su
pio & gēināt si si pēultia pētrici corripit Si ue
ro pducit unā s hnt ut morsu3 ausū risū exor
ū i grssū lusū rasū rōsu3 fissu3 scissu3 fusu3
ussu3 Excipiūt gauisū q assūpsit i cā eupho
nie ced o ssū sessu3 & cussū gēināt si do as rū
facit & ab eo cōpoita q i tertiā trāseūt cōiuga

roē uertūt a i i q̄ uero prius seruāt a seruāt ut
conditū cōditū uēditū circūdatū. p̄terea passi
qd nō a pādo solū s̄ ēt a pateo & a patōr dē
comestū & comēsuz rētū & rēsuz & ostendo
ab eo cōpositū siml̄ facit ostēsū & ostētū
Lædo prætītū læsi supinū læsuz dic regulā
Oia uerba quæ i si faciūt p̄tītū secūdx ac ter
tiæ cōiugatōis si i sum quartæ uero si in tū con
uersa faciūt supinū ut alusuz arsusz quassū lusuz
fultū sartū Excipiunt p̄dītū uel indusum mul
tū uel m̄susuz a mulceo Salust. in. vi. historiarū
Postero die liberalibus uerbis p̄multi sunt nā
a mulgeo mulsuz facit solū Itē tortū uel torsū
haustū uistū gestū missuz duplicata s̄ præterea
sensum & hausuz capeffitū. ¶ Lugeo p̄teritū
lusi supinū luctū dic regulā i xi facientia præ
teritū cuiusq̄ sint cōiugatōis xi i etū cōuertē
tia faciūt supinū ut auctū sanctū intellectū tinc
tū unctū excipiūt fictū pactū strictū mictū
quæ causæ eufoniæ abiiciūt n. Præterea flexū
& fluxū quis uerustissimi & fluct⁹ p̄ flux⁹ &
fluctur⁹ p̄ fluxur⁹ soliti sunt dicere. Vnde &
fluct⁹ ipe mot⁹ aquarū. ¶laceo p̄tītū ieci su
pinū iactū dic regulā i ci facientia prætērituz
tertiæ cōiugatōis uerba ci in tū cōuersa faci
ūt supinū ut factū iactū ictū uictū liq̄lictū. S̄
i oi uerbo siū p̄ultima siū an̄pen̄tia sit a in .im

plicib⁹ ferunt ē i supino quīs mutet i p̄tito. In
cōpositis uero si mutat i p̄sentia a i i hoc uer
titur i supino i e nisi i do uł i go desinat positō
uerbi tūc enī i supino semp seruat a ut caprū
raptū casū infectū iceptū ereptū occasuz infra
ctū ipactū exactū Excipiūt posco poscitur di
sco discitur quæ a p̄nti faciūt supinū mutatōne
o i i correptā additōe tū sicut & cōpesco scitur
deposco scitū Apule⁹ i phormione d̄ aia sic au
ditū sic discitū parco parsz facit a parsi.
¶ Rego p̄teritū rexi supinū rectū dic regulaz
igo desinētia oia tertiæ cōiugatōis uerba nisi
i si terminet p̄teritū go i ctū mutata & si a uł
i a n̄ n habeāt i penultima abiecta n̄ faciūt supi
nū ut iūctū punctū fractū pactū strictū mictū
ringo rictū Excipiunt quæ seruāt n̄ cictū tinc
tū strictum anctū cuius participiū ē āxus qui
dā p̄tulerunt Itē figo fixū & notādū q̄ huius
mō i uerba oia integras simplicis supini seruant
litteras i cōpositōe quīs i aliis mōis mutet ut
rectum porrectum & p̄rectum a porrigo et p
go siml̄ cōactum coactum defractum ipactū
abactuz In gio o in rum mutata faciunt supi
num confugitum & refugitum. **¶** In bi termi
nātia p̄teritum correpta i & assumptū tum fa
ciunt supinum bibitur lambitum. Nubo p̄terit
um nupsi supinum nuptum dic regulam &

scor pfectū expgiscor a pgo cōpoitū exp̄ctū
ap̄d uetustissimos expgitū. platū ē nāciscor na
ctū a nācio q̄ i usu fuit ap̄d uetustissimos.

¶ Alia uero absq̄ e i tū faciūt supia iratū ultū
natū obliscor oblitū Excipiūt defctiscor defes
sum nā ab eo q̄ ē deficio defect⁹ ē participiū
Præterea cōminiscor et adipiscor quis i breuē
habeūt in aūpentima cōmetū faciūt & adēp
tū A reminiscor nullū iueni q̄uis rō remētum
exigat. ¶ Ab orior ortū ē & ort⁹ i præterito i
futuro uero oritur⁹. ¶ A fruor i præterito fru
ct⁹ in futuro fructur⁹. ¶ A morior moritū &
in futuro moritur⁹ i præterito autē mortuus
gemiata u. ¶ A potior potitū penultima pducta
præterea reor rat⁹ misereor misert⁹ cōfiteor
cōfessum quæror quæstū metōr mēsuz Quæ
a pario uidēt r hnt aū tū cōptū reptū exp̄tū
opertū. **DE PARTICIPIIS.**

Participiū ē ps orōis quæ p uerbo ponit̄
ex quo et deriuat̄ gen⁹ & casuz hñs ad
similitudinē nōis & accidētia uerborū absq̄
discrerōe psonarū & modorū. ¶ Cur reptū ē
participiū? ut cū in trāsitiua uerbi nō nisi noia
rius iūḡ itur i obliq̄s loco uerbi subeat partici
piū ut bonus hō loquebatur boni hoīs loq̄ntis
orōnē audiui ubiq̄ eni participiū loco uerbi i

11
In l pauca inueniuntur primitia ut ubi ibi heri quod
dicitur et here Iuuenalis res hodie minor est here quam
fuit alia nomina sunt loco aduerbiorum posita ephe
si Belli Liuii nefanda facinora decem uiri belli
domique adueniunt ruri quod pro quomodo uel unde Teren
tius quod tibi istec incidit suspitio quod quia te noram.

In o ut primitia sunt ut quando a quo composita si quando
neque in anpenultia acuiunt ne putentur duae partes
aliquando autem ad differentiam aliquando uel derivatiua
ut a cis citro ab intro Composita ut praesto pro
fecto Alia sunt nomina uel pronomia aduerbialiter posi
ta ut falso merito illo eo ¶ In u pauca inueniuntur
denotatiua ut noctu diu & ei composita ut interdum
¶ In æ diphthongum solum gentium casus aduerbialiter
positi repiuntur ut ut romae

In e primitiua inueniuntur ut nunc sic donec quod do
nec dicebant atque Deriuatiua a pronominibus ut hic il
lic illic huc istuc illuc hic istinc illinc hac istac
illac quae omnia in e ultimam perducunt excepto do
nec et in fine circumlectunt si uocalem habuerint na
tura longam inueniuntur etiam composita ut adhuc ab
hinc dehinc.

In l pauca ut semel pos ædepos et uel constructio
quando pro ualde ponitur aduerbiu sit Cicero pro mure
na uel maximum bellum populo Romano cum Re
ge antiocho gessisse.

in am primitia 'clā corā q̄qd ē similitudinis cō
paratōis electōnis Deriuatiua uel cōposita ne
quaq̄ neutriquam biffariā triffariā multiffariā
& similia a fādo uſferēdo & p̄positi dictōib⁹.

¶ In em primitia Itē tādē cōposita idē ibide⁹
ididē idētide. ¶ In im denotatiua & uerbalia si
ue p̄cipalia ut a p̄te p̄ti ab hostio hostiati a sta
tu statū a saltu saltū & saltuati a sensu sensū a
singulū singulati ab affatu affati uſq̄ a græco

id est abūde ūde fa corripit cōfessi p̄ferti

¶ In um pauca primitia ut iterū suffuz uſq̄ sur
suz rurſuz prorsuz q̄ dicim⁹ etia⁹ rurſus pror
sus cōposita et deriuatiua ut sinistrorsuz dextror
suz q̄d ueteres dextro uersuz p̄ferebāt utroq̄
uersuz uersus aut & uersuz ideo uidet cōposita
q̄d sub uno accētū cū antecedētib⁹ p̄ferunt licē
meli⁹ dici possint ielinaſ sibi noia aīn poita actu
tū ab actu id est celeritate ut actutū pius æneal
Itē noia loco ad uerbiorū ut mulcum p̄mum

¶ In n pauca ut en forsan forsitan non ¶ In r
primitia cur & per pro ualde deriuatiua a noib⁹
seu p̄cipiōis tertiæ declinatiōis quæ si faciūt no
miatiuū i ens cōuertūt is gēitiui i er ut sapiēs
sapiētis sapiēter diligens diligentis dilige rer
alia datiuo addunt rer ut fortis forti fortiter
alis huius alis huic ali quo ueteres utebantur

pro alius alius alii aliter audax audaci audaci
ter sed in usu est audacter per syncopaz facilis
tam pro faciliter habet facile difficilis difficul
ter p difficiliter omnis onino p oniter preterea
a trib9 & quattuor ter & quatter ite huane p
humaiter Copoita ut obiter abob et iter paulis
per tatisper paruper ¶ In as denoiatia extrēa
syllaba circūflexa ut alias ¶ In es lōgaz ut so
des hercules & omnia numeralia a quicq usq
ad mille ut ququies decies cēties milies.

¶ In is correptam nimis satis quod etiā nomi
nis uī tenet uide facit cōpatiuū sati9 qd ponit
p meli9. ¶ In us breuē ut penit9 sec9 cōlitis
a cōlo stirpit9 a stirpe fundit9 a fundo radici
t9 a radicib9 mordic9 a morsu diuinit9 a diuīs
humanit9 ab hoib9 emin9 & comin9 localia ad
uersus nullus p minie. Cōpatia quoq neutri
generis trāseūt i aduerbia ut clari9 prudētius
sati9 ocy9. ¶ In ens totiēs a tot quotiēsja quot
aliquotiēs ab aliquot.

¶ In t sat pro satis & dūtaxat quod ab aduer
bio cōponitur & uerbo & forsit p fortasse Ora
tius forsit honorē iure mihi inuideat.

¶ In ps ut deinceps

¶ In rs ut fors

In x uix mox pax qđ græcū ē & significat tm̄
mō. ¶ Figuræ aduerbiorū sunt tres simplex ut
diu huc cōposita ut iter diu adhuc. ¶
¶ Decōposita quæ a cōpositis deriuāt ut ab in
docto idocite ab imprudēte imprudenter.
¶ Significatō aduerbiorū diuersas habet spēs
sunt. n. tēporalia p̄tū solū significātia ut pridē
nup̄ antea nudiustertius p̄s & nō multo ante
p̄tū ip̄fectū ut mō Terētī qñ hodie. q̄dudū
mō. qđ ēt. p̄ dūtaxat inueniūt ut si mō qđ me
moras factū fortūa sequat̄ ē īfinitū sicuti nunc
ut mō ait mō negat futurū ut eras postridie pe
rēdie cōmūia diuersorū tēporū ut olim dudū
quondā qñ & ab eo cōposita qđ iueniūt ēt. p̄ ali
qñ ut aspa qs natura loci dimittere qñ suasit
equos & p̄ causali coniūctōe ut qñ hæc re cu
ra remordet.
¶ Itē significatō sæpe ē unā ī diuersis uocib⁹
ut propere celeriter actutum & e contrario di
uersa in una uoce ut ubi quo qua quādo & cæ
tera in una uoce Interrogatia Relatia Infinita
quæ tñ differūt accētū grauāt. n. cum relatiua
sunt aliter acuntur & si quidem fuerūt supra
syllabā ī penultima
Localia discrerat significatōes hñt ut huc istuc
illuc quo ad locū hic istic illic ubi ī loco hic istic

isthic illinc ide de loco hac istac illac qua ea per
locū Cōes ut pegre eo suz uenio trāseo: q̄daz
significāt iclinatōez ad locū ut horsuz istorsuz
illorsuz deorsuz sursum dextrorsum sinistror
sum. ¶ Localia pro tēporalibus accipiūt & n̄
e cōuerso ut hic p tūc ubi pro postq̄
¶ Ne dehortatiuū ē ut ne cāde malis accipit
p neq̄ ut ne dici qdē op̄ ē p ut nō ut ne dicā
dolo p ualde ne illa illū haud nouit
¶ Abnegatia sunt nō haud nūq̄ minime
¶ Cōfirmatia pfecto scilz quippe uidelz nēpe
duz quoq̄ partes i hac significatōe repiūt ut
quidni idest curnon.
¶ Iuratia ædepol castor hercule mediussidius
sic qn graui accētū pferit ut sic tua cirneas fu
giant examia taxos
¶ Optaria utinā o ut adsis o tū Si ut si nunc
se nobis ille aure⁹ arbore ram⁹ ostēdat q̄ ē ē
cōiūctō causalis quo mō ut s̄ ut pōt esse simili
tudinis cū idē significat qd̄ uti & tēporis Vir
gilius ut uidi ut perii ex eo cōponit utinā pro
quo ēt usurpat Orati⁹ o pater & rex Iuppiter
ut pereat positū rubigine ferrū
¶ Hortatiua eia age cu⁹ plurale uidet̄ agite his
contraria sunt
¶ Remissiuā ut paulatim pederēpti sensim

¶ Qualitatis ut bene male optime
 ¶ Quantitatis ut nimiū parū
 ¶ Dubitata ut fors forsan forsitan forsit fortas
 sis fortasse quæ duo ponūt p remere. ¶ Euer⁹
 ut forte fortuitu qđ sit a dīuatio noīe fortuit⁹
 ¶ Cōgregatia sunt loci & tēporis coīa ut simul
 una pariter idest ī eodē loco & ī eodē tēpore
 ¶ Discretia ut seorsuz sec⁹ separati diuisi secre
 to utriq; diuise singulati biffariā omīfariam
 Similitudis ut ceu quasi uelut ueluti sic sicut
 sicuti ita uti ut quæ duo cōiūctōnū causa iū utz
 habere uidēt Virg. capias ut digna camillæ p
 miā. ¶ Ordinaria ut deide cōtinuo pti⁹ ptez
 ¶ Intētia ut ualde nimiū prsus penit⁹ omīno
 ¶ Cōparatia magis min⁹
 ¶ Superlatia ut maxime minime ocysime
 ¶ Diminutia clāculū belle.
 ¶ Diuersarū significatōnū ut o qđ ē uocādi ut
 o regina optādi ut adlis otādē ē ēt nom ē ipi⁹
 lra & admirādi ut o qualis facies idignādi ut
 o tēpora o mores sed ī duab⁹ ultimis significa
 tōnib⁹ ē iteriectō.

DE INTERIECTIONIBVS

Interiectō ē ps prōis īdeclinabil⁹ q̄ nel
 adiūgit uerbis uel sibi uerba adiungit
 & hz ī se ipi⁹ uerbi significatōnē demonstrat

quæ illud est si non addat cum plena significatio
moris animi ut pape intelligit enim miror

¶ Accidit interiectioni significatio tamen significat
aut omne impulsus & passionem animi

¶ Gaudium ut eia euax

¶ Dolor ut hei mihi qualis erat Itē o dolor
atque decus magnū redire parēti Itē ah tibi ne
teneras glacies secet aspa plantas Itē heu fuge
nate dea. Timor ut Terē at at mihi hō formi
dolosus erat. Exclamatio ut Salusti⁹ p deuz
atque hoiuz fidē. Admiratio ut Ter. pape hæc
supat ipaz thaidē. Inter has ponūt et sonituū
illitteratorū imitatioes ut ahahēh phi heu he
uah oh quæ sunt ridēt. Aliæ quoque ptes orō
nis ponūt p interiectionib⁹ ut nauib⁹ ifandū amif
sis ifandū iteriectiue pprie tñ neces iteriectio
nū primitiua sunt ut pape euax heu & similia
Interiectioes nullos accēt⁹ certos habēt pterea
qd uoce abscondita idest nō plane expressa pfe
rūt & p comoti affect⁹ q̄litate cōfūdūt accēt⁹

DE CONIVNCTIONIBVS

Coniuñctio ē ps orōis ideclinabil⁹ cōiuñcti
ua aliarū partiū orōis q̄b⁹ cū significat
dīmōstrās aut uī qñ sunt esse res aliquas signifi
cat ut p⁹ & fort⁹ fuit æneas aut ordinē qñ cō
sequētiā aliq̄z rer⁹ dsignat ut si ābulat mouet

sequitur enim motus ambulatione
Accidunt coniunctioni tria Figural potesta quæ er
spes dicitur & est in significatone coniunctionis præte
rea ordo.

¶ Figura simplex ut at & sz ac

¶ Composita ut atque sedenim

¶ Species sunt xvii

¶ Copulativa quæ tam uerba quæ sensus copulat ut
et quæ ac atque quod quoque quoniam pro quæ ponit at aut
sz aut uero quoniam pro aut accipit hæc enim copulant
cum confirmatione intellectus

¶ Causalium quoniam sunt species causalium proprie ad iun
ctionem effectiæ continuaria subcontinuatium

¶ Causalis proprie est quæ adiuncta uerbo indicati
uo significat causam antecedentem effectum ut quia legi
doctus sum. ¶ Adiunctiva est quæ adiungit uerbis
subiunctiuis proprie cum dubitatione ut si uenias faci
as ut possit tibi facio hoc aut interest iter proprie cau
les & adiunctiuis quod ille cum affirmatione ad iun
ctionem cum dubitatione proferunt

¶ Effectiua est quæ significat effectum antecedentem
causam ut doctus sum nam legi

¶ Continuatia est quæ demonstrat ordinem præden
tis rei consequentem cum dubitatione ut si stertit dor
mit & si ambulat mouetur.

¶ Subcontinuatia est quæ causam continuationis ostendit

dit cōsequētē cū rerū essentia ut cū sol est su
per terrā dies ē & qā ābulat mouet

¶ Approbatia ē quæ adiūcta indicatio appro
bat rē idest affirmat ut eqdē merui nec cōpōr

¶ Disiunctiua ē quæ quis uoces cōiūgat sensuz
tñ disiūgit & alterā qdē rē esse alterā nō esse si
gnificat ut aut ē dies aut ē nox uel est san⁹ ut
est eger Itē siue errore uia⁹ seu tēpestatib⁹ ad i

¶ Subdisiunctiua ē quæ quis uoces disiunctiua
rū hēat utrūq; tñ eē significat uel simul more
copulatiuæ Terēt⁹ uel rex semp maxias mihi
gratias agebat p ēt rex & Alexāder siue pa
ris idest Alexāder qui & Paris dicit uel discre
re ut tota die legit uel scribit significat eū utrū
que facere s; diuersis horis

¶ Discretia uel electiua ē quæ de duob⁹ pro
positis unū eliger aliud refutare ostēdit ut diues
uolo esse q; paup Ter. quæ ihoneste hic uoluit
diuitias parare q; honeste paup in patria uiner
¶ Aduersariua est quæ aduersum conuenienti
significat ut tamē q; q; quis si & si ut & magis
atq; magis quāq; secreta parētis Anchisæ do
mus arborib⁹q; oblecta recessit clarescunt so
nitus.

¶ Abnegatia ē q; adiūcta uerbo subit⁹ diuo ali
qd posse fieri oñdit nisi aliqd ipedimētū icurrat

ut gaudet Priam⁹ si audeat itē tu quoq; nūc
stares iminis truncus ī armis essz par ætas &
idem si robur ab annis

¶ Collectia uel rōnalis uel illatia ut ergo igit
itaq; quia alioqn imo utiq; atq; quæ uel colli
git supradicta cū rōne idest cōfirmat Lucanus
ergo pari uoto gelisti bella iuuet⁹ uel ifert⁹ aliis
p̄positis ut Cicero catelin⁹ ī sua sapiētia domus
solus igit Cicero patriā seruauit

¶ Distributia ē quæ diuersis p̄sonis diuersas
res distribuit ut ego lego tu uero dormis

¶ Cōpletia ē quæ cā metri uel ornat⁹ nulla ne
cessitate significatōnis ponit ut æneis uero fu
it pi⁹ ¶ Not idū nullū esse p̄prii cōiūctōnē h⁹
speciei sz omēs de aliquā alia sumptis

¶ Dubitatoria ē quæ dubitatōē notat an ne ut
eloquir an silei itē an phœbi soror an niphæ
sanguinis una itē iustitiæ ne prius mirer belli
ne laborū. ¶ Not idū solā hāc particulā ne ap̄d
latinos accipere apostrophā ut hectoris andro
mache pyrrin cōnubia seruas itē omnipotēs ge
nitor t̄iton me crimine dignū putasti

¶ Diminutia ē quæ diminutōē notat ut saltē
si qua m̄hi d̄ te suscepta fuissz an fugā soboles
¶ Inueniūt alie p̄tes cōiūctōnū loco positæ
p̄noia ideo eo noia quā cā quam accusatiuis ⁊

notatio quæ & aduerbiū similitudinis qđ du-
plicatū p cōiūctōne aduersaria capit Virgili⁹
qđ o sed superēt quib⁹ hæc ne prunedes si p
positōnes p desidiā aduerbia ut qñ cum accipit
pro quoniam ne quando significat ut non Vir-
gilius ne recipi portis aut duci in mœnia possit
quæ omēs sunt cāles excepta quāquæ est ele-
ctiua sed ne aduersariua quoq; reperit Salusti-
us quippe secundæ res sapiētum animos sati-
gant ne illi corruptis moribus uictoriæ ottem-
perarent eodem modo nec & neq; ut nec una
hora avarus negligit lucrum neq; pius iustitiā
præterea uerba Virgilius dicam equidem licz
arma mihi mortemq; minet l3 pro quamquaz
aduersariū a & Lucan⁹ omia maiorū uentamul-
busta licebit Inuenit ē uerbū cū aduerbio cō-
positū pro aduersaria cōiūctōne ut quamuis
pro quāquā.

Ecōtrario ponūt cōiūctōes p aliis partibus
ut ac atq; p aduerbiis similitudinis ut com-
parādi Virginiō sec⁹ ac iussi faciūt Teren. nūq;
æque iquit ac modo paupertas cū uisa ē mi-
hi. Salusti⁹ trāuersis itineri⁹ q̄ quotidie cōstra-
mouere iuxta ac si hostes adessent Terē. ne si
mili utamur fortuna atq; uisū sun⁹

Sūt et cōiūctōes diuersarū potestatum uel

significatōnū i eadē uoce ut copulatiā q̄ iueniūt
& cōpletīua uirgil. alcandruzque aliuzque ne
monique pritiūzque Itē siue seu continuati
uæ & causales si ac sin ēt adiūctiuæ ut causa
& adiūctiua ut eris doctus si legas exerceo te
ut sis sanus q̄uis continuatiā & adiūctiā sub
causali cōpræhēdi possunt quomodo ante dixi
m⁹ ne quoq; dubitatiua q̄n significat ut n̄ cau
salis ē ut neu recipi portis aut duci in mœnia
possit Inueniūt & pro neq; uel nec quæ copula
tiæ sunt & negatiæ simul Terē. nō eā ne nūc
q̄dem cū accersor pro neq; nunc & pro confir
matiua Oratius clarus erit fortis iustus sapiēs
ne etiam rex pro etiā Virgi. tātane me tenuit
uiuendi natæ uoluptas ne pro ēt inde sit necne
quod accipit pro an nō prætea causales pro ap
probatinis Virgili⁹ dii si qua ē cœlo pietas q̄
talia curet Item si cōcessa peto si dāt ea numia
parcæ Vel quæ ē disiūctiua inueniūt ēt diminus
tia Lucan⁹ o felix si te uel sic tua roma uideret
Saltē q̄ iueit aduersaria magl ē dimiutia rpi
ūt itē dimiutia at uel aut Vir. si te nulla mouet
tātæ pietatis imago at ramū hūc apit ramū q̄
ueste latebat agnoscas & si n̄ uis ediscerē uel le
ge Si n̄ facti debitū reddis aut uerbis age gr̄as
ergo p̄tea & uero & aliæ multæ coniūctōnes

qñ sic ponūt i orōne ut uim significatōis nullā
habere uideāt cōplectiua sunt poterūt autem
melius crebra doctorū lectōe deprahēdi quam
nostra diligētia mōstrari.

¶ Ordines cōiunctōnū sunt tres

¶ Prepositiū earū quæ semp præponūt quæ
sunt xv at ast aut ac uel nec neq; si qñ quatenū
sin seu siue nisi ni

¶ Subiūctiū earū quæ semp postponūt quæ
sunt sex qdē quoq; aut q; ue ne quarū tres ul
timæ dicūt ecclerica qā iclināt accētū præcedē
tis syllabæ ad se ut arma uirūq;.

¶ Notādū q; cōiūctōnes cōpositæ acuiūt i priā
ut ex accētū cōpositæ ostēdāt quomō atque
¶ Enim sedenim itaq;.

¶ Commūis earū q; possunt pponi & supponi
ordie orōnis q; sunt omnes aliæ Poetæ tñ sæ
pe iueniunt hos ordies cōfudisse & antiqssimī
scriptores præter poetas. ¶ Coniūctiones tā
eiusde; potestatis q; diuersæ sibi inicē ppositæ i
ueniunt Cicero in pnosticis ast autē tenui q; ca
dēt lumie phœbe Virgiliū atque eqde; reuerū
memii sidona uenire. ¶ FINIS GEORGII

De octo partibus oratōnis.
GEORGIVS TRAPEZVNCIVS. Co
læ montano suo salut. dic. plur.

Peregi quod tam multis precibus a me postu-
laras fili mi optime ut de quattuor par-
tibus orationis indeclinabilibus compendium ex pri-
sciano conficerem quod & si laboriosum mihi ar-
duumque nimis ob senectutem meam uidebatur iam
enim ut nosti neque litteras formare uacillanti
manu neque uolumina euoluere sine ingenti labo-
re ualeo: tamen non existimaui posse me effugerem
meam impietatis si tibi omnium quos aut uidi uel aut
audiui aut legi maxime pio quicquam denegarem
praesertim tam honesta petenti profueris. nam hac compendii
exactio non solum iuuentuti mediolanensi de cuius
uirtutibus & disciplina sollicitus hoc mihi onus im-
posuisti sed ceteris quoque latinae linguae studi-
osis neque tantum in hoc compendio uerum in aliis et-
eris operibus quae olim a me suscepta deinde redio senec-
rutis & ingratorum odio intermissa nunc toto animo
meo tua pietate recreato ad eorum utilitatem perfici-
endum me uero destituti operis infamia liberaris quod
ego cur imperfectum deseruerim nihil aliud uideo nisi
deo ita uolente ut cum quattuor pres ad adreanum fi-
lium meum scripsisses reliquae superessent quattuor
quas ad te scriberem quae nec minus amo quam ipse an-
dreanum nec minus filium existimo illius enim corpus
mortale & corruptibile ex meo corpore genui-
tum uero animum ex meo animo quod mul-
to plus est impressum ac formaui ut quod

de ioue atq; minerva poetæ fabulāt tu de meo
capite quodā mō nat⁹ & uideri possis & credi
cupias. Vale Data. Romæ. iiii. kal. Nouēbres.
Mcccclxxi.

A	fluctus	De præpo
Georgii tra.	addita ris	aliquando
ti iter per	F	cis compo
mutā posita	Minimū	intra nūq̃
id per con	tribri colcha	L
B	cipiuntur	In i pauca
Torū animali	C ætera	pro aliis
qui ē ultra	G	istinc illinc
qm̃ & suum	C Indicati⁹	que illud
deriuatur	C Subiūcti⁹	
C	primitiui	
Vel in il de	non solū	
Siluester ex	H	
qda græco	Do dedi	
prima forma	legi ex	
D	penultima i	
C Flos cuius	ago per	
fuit usus	I	
C Terra	Transitiui	
liari si quis	eo formantur	
E	calui parti	
Teger⁹ præpe	stissimi pro	
dis hæc	K	

Questo libro è di m. nardo dignitarj barone prap. mag. et

HOC
OPVS
IMPRES
SVM EST
DOMINICO
LAPIO BONONI
ENSI PROCVRAN
TE AB EXEMPLARI
IPSIVS GEORGII
TRAPEZVNCII
ANNO DOMI
NI. MILLE.
.CCCC.
.LXXX.
DIE DECIMA IANVARIJ.

LAUS

DEO.

